

2018

ความสุขเชิงอัตวิสัย การเห็นคุณค่าในตนเอง และทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นของสาววายในประเทศไทย

ณิษา จนัตตัททพนน
คณะ แพทยศาสตร์

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd>

 Part of the [Other Mental and Social Health Commons](#)

Recommended Citation

จนัตตัททพนน, ณิษา, "ความสุขเชิงอัตวิสัย การเห็นคุณค่าในตนเอง และทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นของสาววายในประเทศไทย" (2018). *Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD)*. 3553.
<https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/3553>

This Thesis is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD) by an authorized administrator of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

ความสุขเชิงอัตวิสัย การเห็นคุณค่าในตนเอง และทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นของสาววายในประเทศไทย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์

คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

SUBJECTIVE WELL-BEING, SELF-ESTEEM, AND ATTITUDE TOWARDS IMAGINED COUPLES
OF YAOI FANGIRLS IN THAILAND

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science in Mental Health

Department of Psychiatry

Faculty of Medicine

Chulalongkorn University

Academic Year 2018

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความสุขเชิงอัตวิสัย การเห็นคุณค่าในตนเอง และทัศนคติที่มีต่อคู่นอนของสาววายในประเทศไทย
โดย	น.ส.ณิศา ธนทัตถ์ทนน
สาขาวิชา	สุขภาพจิต
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิงศิริลักษณ์ ศุภปิติพร

คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

.....	คณบดีคณะแพทยศาสตร์
(ศาสตราจารย์ นายแพทย์สุทธิพงศ์ วัชรสินธุ)	
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	
.....	ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ไพโรจน์ ลือบุญธวัชชัย)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิงศิริลักษณ์ ศุภปิติพร)	
.....	กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุชีรา ภัทรายุทธวรรตน์)	

CHULALONGKORN UNIVERSITY

นิพนธ์วิทยานิพนธ์ : ความสุขเชิงอัตวิสัย การเห็นคุณค่าในตนเอง และทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นของสาววายในประเทศไทย. (SUBJECTIVE WELL-BEING, SELF-ESTEEM, AND ATTITUDE TOWARDS IMAGINED COUPLES OF YAOI FANGIRLS IN THAILAND) อ.ที่ปรึกษาหลัก : รศ. พญ.ศิริลักษณ์ ศุภปิติพร

การศึกษาวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้น การเห็นคุณค่าในตนเอง และความสุขเชิงอัตวิสัย รวมถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องของสาววายในประเทศไทยที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ในช่วงเดือนสิงหาคม 2561 จำนวน 1,745 คน โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ แบ่งเป็น 4 ส่วน ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบวัดทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบ แบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง และแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบไคสแควร์ สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า อายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 22.63 ปี ส่วนใหญ่มีความสุขเท่ากับคนทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 38.8 ในขณะที่ร้อยละ 34.1 มีความสุขมากกว่าคนทั่วไป และร้อยละ 27.1 มีความสุขน้อยกว่าคนทั่วไป กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นคุณค่าในตนเองในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 46.6 และส่วนใหญ่มีความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 70.5 โดยส่วนใหญ่ใช้เวลาในการติดตามคู่จิ้นหรือคู่ซิปน้อยกว่าหรือเท่ากับ 6 ชั่วโมงต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 82.6 นอกจากนี้ยังพบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองและมีความสุขเชิงอัตวิสัยนั้น มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง ($R = 0.745, p < 0.001$) ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสุขเชิงอัตวิสัย ได้แก่ การมีแฟน การเปิดเผยตัวตนว่าเป็นสาววาย การไม่มีความเจ็บป่วยทางจิตเวชของตนเองและสมาชิกในครอบครัว ความคลั่งไคล้คู่จิ้นต่ำ และการเห็นคุณค่าในตนเองสูง โดยพบว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นปัจจัยสำคัญที่สามารถทำนายความสุขเชิงอัตวิสัยของสาววายในประเทศไทยได้ ($R^2 = 0.555$)

กล่าวโดยสรุปคือ สาววายในประเทศไทยส่วนใหญ่มีความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบ การเห็นคุณค่าในตนเอง และความสุขเชิงอัตวิสัยในระดับปานกลาง การเห็นคุณค่าในตนเองนั้น ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่สามารถทำนายความสุขเชิงอัตวิสัย และทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบได้ ผลการศึกษาวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ในการทำความเข้าใจ ให้การดูแลช่วยเหลือ และส่งเสริมสุขภาพจิตของสาววายในประเทศไทยอย่างเหมาะสมต่อไป

สาขาวิชา สุขภาพจิต

ลายมือชื่อนิสิต

ปีการศึกษา 2561

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

6074255630 : MAJOR MENTAL HEALTH

KEYWORD: Yaoi fangirl, Imagined couple, Self-esteem, Subjective well-being, Attitude towards imagined couple

Nynah Thanartatnattanon : SUBJECTIVE WELL-BEING, SELF-ESTEEM, AND ATTITUDE TOWARDS IMAGINED COUPLES OF YAOI FANGIRLS IN THAILAND. Advisor: Assoc. Prof. Siriluck Suppapitiporn, M.D.

The purpose of this research is to study the attitude towards imagined couples, self-esteem, and subjective well-being of yaoi fangirls in Thailand, and associated factors. This cross-sectional descriptive study was conducted among 1,745 literate Thai yaoi fangirls, aged from 18 years old in August 2018. The instruments were online questionnaires, consisting of general information, Imagine couple Attitude Scale, Self-esteem Inventory, and Thai Happiness Indicator (THI-15). Statistics used to analyze data were frequencies, percentages, mean, standard deviation, Chi-square test, Pearson correlation, One-way ANOVA, Logistic regression, and Multiple linear regression.

Of the total participants, the average age was 22.63 years old. 38.8% were as happy as general Thai population, while 34.1% were happier and 27.1% had less happiness than those in general. 46.6% had moderate self-esteem, whereas 70.5% had moderate level of imagined couple worship, and 82.6% spent their time following the imagined couples less than or equal to 6 hours per day. There was a strong positive correlation between self-esteem and subjective well-being ($R = 0.745$, $p < 0.001$). Factors related to subjective well-being were having lover, exposing oneself as yaoi fangirl, no self and family's mental illnesses, low imagined couple worship, and high self-esteem. Of all mentioned, self-esteem seemed to be the major factor that can predict subjective well-being ($R^2 = 0.555$).

Most of yaoi fangirls in Thailand were found to have normal level of imagined couple worship, self-esteem, and subjective well-being. Self-esteem was a factor that could predict subjective well-being and attitude towards imagined couples. The results of this study would be beneficial for understanding yaoi fangirls in Thailand, and providing appropriate care.

Field of Study: Mental Health

Student's Signature

Academic Year: 2018

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี โดยได้รับความกรุณาจากบุคคลหลายท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิง ศิริลักษณ์ ศุภปีติพร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้โอกาส ตลอดจนแนวคิด และคำแนะนำในทุกขั้นตอนตลอดการทำวิจัย และเสียสละเวลาตรวจสอบแก้ไขรายละเอียดของงานด้วยความ ใสใจ จนทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลงได้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ พีรพันธ์ ลีอบุญธวัชชัย ที่ให้เกียรติเป็นประธาน กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร. สุชีรา ภัทรายุตวรรัตน ที่ให้เกียรติเป็นกรรมการสอบ ภายนอกมหาวิทยาลัย ที่ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ และการสนับสนุน เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้อง สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้สร้าง และผู้พัฒนาเครื่องมือแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องในวิทยานิพนธ์ทุกท่านที่ อนุญาตให้ผู้วิจัยได้นำมาใช้เพื่อการศึกษาในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้เข้าร่วมวิจัย ได้แก่ อาสาสมัครสาวสวยในประเทศไทยทุกท่าน ที่เสียสละเวลา และ ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล โดยการตอบแบบสอบถามสำหรับการศึกษาวิจัยนี้

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ธุรการ ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่าน โดยเฉพาะ อย่างยิ่ง นางสาวจุฑารัตน์ ศรีม่วง ที่ให้ความช่วยเหลือ กำลังใจ การสนับสนุน และคำแนะนำต่าง ๆ อย่างดีมา โดยตลอด

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณครอบครัว และเพื่อน ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือ กำลังใจ คำแนะนำ และการสนับสนุนต่าง ๆ แก่ผู้วิจัย จนงานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ณิชา ธนทัตน์ททนน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
ข้อจำกัดในการวิจัย.....	5
การให้คำนิยามเชิงปฏิบัติการ.....	5
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	8
บทที่ 2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
สาววาย (Yaoi Fangirl).....	9
ความหมายของสาววาย.....	9
ความเป็นมาของสาววาย.....	11
แนวคิดและทฤษฎีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาววาย.....	13
คู่จิ้นหรือคู่ซิป (Imagined Couple or Ship).....	16

ความหมายของคู่จิ้นหรือคู่ชิป.....	16
ความเป็นมาของคู่จิ้นหรือคู่ชิป.....	19
ทัศนคติ (Attitude) และทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้น (Attitude towards imagined couples).....	23
ความหมายของทัศนคติ.....	23
องค์ประกอบของทัศนคติ.....	24
การก่อตัวของทัศนคติ.....	25
ประเภทของทัศนคติ.....	26
หน้าที่ของทัศนคติ.....	27
ทัศนคติที่มีต่อศิลปินดารา และความคลั่งไคล้.....	28
การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem).....	32
ความหมายของการเห็นคุณค่าในตัวเอง.....	32
ความสำคัญของการเห็นคุณค่าในตนเอง.....	34
องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง.....	35
แนวคิดและทฤษฎีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเอง.....	35
ความสุขเชิงอัตวิสัย (Subjective well-being).....	39
ความหมายของความสุขเชิงอัตวิสัย.....	39
องค์ประกอบของความสุขเชิงอัตวิสัย.....	40
ความสำคัญของความสุขเชิงอัตวิสัย.....	41
ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขเชิงอัตวิสัย.....	41
แนวคิดและทฤษฎีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสุขเชิงอัตวิสัย.....	43
เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	44
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	51
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	51
เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา.....	51

การคำนวณกลุ่มตัวอย่าง.....	52
การสุ่มตัวอย่าง.....	53
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	53
ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป.....	53
ส่วนที่ 2 แบบวัดทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบ.....	53
ส่วนที่ 3 แบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง.....	54
ส่วนที่ 4 แบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15).....	55
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	56
ข้อพิจารณาทางจริยธรรม.....	57
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	60
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง.....	72
แบบวัดทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบ.....	72
แบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง.....	73
แบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15).....	74
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ.....	75
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	94
สรุปผลการวิจัย.....	94
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป.....	94
ส่วนที่ 2 ข้อมูลจากแบบสอบถาม.....	97
ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ.....	98
อภิปรายผลการวิจัย.....	99
ข้อจำกัดและอุปสรรคที่เกิดขึ้นระหว่างการวิจัย.....	103

จุดเด่นและข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้.....	104
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	104
บรรณานุกรม.....	106
ภาคผนวก.....	120
ภาคผนวก ก เอกสารรับรองโครงการวิจัย.....	121
ภาคผนวก ข เอกสารชี้แจงข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย	124
ภาคผนวก ค แบบสอบถามสำหรับการวิจัย.....	129
ภาคผนวก ง เอกสารขออนุญาตใช้เครื่องมือสำหรับการวิจัย.....	138
ประวัติผู้เขียน.....	145

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอายุ ภูมิสำเนา ระดับการศึกษา จำนวนพี่น้อง ลำดับพี่น้อง อาชีพ อาชีพบิดามารดา รายได้ งานอดิเรก และความเจ็บป่วยทางจิตของกลุ่มตัวอย่าง	60
ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับระยะเวลาที่เป็นสาววาย การมีแฟนหรือคนรัก การเปิดเผยตัวตน สัญชาติ และประเภทของคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบของกลุ่มตัวอย่าง	64
ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลที่ชื่นชอบ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ระยะเวลาที่ใช้ในการติดตาม ความถี่ที่พบเจอตัวจริง ความถี่ที่มอบของที่ระลึก และการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ในช่วง 2 สัปดาห์ก่อนตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง	67
ตารางที่ 4 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับพร 3 ประการของกลุ่มตัวอย่าง	70
ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบวัดทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบของกลุ่มตัวอย่าง	72
ตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่าง	73
ตารางที่ 7 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15) ของกลุ่มตัวอย่าง	74
ตารางที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ การเห็นคุณค่าในตนเอง และความสุขเชิงอัตวิสัยของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ Pearson Correlation	75
ตารางที่ 9 แสดงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับทัศนคติหรือระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ Chi - square	76
ตารางที่ 10 แสดงปัจจัยต่าง ๆ ที่สามารถทำนายความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบสูงของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติ Logistic Regression เมื่อควบคุมอิทธิพลตัวแปรอื่น ๆ ด้วยวิธี Forward LR (Likelihood Ratio)	78
ตารางที่ 11 แสดงความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้ต่อเดือน การมีแฟนหรือคนรัก การเปิดเผยตัวตนว่าเป็นสาววาย ระยะเวลาที่ใช้ในการติดตามคู่จิ้นหรือคู่ชิปต่อวัน ความถี่ที่พบเจอตัวจริงของคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ ความถี่ที่มอบของฝากหรือของที่ระลึก	

ให้แก่คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของตนเอง ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของสมาชิกในครอบครัว ระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ และระดับความสุข กับแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ One - Way ANOVA..... 80

ตารางที่ 12 แสดงผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression) ของคะแนนจากแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ Forward Linear Regression นำตัวแปรเข้าสู่สมการ..... 85

ตารางที่ 13 แสดงความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้ การมีแฟนหรือคนรัก การเปิดเผยตัวตนว่าเป็นสาววาย ระยะเวลาที่ใช้ในการติดตามคู่จิ้นหรือคู่ชิปต่อวัน ความถี่ที่พบเจอตัวจริงของคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ ความถี่ที่มอมของฝากหรือของที่ระลึกให้แก่คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของตนเอง ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของสมาชิกในครอบครัว ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง และระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ กับแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ One - Way ANOVA 87

ตารางที่ 14 แสดงผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression) ของคะแนนจากแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ Forward Linear Regression นำตัวแปรเข้าสู่สมการ..... 92

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา (Background and Rationale)

ในโลกปัจจุบัน คนเรามีอิสระ และเสรีภาพในการแสดงออกมากขึ้นกว่าเมื่อก่อน มีการรื้อถอน และประกอบสร้างความคิดใหม่ ๆ มาเป็นความคิดหลักของสังคมแทนความคิดเก่า ๆ และมุมมองเก่า ๆ ที่ใช้กันมา สิ่งที่สังคมในอดีตเคยเห็นว่าแปลก และไม่ยอมรับ ก็ถูกปรับเปลี่ยนให้มีความหมายที่ต่างออกไป มีการประกอบสร้างความจริงเกี่ยวกับสิ่งนั้นขึ้นมาใหม่ จนกลายเป็นสิ่งธรรมดาสามัญที่เห็นว่า ‘มันเป็นเรื่องจริง’ แทน⁽¹⁾ ซึ่งก็หมายรวมถึงการเปิดกว้างทางสังคม ที่นำไปสู่การเปิดใจยอมรับความหลากหลายทางเพศมากขึ้น โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกัน เช่น ความสัมพันธ์แบบชายรักชาย หรือความสัมพันธ์แบบหญิงรักหญิง ที่แม้ว่าเดิมจะเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นทุกยุคทุกสมัย แต่ก็ถูกมองว่าเป็นเรื่องที่ผิดปกติ ผิดประเพณี ผิดความเชื่อทางศาสนา และขัดกับค่านิยมของสังคมสมัยใหม่ที่เริ่มมีการแบ่งเพศสถานะอย่างชัดเจน⁽²⁻³⁾

จำนวนของคนที่เป็นกลุ่มรักเพศเดียวกันจากในอดีตจนถึงปัจจุบันนั้น ไม่ได้มีการเพิ่มขึ้นมากนักอย่างที่หลายคนอาจตั้งข้อสงสัยได้ แต่เป็นการแสดงออกในสังคมที่เพิ่มมากขึ้น แสดงความเป็นตัวตนออกมาชัดเจนมากขึ้นจนกลายเป็นเรื่องปกติธรรมดา เนื่องจากไม่จำเป็นต้องปิดบังพฤติกรรมดังกล่าวเอาไว้ จนกลายเป็นกระแสที่ได้รับการจับตามองจากสื่อ และนักวิชาการต่าง ๆ มากมาย รวมถึงการนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับคนกลุ่มนี้ในแง่มุมใหม่ ทำให้ภาพที่เคยนำเสนอเกี่ยวกับกลุ่มชายรักชายเปลี่ยนแปลงไป จากที่มักจะนำเสนอในแง่ลบ ก็มี การนำเสนอในแง่บวกเชิงบวกมากขึ้น และกลุ่มคนในสังคมที่แสดงออกถึงการยอมรับการเปิดเผยของคนกลุ่มนี้ได้ นั่น ส่วนมากก็เป็นผู้หญิง หรือเรียกกันว่า ‘สาววาย’ นั่นเอง⁽⁴⁾

คำว่า ‘วาย’ นั้น เป็นคำย่อสั้น ๆ ที่มาจากคำว่า ‘Yaoi’ ในภาษาญี่ปุ่น เกิดมาจากความตั้งใจของ ยาซุโกะ ซากาตะ และอะกิโกะ ฮัตสึ ซึ่งเป็นนักวาดการ์ตูนที่เขียนเรื่องราวเกี่ยวกับตัวละครผู้ชายที่ไม่ได้มีเนื้อหาระ หรือจุดเด่นใด ๆ และไม่ได้มีความสัมพันธ์อื่นใดกับเพศตรงข้าม ทำให้คำดังกล่าวกลายเป็นคำศัพท์ทั่วไปที่หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายด้วยกันในเวลาต่อมา คำว่า ‘สาววาย’

หรือ ‘Yaoi fangirl’ จึงหมายถึง ผู้หญิงที่สนใจ และชื่นชอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกัน อันได้แก่ ผู้ชายกับผู้ชาย⁽⁵⁾

ตลอดช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ประชากรสาววายมีจำนวนเพิ่มขึ้น สอดคล้องไปกับพลวัตทางสังคมที่มีการเปิดรับความหลากหลายทางเพศมากขึ้น แม้ว่าเราอาจจะไม่สามารถนับจำนวนประชากรสาววายทั้งหมดในประเทศไทยได้ แต่เราอาจเห็นได้จากการที่สื่อ และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ได้นำเสนอเนื้อหา และเรื่องราวที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นสาววายเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก⁽⁶⁾ จนเกิดเป็นกระแส ‘คู่อัจฉริยะหรือคู่อัจฉริยะ’ ต่าง ๆ ซึ่งเป็นการจับคู่ระหว่างศิลปิน ดารา นักร้อง นักแสดง หรือตัวละครต่าง ๆ ที่มีเพศเดียวกัน มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน มีความใกล้ชิดสนิทสนมกัน มีความสัมพันธ์อันดี และมีเคมีที่เข้ากัน และก็ยังหมายถึงรวมไปถึงการจับคู่ให้กับตัวละครสองมิติในการ์ตูน หรืออนิเมชัน และตัวละครสามมิติในละคร ภาพยนตร์ หรือซีรีส์ต่าง ๆ ที่ไม่มีตัวตนอยู่จริง โดยคำว่า ‘คู่อัจฉริยะ’ นั้น ก็มาจากคำว่า ‘imagine’ ที่แปลว่าจินตนาการ และคำว่า ‘คู่อัจฉริยะ’ ก็มาจากคำว่า ‘relationship’ ที่แปลว่าความสัมพันธ์นั่นเอง เมื่อกระแสคู่อัจฉริยะหรือคู่อัจฉริยะระหว่างผู้ชายกับผู้ชาย รวมถึงสื่อ และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้ชายนั้น ได้รับความนิยมนกันอย่างแพร่หลาย ก็ยิ่งทำให้ผู้คนหันมาสนใจ และเพิ่มจำนวนสาววายให้มากยิ่งขึ้น⁽⁷⁻⁹⁾

การมีอยู่และเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วของสาววาย ก็มีส่วนทำให้สังคมเปิดพื้นที่ให้กับความหลากหลายทางเพศมากขึ้น และทำให้ความสัมพันธ์ในรูปแบบอื่น ๆ นอกจากความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงปกติไม่ใช่เรื่องแปลกประหลาดในสังคมอีกต่อไป แม้จะไม่มากเท่าที่หลายคนคิดคาดการณ์ไว้ เนื่องจากสื่อส่วนมากก็มักจะใช้ผู้ชายหน้าตาดีมานำเสนอความรักแบบชายรักชาย ไม่ได้มีความหลากหลายทางเพศในรูปแบบอื่น ๆ มากนัก จึงเป็นการนำเสนอภาพเพียงด้านเดียว ทำให้อาจเกิดการประกอบสร้างภาพความสัมพันธ์ของกลุ่มเพศทางเลือกที่บิดเบือนไปจากความเป็นจริง⁽⁶⁾ แต่การมีอยู่ของสาววายส่วนใหญ่ในปัจจุบันนั้น ก็มักจะผูกโยงอยู่กับความรักระหว่างชายรักชาย จนอาจเรียกได้ว่า ‘ที่ใดมีชายรักชาย ที่นั่นก็มีสาววายเช่นเดียวกัน’⁽⁵⁾

ในขณะที่สังคมไทยมีมุมมองที่ดีขึ้นต่อคนรักเพศเดียวกัน สาววาก็ยังคงเป็นกลุ่มคนที่ได้รับความเคลือบแคลงสงสัย และไม่เข้าใจจากสังคมเช่นเดิม⁽⁵⁾ เนื่องจากหลายคนมองว่า การชื่นชอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันของสาววายนั้น เป็นสิ่งที่ผิดปกติ และไม่สมควร แม้สาววายจะให้ความเห็นว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเพียงทัศนคติ รสนิยม และความพึงพอใจส่วนบุคคล แต่สังคมภายนอกก็

ยังคงมองว่า ความชอบที่ผิดเพี้ยนไปจากค่านิยมปกตินี้ เป็นผลมาจากความไม่พึงพอใจในตัวตน และเพศวิถีของสาววาย⁽¹⁰⁾

นอกจากนี้ยังมีแนวคิด และทฤษฎีต่าง ๆ ที่สนับสนุน และอาจเป็นเหตุผลที่ทำให้ผู้หญิงมีรสนิยม และความชื่นชอบความสัมพันธ์ชายรักชายดังกล่าว เช่น แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องบทบาททางเพศ ซึ่งกล่าวถึง การขุดเซยทางจินตนาการที่อยู่นอกกรอบของค่านิยม และความคาดหวังของวัฒนธรรมในสังคมตะวันออกที่กำหนดว่า ผู้หญิงจะต้องประพฤติปฏิบัติตนให้สมกับเป็นกุลสตรี และเมื่อผู้หญิงไม่สามารถแสดงออกขัดต่อสิ่งที่สังคมต้องการได้ จึงเสพสื่อ Yaoi และจินตนาการเรื่องชายรักชายแทน โดยไม่ต้องรู้สึกผิดเนื่องจากสิ่งที่อยู่ในจินตนาการเหล่านั้นเป็นเพศชายไม่ใช่เพศหญิง แนวคิดเกี่ยวกับกลไกป้องกันทางจิต ก็ได้กล่าวถึง การจำกัดสิทธิเสรีภาพ และการไม่เปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้แสดงออกหรือเรียกร้องในสิ่งที่ตนเองต้องการ จึงทำให้ผู้หญิงใช้กลไกทางจิตแบบจินตนาการ เพื่อหลีกเลี่ยงความจริง และข้อจำกัดต่าง ๆ โดยความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้ชายนั้น ก็เป็นความรักในอุดมคติของผู้หญิง ที่มีความเท่าเทียมกัน ปราศจากพันธะ หรือบทบาทที่ถูกสังคมกำหนดไว้ เป็นต้น⁽¹¹⁾

อย่างไรก็ตาม นายแพทย์ทวี ตั้งเสรี ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ทรงคุณวุฒิกรมสุขภาพจิตในปัจจุบัน ได้เคยกล่าวไว้ว่า ‘พฤติกรรมลักษณะนี้เป็นเพียงความชอบส่วนตัวของแต่ละบุคคลเท่านั้น ไม่ถือว่าเป็นความผิดปกติทางจิตแต่อย่างใด’⁽¹²⁾

จากการศึกษาและทบทวนวรรณกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องพบว่า มีการศึกษาเกี่ยวกับความชื่นชอบผลงาน สื่อ และสิ่งพิมพ์ที่นำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างชายรักชาย รวมถึงพฤติกรรมความชื่นชอบของสาววายเป็นจำนวนมากในต่างประเทศ โดยส่วนมากจะเป็นการศึกษาผู้หญิงในฐานะผู้ผลิตและผู้เสพสื่อชายรักชาย ซึ่งพบว่า สาววายส่วนใหญ่จำเป็นต้องการความเท่าเทียมในการแสดงออกทางเพศวิถี มีอำนาจในการกำหนดบทบาทของผู้ชาย และสะท้อนความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้ชายออกมาในรูปแบบของความสัมพันธ์ที่สวยงามตามจินตนาการ หรือความต้องการของตนเอง⁽¹³⁻²⁰⁾ แต่สำหรับในประเทศไทยนั้น การศึกษาเรื่องดังกล่าวมีน้อยมาก และยังคงยังไม่แพร่หลายนัก เนื่องจากยังไม่เป็นที่ยอมรับเท่าที่ควร การศึกษาเกี่ยวกับสาววายส่วนใหญ่ที่มีอยู่ในปัจจุบัน มักจะเน้นไปที่พฤติกรรมการบริโภค การตลาด และลักษณะการเสพสื่อของสาววาย โดยที่ยังไม่ได้มุ่งเน้นไปที่ความสุขทางใจของสาววาย อย่างไรก็ตามเมื่อค้นคว้าในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เพิ่มเติม พบว่า มีการศึกษาเรื่องความคลั่งไคล้ การเห็นคุณค่าของตนเอง และความสุขเชิงอัตวิสัยของแฟนคลับใน

ลักษณะต่าง ๆ ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงเรื่องของความชื่นชอบและรสนิยม กับความสุขทางใจของบุคคล โดยความชื่นชอบ หรือความคลั่งไคล้ นั้น อาจเกิดขึ้นได้ตั้งแต่ระดับปกติไปจนถึงระดับรุนแรง และอาจทำให้เกิดทั้งพฤติกรรมความคลั่งไคล้ที่ไม่เหมาะสม และแรงผลักดันในการดำเนินชีวิต อีกทั้งยังอาจส่งผลกระทบต่อความนับถือตนเองอีกด้วย^(21,22) ซึ่งความนับถือตนเอง หรือการเห็นคุณค่าในตนเองนั้น ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตมนุษย์ เนื่องจากเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของจิตใจ และส่งผลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรม เป็นปัจจัยที่ทำให้ต่อสู้กับปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ในชีวิต รวมถึงสามารถบ่งชี้คุณภาพชีวิตของบุคคลได้^(23,24) สำหรับความสุขเชิงอัตวิสัยนั้น เป็นเรื่องของอารมณ์ความรู้สึก และความพอใจของแต่ละบุคคลในขณะนั้น อาจมองได้ว่าเป็นความพึงพอใจในชีวิตที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ในแต่ละช่วงเวลา⁽²⁵⁾

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้ทำการศึกษา และทบทวนมาปรับใช้ และทำการศึกษาเกี่ยวกับระดับความคลั่งไคล้ การเห็นคุณค่าในตนเอง และความสุขเชิงอัตวิสัยในสาววายในประเทศไทย ที่เกิดขึ้นจากการติดตาม เสพสื่อต่าง ๆ หรือการจินตนาการถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกัน โดยมุ่งเน้นไปที่ความสัมพันธ์ชายรักชายว่า การเป็นสาววายที่อยู่ในสังคมไทยนั้น มีความคลั่งไคล้ การเห็นคุณค่าในตนเอง และความสุขเชิงอัตวิสัยมากน้อยเพียงใด และมีความสัมพันธ์กันอย่างไร

คำถามการวิจัย (Research Questions) มหาวิทยาลัย

1. ความสุขเชิงอัตวิสัยของสาววายในประเทศไทยเป็นอย่างไร
2. การเห็นคุณค่าในตนเองของสาววายในประเทศไทยเป็นอย่างไร
3. ความสุขเชิงอัตวิสัย การเห็นคุณค่าในตนเอง และทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นของสาววายในประเทศไทยมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objectives)

1. เพื่อศึกษาความสุขเชิงอัตวิสัยของสาววายในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาการเห็นคุณค่าในตนเองของสาววายในประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสุขเชิงอัตวิสัย การเห็นคุณค่าในตนเอง และทัศนคติที่มีต่อคูจิ้น ของสาววายในประเทศไทย
4. เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายความสุขเชิงอัตวิสัย และการเห็นคุณค่าในตนเองของสาววายในประเทศไทย

สมมติฐานของการวิจัย (Hypothesis)

ไม่มี

ข้อจำกัดในการวิจัย (Limitation)

เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง (Cross-sectional descriptive study design) ทำในเฉพาะสาววายที่อายุ 18 ปีขึ้นไป และสามารถเข้าถึงการทำแบบสอบถามออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ตได้ ผลการวิจัยที่ได้จึงอาจไม่สามารถใช้เป็นตัวแทนของกลุ่มประชากรอื่น ๆ ได้

การให้คำนิยามเชิงปฏิบัติการ (Operational Definition)

สาววาย (Yaoi Fangirls) หมายถึง ผู้หญิงที่มีความชื่นชอบในความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้ชาย และมีความสามารถที่จะจินตนาการถึงความสัมพันธ์บางอย่างระหว่างคนที่มีเพศเดียวกัน ไม่ว่าจะพวกเขาจะมีปฏิสัมพันธ์หรือความเชื่อมโยงกันหรือไม่ก็ตาม

คูจิ้น/คูชิป (Imagined Couples/Ships) หมายถึง คนสองคนที่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน อาจจะมี ความใกล้ชิดสนิทสนมกันหรือไม่ก็ได้ แต่ทำให้คนภายนอกที่พบเห็นสามารถจินตนาการไปเองได้ว่า ความสัมพันธ์ของพวกเขานั้นไม่ธรรมดา น่าจะมีความพิเศษซ่อนอยู่ และอาจจะพัฒนาต่อไปจนกลายเป็นคนรักกันได้ โดยในวิทยานิพนธ์นี้ จะหมายถึง คูจิ้น หรือ คูชิป ชาย-ชาย เท่านั้น

ทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นหรือคู่ซิป (*Attitude towards imagined couples/shjps*)

หมายถึง การผสมผสานระหว่างความรู้สึก ความคิด และความเชื่อของบุคคลที่มีต่อคู่จิ้น ที่จะส่งผลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมของบุคคล โดยในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะหมายรวมถึง ความคลั่งไคล้ (Fanaticism) หรือความชื่นชอบและหลงใหลในความสัมพันธ์ระหว่างคู่จิ้นหรือคู่ซิป ชาย-ชาย ของสาววายด้วย สามารถประเมินได้จากแบบวัดทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบ⁽²⁶⁾ โดยค่าคะแนนมากกว่าคะแนนเฉลี่ยรวมกับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหมายถึง มีระดับความคลั่งไคล้สูง ค่าคะแนนระหว่างคะแนนเฉลี่ยรวมกับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคะแนนเฉลี่ยลบส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หมายถึง มีระดับความคลั่งไคล้ปานกลาง และค่าคะแนนน้อยกว่าคะแนนเฉลี่ยลบส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หมายถึง มีระดับความคลั่งไคล้ต่ำ

การเห็นคุณค่าในตนเอง (*Self-Esteem*) หมายถึง ความรู้สึกดีที่เกิดขึ้นภายในต่อตนเอง รับรู้ได้ว่าตนเองมีคุณค่า และมีความสำคัญ นำไปสู่ความเชื่อมั่นในตนเอง ความภูมิใจในตนเอง และการยอมรับนับถือตนเอง ซึ่งเป็นผลจากการประเมินตนเองโดยภาพรวม และแสดงออกมาในรูปแบบของทัศนคติในแง่บวกที่มีต่อตนเอง สามารถประเมินได้จากแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง⁽²⁷⁾ ตามแนวคิดของ Coopersmith โดยค่าคะแนนมากกว่าคะแนนเฉลี่ยรวมกับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หมายถึง มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูง ค่าคะแนนระหว่างคะแนนเฉลี่ยรวมกับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคะแนนเฉลี่ยลบส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หมายถึง มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองปานกลาง และค่าคะแนนน้อยกว่าคะแนนเฉลี่ยลบส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหมายถึง มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ

ความสุขเชิงอัตวิสัย (*Subjective well-being*) หมายถึง ความสุขและความพึงพอใจในการใช้ชีวิต ซึ่งสามารถประเมินได้จากอารมณ์ และความรู้สึกของตนเอง โดยผู้ที่มีความสุขเชิงอัตวิสัยนั้น จะมีภาวะอารมณ์ทางบวกมากกว่าภาวะอารมณ์ทางลบ เป็นบุคคลที่อารมณ์ดี มีความร่าเริง แจ่มใส มีความคิดสร้างสรรค์ และมีชีวิตที่ยืนยาว สามารถประเมินจากแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15)⁽²⁸⁾ โดยค่าคะแนน 33 – 45 คะแนน หมายถึง มีความสุขมากกว่าคนทั่วไป คะแนน 27 – 32 คะแนน หมายถึง มีความสุขเท่ากับคนทั่วไป และ 26 คะแนนหรือน้อยกว่า หมายถึง มีความสุขน้อยกว่าคนทั่วไป

ข้อตกลงเบื้องต้น (Assumption)

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาเฉพาะผู้หญิงไทยที่เป็นสาววัยอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป และสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ต รวมถึง Social Network และแบบสอบถามออนไลน์ได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ (Express Benefit and Application)

การศึกษานี้จะทำให้ทราบถึงความสุขเชิงอัตวิสัย การเห็นคุณค่าในตัวเอง และทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นของสาววัยในประเทศไทย รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยดังกล่าว ซึ่งจะเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนาแนวทางในการส่งเสริมสุขภาพจิต ความตระหนักถึงการเห็นคุณค่าในตนเอง และความสุขเชิงอัตวิสัย เพื่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของกลุ่มสาววัยในประเทศไทย รวมทั้งหาแนวทางการป้องกันทัศนคติ และความคลั่งไคล้ที่ไม่เหมาะสมของสาววัยในประเทศไทยต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

ตัวแปรต้น (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความสุขเชิงอัตวิสัย การเห็นคุณค่าในตนเอง และทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นของสาววายในประเทศไทย ผู้วิจัยทบทวนแนวคิด ทฤษฎี บทความ และเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูล และแนวทางสำหรับการศึกษา ดังต่อไปนี้

- สาววาย (Yaoi Fangirl)
- คู่จิ้น/คู่ชิป (Imagined Couple/Ship)
- ทัศนคติ (Attitude) และทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้น (Attitude towards imagined couples)
- การเห็นคุณค่าในตัวเอง (Self-esteem)
- ความสุขเชิงอัตวิสัย (Subjective well-being)
- เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สาววาย (Yaoi Fangirl)

ความหมายของสาววาย

ศิวพร ว่องไชยกุล⁽²⁹⁾ ได้ให้ความหมายว่า “สาววาย ย่อมาจาก Yaoi (ยาโออี/ยาโอเอ) อันเป็นคำที่ใช้จัดประเภทการ์ตูนชายรักชาย ซึ่งเขียนเพื่อให้ผู้หญิงอ่านในประเทศญี่ปุ่น (สำหรับการ์ตูนชายรักชายที่เขียนให้กลุ่มชาวเกย์อ่านจะเรียกว่า Bara) อันที่จริงคำว่า ‘วาย’ ยังหมายถึงอีกคำหนึ่งได้ คือ Yuri (ยูริ) ซึ่งหมายถึงการ์ตูนหญิงรักหญิง แต่ในบริบทของประเทศไทย ‘วาย’ มักจะถูกใช้แทนความหมายของชายรักชายมากกว่า”

สิริวุฒิ รวีไชยวัฒน์⁽¹²⁾ ได้ให้ความหมายว่า “สาววาย คือกลุ่มผู้หญิงที่มีความคิด และจินตนาการอันล้นเหลือ ในการจับคู่ให้กับหนุ่มคนโปรดในการ์ตูนก๊ี้ดี เกมก๊ี้ดี ดารานักร้อง หรือแม้แต่หนุ่มรอบข้างใกล้ตัวมาเข้าคู่กัน”

นัฐทิตา เรื่องโรจน์⁽³⁰⁾ ได้อธิบายไว้ว่า “คำว่า ‘สาววาย’ นี้ มาจากรากศัพท์คำว่า ‘Yaoi’ (ยาโอย) เดิมทีคำนิยามนี้เกิดขึ้นที่ประเทศญี่ปุ่น เป็นกระแสนิยมของวัยรุ่นหญิงและชาย ทั้งนี้อาจนิยามความหมายคำว่า ‘วาย’ ว่า บุคคลที่ชอบเห็นผู้ชายกับผู้ชายรักกัน โดยเกิดจากแรงจินตนาการ หรือที่เรียกว่า ‘จิ้น’ หรือ ‘คู่จิ้น’ เช่น การจับคู่ดาราที่ชื่นชอบ คนรอบข้าง ตัวละครในการ์ตูน ไปจนถึงในเกม และด้วยความที่วัยรุ่นมักบอกเล่า ความรู้สึกนึกคิดลงในสื่อสังคมออนไลน์ ส่งผลให้การจิ้น ที่จับคู่คนนั้นที่ คนนี้ที่ แพร่ระบาดมาถึงบ้านเรา”

กองทรัพย์-กาญจนา⁽³¹⁾ อธิบายความหมายของสาววายว่า “วายมาจากคำว่า ยาโอย (Yaoi) เป็นภาษาญี่ปุ่นแปลว่าชายรักชาย สาววายจึงมาจากคำนี้ แต่ก็มีเหมือนกันที่คนชอบคู่หญิง-หญิง ก็เรียกว่าสาววายเพราะมาจากคำว่ายูริ (Yuri) ที่แปลว่าหญิงรักหญิง”

วารสารศาสตร์ ดิจิทัล มหาวิทยาลัยรังสิต⁽³²⁾ ได้ให้ความหมายว่า “กลุ่มหญิงสาวที่มีความชื่นชอบในคู่รักชาย-ชาย จะถูกเรียกว่า 'สาววาย' ซึ่งมาจากคำว่า Yaoi fangirl (ยะโอเออิ หรือ ยาโออิ) มาจากภาษาญี่ปุ่นซึ่งแปลว่า ลักษณะความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศเชิงอีโรติกหรือโรแมนติกระหว่างชายกับชายนั่นเอง”

สุคนธา อินทรบริสุทธิ์⁽³³⁾ ให้ความหมายว่า “สาววาย คือ สาวน้อยผู้ชื่นชอบให้ผู้ชายรักกัน เป็นการแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกัน”

Drama-addict⁽³⁴⁾ ได้ให้ความหมายว่า “สาววาย คือ กลุ่มคนที่นิยมเสพสื่อ ไม่ว่าจะป็นหนังการ์ตูน เกม ที่นำเสนอเรื่องราวของความสัมพันธ์ระหว่างชายกับชาย”

Daily-rabbit⁽³⁵⁾ ได้ให้คำจำกัดความว่า “สาววาย หรือ ฟุโจชิ คือ สาว ๆ ที่มีความสุขกับการเห็นหนุ่มคนโปรด ไม่ว่าจะป็นการ์ตูน หรือดารา มามีสัมพันธ์พิเศษในเชิงลึกซึ้ง รักใคร่แบบคนรัก บางครั้งอาจรวมไปถึง การที่ผู้หญิงสองคนมีความสัมพันธ์พิเศษต่อกัน ไม่ต่างจากคู่รักชายหญิงทั่วไป”

ปริดีปนต์ นัยนะแพทย์⁽³⁶⁾ ให้ความหมายว่า “สาววาย มาจาก Yaoi ซึ่งเป็นกลุ่มย่อยของญี่ปุ่น คือเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผู้มีเพศสภาพ (Gender) เป็นชาย และเลือกที่มีเพศวิถี (Sexuality) รักกับเพศชายด้วยกัน”

เฟื่องลดา สราณี⁽³⁷⁾ ให้ความหมายของสาววายในรายการเข้าข่าวซัดโซเซียลว่า “สาววาย คือ ผู้หญิงที่ชอบผู้ชายที่ชอบกับผู้ชาย”

ณิชากรีย์ เลิศวิชญโรจน์⁽⁵⁾ ได้อธิบาย และสรุปความหมายว่า “คำว่า ‘สาววาย’ ที่หลายคนตั้งคำถามนั้น มีที่มาจากธรรมเนียมในการเลือกเสพผลงานในรูปแบบของชายรักชายหรือหญิงรักหญิง ก่อนที่จะกลายเป็นคำเรียกแทนหญิงสาวที่ชื่นชอบในความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกัน”

กล่าวโดยสรุปได้ว่า สาววาย คือ ผู้หญิงที่มีความชื่นชอบในความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นผู้ชายกับผู้ชาย หรือผู้หญิงกับผู้หญิง และมีความสามารถจินตนาการถึงความสัมพันธ์บางอย่างระหว่างคนที่มีเพศเดียวกัน ไม่ว่าจะเขาเหล่านั้นจะมีปฏิสัมพันธ์หรือความเชื่อมโยงกันหรือไม่ก็ตาม

ความเป็นมาของสาววาย

คำว่า ‘สาว’ นั้นแน่นอนว่าหมายถึงผู้หญิง ส่วนคำว่า ‘วาย’ นั้นก็มาจากตัวอักษร Y ซึ่งเป็นคำย่อสั้น ๆ ที่มาจากคำว่า Yaoi ในภาษาญี่ปุ่น เดิมทีใช้เป็นคำบอกประเภทของงานโดจินชิ (ผลงานวาดล้อเลียนมังงะหรือแอนิเมะต้นฉบับ) ว่ามีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายหนุ่ม

คำว่า ‘Yaoi’ เกิดมาจากความตั้งใจของนักวาดการ์ตูนอย่าง ยาซุโกะ ซากาตะ (Yasuko Sakata) และอะกิโกะ ฮัตสึ (Akiko Hatsu) ในปี ค.ศ. 1979 ที่ย่อคำศัพท์สามคำอย่าง Yama Nashi (ยามะ นาชิ) แปลว่าไม่มีจุดเด่น Ochi Nashi (โอชิ นาชิ) แปลว่าไม่มีประเด็น และ Imi Nacho (อิมิ นาโช) แปลว่าไม่มีความหมาย หรือแปลรวม ๆ ได้ว่า เป็นเรื่องราวที่ไม่มีเนื้อหาสาระใด ๆ ซึ่งถือเป็นต้นกำเนิดของคำว่า Yaoi อย่างแท้จริง⁽⁵⁾

หลังจากนั้นไม่นานญี่ปุ่นก็ใช้คำว่า Yaoi มาแทนบทของตัวละครชายรักชาย และจำกัดความ Yuri ว่าเป็นหญิงรักหญิง ซึ่งเรียกทั้งสองประเภทไว้ว่าการ์ตูนวาย (Y) และได้กลายเป็นรูปแบบงานที่ได้รับความนิยมในหมู่หญิงสาวญี่ปุ่นที่สนใจเรื่องราวความรัก และความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายด้วยกัน ทั้งในแง่ของความโรแมนติก และอีโรติก

ต่อมาในปี ค.ศ. 1998 คำว่า Yaoi ได้ถูกพิจารณาให้เป็นศัพท์ทั่วไปที่แฟนมังงะควรทราบ และยังมีกรเอาคำว่า Yaoi มาแปลความหมายเป็นแสงในภาษาญี่ปุ่น จนได้มาเป็นประโยคอย่าง ‘Yamete, oshiri ga itai’ แปลเป็นไทยได้ว่า ‘หยุดนะ ฉันทเจ็บกัน’ อีกด้วย⁽⁵⁾

สื่อมวลชนญี่ปุ่นได้เรียกสาววายเหล่านี้ว่า ‘ฟูโจชิ’ ซึ่งมีต้นกำเนิดในปี ค.ศ. 2000 จากสมาชิกชุมชนแฟนคลับการ์ตูนและเกม ที่เรียกผู้หญิงที่ชื่นชอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกัน โดยเฉพาะผู้ชายกับผู้ชายว่า ‘ฟูโจชิ’ ซึ่งมีความหมายว่า ‘หญิงสาวผู้มีความคิดผิดแผกจากระบบ’ หลังจากนั้นคำว่า ‘ฟูโจชิ’ ปรากฏขึ้นครั้งแรกในนิตยสาร Aera ในปี ค.ศ. 2005 และกลายเป็นคำศัพท์ที่ใช้เรียกสาววายทั่วโลก⁽³⁸⁾

หลังจากนั้นก็ยังมี สาววาย หรือ ฟูโจชิ เกิดขึ้นทั่วทุกมุมโลก ไม่ว่าจะเป็นในประเทศเอเชียอย่าง จีน เกาหลี ญี่ปุ่นฮ่องกง ไต้หวัน หรือในประเทศตะวันตกอย่าง อเมริกา อังกฤษ เยอรมนี เนเธอร์แลนด์ และอื่น ๆ

อุ้งทีนหมี่⁽³⁸⁾ ได้ให้ความเห็นใน Marketing Oops ว่า สำหรับสังคมไทย คอนเทนต์วายเหล่านี้มีมาหลายทศวรรษแล้วแต่ที่ขึ้นมาอยู่บนความสนใจของคนส่วนใหญ่ เริ่มตั้งแต่มีกระแสภาพยนตร์รักแห่งสยามขึ้นมาโด่งดัง ส่วนกระแสที่ทำให้คนไทยทั้งประเทศรู้จักน่าจะเกิดจากกระแสของละครเรื่องรักแปดพันเก้าที่มีคู่จิ้นเป็น ‘ที’ (ภริ ธิรัญพฤษ) และ ‘จอน’ (รุ่งเรือง อนันตยะ) กระแสดังเปรี้ยงปร้าง แต่ที่ขึ้นมาอยู่บนความสนใจของคนส่วนใหญ่ นั้น เริ่มตั้งแต่กระแสภาพยนตร์รักแห่งสยามโด่งดังทำให้ละครเรื่องอื่นเริ่มสร้างคอนเทนต์เอาใช้สาววายมากขึ้นเรื่อย ๆ ปัจจุบันคอนเทนต์วายเหล่านี้กลายเป็นคอนเทนต์กระแสหลักที่ละครวัยรุ่นเกือบทุกเรื่องต้องมีเป็นน้ำจิ้ม หรืออาจยกมาเล่าเป็นเรื่องหลักก็ได้⁽³⁹⁾

การเป็นสาวยายนั้น ไม่ได้แปลว่าจะต้องชอบเกย์ หรือรักคนที่มีความผิดปกติเป็นแบบชายรักชายเท่านั้น แต่สาววายก็สามารถมีแฟนได้ และชอบผู้ชายปกติทั่วไป โดยอาจจะมีความผิดปกติเฉพาะที่สามารถสังเกตได้ เช่น การมีคู่จิ้นเป็นของตัวเอง มีความสุขเมื่อเห็นผู้ชายใกล้ชิดสนิทสนมกัน และชอบเสฟสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้ชาย เป็นต้น⁽⁴⁰⁾

ในปัจจุบันนี้สังคมไทยก็ยอมรับเรื่องราวความสัมพันธ์ของเพศเดียวกันมากขึ้นกว่าแต่ก่อน ทำให้สาววายเริ่มเปิดเผยความชอบของตนเองมากขึ้น และเข้าร่วมกลุ่มที่มีความชอบแบบเดียวกัน หรือมี

คู่จิ้นเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นครา นักร้อง ไอดอล หรือแม้แต่บัณฑิตนักศึกษาหน้าตาดีในรั้วมหาวิทยาลัยต่าง ๆ

นอกจากนี้มีสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ออกมาตอบสนองความต้องการของสาววายมากขึ้น โดยเฉพาะหนัง ละคร หรือซีรีส์ที่ผลิตออกมามากมาย เพื่อตลาดสาววายที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ โดยที่ไม่ต้องสอดแทรกเป็นเพียงส่วนหนึ่งในละคร หรือหนังเรื่องอื่น ๆ อีกต่อไป แต่เป็นการดำเนินเรื่องราวผ่านตัวละครหลักที่เป็นผู้ชายกับผู้ชาย เช่น Diary Tootsies The Series บันทึกของตุ๊ด Love Sick The Series รักงุ่น วยรุ่นแสบ Sotus The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง 2Moons The Series เดือนเกี่ยวเดือน เป็นต้น⁽⁴¹⁾

เอกนุช เชนสูงเนิน⁽⁴²⁾ ได้ให้ความเห็นว่า แม้ว่า Yaoi จะถูกใช้เป็นสัญลักษณ์ของชายรักชาย แต่ไม่ได้หมายความว่าคู่วายเหล่านั้นจะต้องเป็นเกย์ เพราะผู้ที่ถูกสาววายจิ้น ไม่ได้หมายถึงผู้ชายที่นิยมชมชอบเพศเดียวกันก่อนจะมารักกัน แต่หมายถึงชายแท้ที่ตกหลุมรักผู้ชายด้วยกัน และจะรักแค่ผู้ชายคนนั้นเท่านั้น ไม่มีเปลี่ยนใจ ซึ่งจะเปรียบได้ว่า สาววายมักต้องการเห็นหนุ่มในฝันของตนเองมีความรักกันอย่างมีความสุข อย่งไรก็ตาม ไม่ใช่สาววายทุกคนจะจิ้นผู้ชายทุกคนในโลกแห่งความเป็นจริง และหวังให้คู่วายของพวกเธอนั้นรักกันจริง ๆ

แนวคิดและทฤษฎีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาววาย

แนวคิดเกี่ยวกับบทบาททางเพศ

Sandra L. Bem⁽⁴³⁾ ได้นำเสนอทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องบทบาททางเพศ หรือ Gender Schema Theory เพื่ออธิบายพัฒนาการบทบาททางเพศของมนุษย์ โดยกล่าวไว้ว่า บุคคลจะมีลักษณะบทบาททางเพศเป็นอย่างไรขึ้นอยู่กับการพัฒนารูปแบบทางความคิดและความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาททางเพศของตน โดยการเรียนรู้ถึงความแตกต่างของบทบาททางเพศในแต่ละสังคมนั้น จะทำให้บุคคลพยายามรักษาพฤติกรรมการแสดงออกของตนเองตามเพศสภาพที่สังคมยอมรับ เพื่อให้เข้ากับบรรทัดฐานทางเพศ และความคาดหวังของวัฒนธรรมในสังคมที่ตนเองอาศัยอยู่ จนเกิดเป็นลักษณะบทบาททางเพศของเพศหญิงและเพศชายแบบตรงตามเพศขึ้น

ในสังคมตะวันออกที่ให้ความสำคัญกับค่านิยมของสังคม จะมีการบัญญัติค่านิยม หรือบรรทัดฐานต่าง ๆ ที่คนในสังคมพึงปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ผู้หญิงที่อาศัยอยู่ในวัฒนธรรมแบบนี้ ก็จะมีหน้าที่

และบทบาทที่สังคมกำหนดไว้ให้ชัดเจน จึงเป็นการยากที่ผู้หญิงเหล่านี้จะปฏิบัติตนแปลงแยกออกไปจากสิ่งที่สังคมได้กำหนดไว้ให้ โดยเฉพาะสังคมที่ผู้ชายเป็นใหญ่ ผู้หญิงก็จะถูกกดดัน และถูกจำกัดสิทธิ เสรีภาพ รวมไปถึงการแสดงออกตามที่ต้องการมากขึ้น อย่างไรก็ตามการจำกัดสิทธิ เสรีภาพของผู้หญิงตามบทบาททางสังคมก็เป็นเพียงการจำกัดในการแสดงออกเท่านั้น ผู้หญิงในสังคมตะวันออกจึงยังคงมีอิสระทางความคิด และความสามารถในการจินตนาการเกี่ยวกับเรื่องเพศได้อย่างไร้ขีดจำกัด ผ่านทางสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่ช่วยให้ผู้หญิงได้มีความสุขกับสถานะที่ไร้ซึ่งการจำกัด หรือการกดขี่ทางเพศ⁽⁴⁴⁾

การที่ผู้หญิงให้ความสนใจในความสัมพันธ์แบบชายรักชายนั้น ก็อาจเรียกได้ว่าเป็นลักษณะการชดเชยทางจินตนาการต่อรูปแบบทางสังคมตะวันออก ที่กำหนดไว้ว่าผู้หญิงจะต้องรักษาหน้าที่สงวนตัวให้สมกับที่เป็นกุลสตรี การเสพสื่อที่มีความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับชายนั้น จึงเป็นการตอบสนองความต้องการทางเพศรูปแบบหนึ่ง โดยอาศัยจินตนาการเป็นช่องทางกบฏ หรือประท้วงต่อสังคมที่มักตีตราว่า ความต้องการทางเพศสำหรับผู้หญิงนั้น เป็นเรื่องที่น่าอับอาย และเป็นสิ่งที่ผิดศีลธรรมอันดีงามของความเป็นหญิง ซึ่งอาจจะขัดกับธรรมชาติของผู้หญิงบางคนที่มีระดับฮอร์โมนเพศชายสูง ทำให้มีความต้องการทางเพศสูงไปด้วย เมื่อไม่สามารถที่จะประพฤติปฏิบัติตนให้ขัดกับสิ่งที่สังคมต้องการได้ ผู้หญิงเหล่านี้จึงเสพวัฒนธรรม Yaoi เสพสื่อ สิ่งพิมพ์ หรือจินตนาการเรื่องชายรักชายแทน โดยไม่รู้สึกละอายใจ ใดๆ เนื่องจากตัวละครในจินตนาการเหล่านั้นเป็นเพศชายไม่ใช่เพศหญิง^(11,45)

แนวคิดเกี่ยวกับกลไกการป้องกันทางจิต

Sigmund Freud⁽⁴⁶⁾ ได้กล่าวไว้ว่า มนุษย์มักจะขจัดประสบการณ์ และความทรงจำอันเจ็บปวดโดยการเก็บกดไว้ในจิตไร้สำนึก อันจะส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของเขา และก่อให้เกิดกลไกที่ทำหน้าที่เป็นเกราะป้องกันตัวเองที่เรียกว่า Ego Defense Mechanism โดยกลไกการป้องกันทางจิตที่เกี่ยวข้องกับสาววายนั้น ได้แก่ Fantasy ซึ่งหมายถึง การจินตนาการ หรือการฝันกลางวัน กลไกการป้องกันทางจิตนี้ เกิดขึ้นจากความขัดแย้งของโครงสร้างบุคลิกภาพภายใน ส่งผลให้ตัวบุคคลขจัดความขัดแย้งนั้น และหลีกเลี่ยงจากความเป็นจริงที่เผชิญอยู่ โดยการสร้างพื้นที่ในจินตนาการ ซึ่งส่วนใหญ่ มักจะเป็นเรื่องเพ้อฝันที่ไม่สามารถเป็นจริงได้

ในสังคมที่มีการจำกัดสิทธิเสรีภาพ และไม่เปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้แสดงออก หรือเรียกร้องในสิ่งที่ตนเองต้องการนั้น ผู้หญิงจะใช้กลไกทางจิตแบบจินตนาการ เพื่อหลีกเลี่ยงความจริง และลดความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในจิตใจ

เนื่องจากเพศหญิงเป็นเพศที่มีความอัจฉริยภาพสูง การมีอยู่ของตัวละครหลักในละคร หรือนิยายที่เป็นผู้หญิงส่วนใหญ่ นั้น มักจะประพฤติปฏิบัติตนในแบบที่ขัดกับบทบาทของผู้หญิงที่สังคมได้กำหนดไว้ และไม่สามารถทำได้ในชีวิตจริง ทำให้ผู้หญิงที่เสเพลดังกล่าวก่อเกิดความอัจฉริยภาพตัวละครหญิงในเรื่องนั้น ๆ การจินตนาการเรื่องราวความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชายของผู้หญิงนั้น จึงเหมือนกับความรักที่อยู่เหนือกฎเกณฑ์และอุปสรรคทั้งปวง เป็นความรักที่บริสุทธิ์ และไม่สามารถทำให้ผู้หญิงเกิดความริษยาตัวละครหญิงได้ เพราะตัวละครหญิงในเรื่องไม่ใช่นางเอก หากแต่เป็นตัวละครชายที่มีรูปร่างบอบบาง น่าทะนุถนอม และอ่อนโยนไม่ต่างจากผู้หญิงในเพศสภาพของความเป็นชาย^(11,29,47)

นอกจากนี้ Wilson & Toku⁽⁴⁸⁾ ยังกล่าวไว้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้ชายนั้น เป็นความรักในอุดมคติของผู้หญิง ที่เติมเต็มความฝันและความต้องการในจินตนาการ เนื่องจากเป็นความรักที่ปราศจากพันธะ หรือการตั้งครมภ์ ที่จะนำบทบาทของการเป็นแม่บ้าน และการเป็นภรรยาโดยสมบูรณ์ตามกรอบวัฒนธรรมตะวันออกที่สังคมได้กำหนดไว้ ผู้หญิงจึงอาจใช้กลไกทางจิตดังกล่าว เพื่อหลีกเลี่ยง หรือหลบหนีจากบทบาททางสังคมที่ถูกกำหนดไว้ ไปสู่ความรักโรแมนติกที่ไม่มีข้อจำกัด และไร้ข้อผูกมัดใด ๆ

แนวคิดเกี่ยวกับการจับจ้อง

Laura Mulvey ได้บัญญัติคำศัพท์คำว่า Male Gaze หรือ การจ้องมองแบบผู้ชาย ไว้เมื่อปี 1975 บนสมมติฐานที่คาดว่า คนที่เป็นฝ่ายดู หรือจ้องมองนั้น มักจะจับจ้องไปยังภาพด้วยการมองแบบเพศตรงข้ามฝ่ายชาย (Heterosexual Male) โดยสายตาฝ่ายชายมักโลมไล่ไปตามเส้นโค้งเว้าของเรือนร่างผู้หญิง⁽⁴⁹⁾ ขณะที่เหตุการณ์ที่ดำเนินไปก็เอื้ออำนวยให้เกิดฉากที่ทำให้เรือนร่างของผู้หญิงเปิดเผยต่อสายตาของเพศชายให้มากที่สุด ซึ่งแนวคิดนี้ ถูกนำไปประยุกต์ใช้ในการผลิตและวิเคราะห์สื่อชนิดอื่น ๆ ด้วย เช่น นิตยสารแฟชั่น ทำให้ผู้หญิงแปรสภาพสู่ความวัตถุแห่งการจับจ้อง (The object of the gaze) เพราะแม้แต่กระทั่งผู้หญิงเองก็ยังจับจ้องมองกันและกันผ่านสายตาแบบผู้ชาย หรือมุมมองของกล้องที่กำหนดโดยผู้ชาย และสิ่งที่ถูกจับจ้องนั้นมักจะไม่ว่ากำลังถูกจ้องมองอยู่ มี

ความหมายมากกว่าแค่การมองดู และเป็นการมองที่แฝงนัยของอำนาจ หมายถึง ผู้จ้องมองมีอำนาจมากกว่าผู้ถูกมองหรือสิ่งที่ถูกมอง ส่วนใหญ่มักจะเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสภาพ (Genderism) โดยที่บุคคลไม่รู้ตัว เพื่อตอบสนอง เต็มเต็มความต้องการบางอย่าง หรือเพื่อความเพลินเพลิน (Voyeurism) โดย Male Gaze Theory นั้น แบ่งการจับจ้องออกเป็น 3 แบบ⁽⁵⁰⁾ คือ

1. วิธีที่ผู้ชายจับจ้องมองดูผู้หญิง (How men look at women)
2. วิธีที่ผู้หญิงจับจ้องมองดูตัวเอง (How women look at themselves)
3. วิธีที่ผู้หญิงจับจ้องมองดูกันเอง (How women look at other women)

แม้ว่าจะมีนักสตรีนิยมหลายคนออกมาวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับแนวคิดนี้ของ Laura Mulvey ว่า ผู้หญิงไม่ได้ยอมให้ตนเองเป็นฝ่ายถูกจับจ้องเพียงฝ่ายเดียวเสมอไป แต่การจ้องมองในสังคมก็ยังคงดำเนินไปภายใต้รูปแบบของการจ้องมองที่ Laura ได้เสนอไว้^(51,52)

Eva-Maria Jacobsson⁽⁵³⁾ ได้ทำการศึกษาเรื่อง Female Gaze หรือ การจ้องมองแบบผู้หญิง โดยตั้งคำถามว่า การที่ผู้หญิงถูกมองเป็นสิ่งของการจ้องมองของผู้ชายตามทฤษฎีของ Laura Mulvey นั้นยุติธรรมหรือไม่ และจะเป็นไปได้หรือไม่ที่การจ้องมองจะไม่เป็นไปตามทฤษฎีเหล่านั้น การศึกษาครั้งนี้พบว่า แทบจะเป็นไปไม่ได้เลยที่การจ้องมองจะไม่เกิดขึ้นตามรูปแบบของการจ้องมองแบบผู้ชาย เนื่องจากบทบาททางสังคม และความเชื่อที่ว่าผู้ชายมีอำนาจมากกว่าผู้หญิง ทำให้การจ้องมองแบบผู้หญิงไม่ค่อยเกิดขึ้น หรือแสดงออกให้เห็นได้ทั่วไป

การเสพสื่อสิ่งพิมพ์วาย (Yaoi) หรือชายรักชายนั้น จึงเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้สัมผัสกับอิสรภาพ และการจ้องมองแบบผู้หญิง แม้ว่าจะเป็นเพียงแคในโลกจินตนาการก็ตาม โดยผู้หญิงจะเป็นผู้จ้องมอง ในขณะที่ผู้ชายจะเป็นผู้ที่ถูกจ้องมอง หรือเป็นวัตถุทางเพศสำหรับผู้หญิงแทน และมอบโอกาส และสิทธิให้ผู้หญิงสามารถเลือกที่จะจ้องมองเข้าไปในโลกของผู้ชายได้ตามที่ปรารถนา⁽⁵⁴⁾

คู่จินหรือคู่ชิป (Imagined Couple or Ship)

ความหมายของคู่จินหรือคู่ชิป

Ainself⁽⁵⁵⁾ ได้กล่าวว่า “คำว่า ‘คู่ชิป’ นั้น มาจากคำว่า ‘relationship’ ซึ่งแปลว่า ความสัมพันธ์ หรือ ‘worship’ ซึ่งแปลว่า ความศรัทธา หมายถึง คนสองคนที่มีคนภายนอกมองว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขานั้นมีความพิเศษ และโรแมนติก จึงให้ความสนใจความสัมพันธ์ของพวกเขา มากกว่าปกติ”

Gena McCrann⁽⁵⁶⁾ ได้กล่าวถึงความหมายของคูชิปว่า “คูชิปนั้น คือ คู่ของบุคคลที่มีคนให้ความสำคัญ และเชื่อว่าพวกเขามีความรู้สึกที่ดีต่อกัน ซึ่งจะทำให้มีโอกาสพัฒนาไปเป็นความสัมพันธ์ที่โรแมนติก โดยมีที่มาจากคำว่า relationship ซึ่งก็หมายถึงการที่มีแฟนคลับ หรือคนภายนอกหวังว่าความสัมพันธ์ระหว่างเขา 2 คนนั้น จะเข้ากันได้ดี และมีการพัฒนาความสัมพันธ์ไปเรื่อย ๆ จนอาจจะทำให้คูชิปในจินตนาการนั้น กลายเป็นแฟนกันในชีวิตจริง”

19ellestrange90⁽⁵⁷⁾ ได้ให้ความหมายว่า “คูชิปนั้น คือ คู่ของคน 2 คนที่เราอยากให้พวกเขานั้นเป็นแฟนกันในชีวิตจริง เนื่องจากมองเห็นอะไรบางอย่างในความสัมพันธ์ของพวกเขาที่อาจจะสนิทกัน หรือไม่สนิทกันก็ได้ หากพวกเขาไม่ได้สนิทกัน แฟนคลับก็จะสามารถจินตนาการ หรือแสวงหาบางสิ่งบางอย่าง เพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของพวกเขาเข้าด้วยกัน”

Kathleen Smith⁽⁵⁸⁾ ได้ให้ความหมายไว้ว่า “คูจิ้น หรือ คูชิปนั้น ย่อมาจากคำว่า relationship แปลว่า ความสัมพันธ์ หมายถึง คนสองคนที่เข้ากันได้ดี ทำให้ถูกมองว่ามีความสัมพันธ์พิเศษต่อกัน”

Kat Estrella⁽⁵⁹⁾ ได้ให้ความหมายของคูชิป ซึ่งมีความหมายเหมือนกันกับคำว่าคูจิ้นว่า “คูชิป คือ คู่ของคนที่มีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน เมื่ออยู่ด้วยกันแล้วทำให้คนภายนอก หรือแฟนคลับชื่นชอบ และพร้อมจะสนับสนุนพวกเขาเหล่านั้น ไม่ว่าจะพวกเขาจะมีความสัมพันธ์กันจริง ๆ หรือไม่ก็ตาม”

Aja Romano⁽⁶⁰⁾ ได้กล่าวไว้ว่า “คูชิป คือ คู่ของคนสองคนที่อยู่ด้วยกันแล้วมีความโรแมนติกเป็นพิเศษเกิดขึ้น ไม่ว่าจะจะเป็นความโรแมนติกที่เกิดขึ้นจริง หรือความโรแมนติกในจินตนาการของผู้ที่พบเห็น”

Fangirl Universe Wiki⁽⁶¹⁾ ได้ให้ความหมายว่า “คูจิ้น หรือ คูชิปนั้น คือ คน 2 คนดูเหมือนว่าจะมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน ในบางครั้งชื่อของพวกเขา 2 คน ก็จะถูกนำมารวมกันหรือต่อกัน เพื่อให้ได้ชื่อคู่ ซึ่งก็จะกลายเป็นชื่อแฟนคลับของพวกเขาต่อไป”

VoiceTV⁽⁶²⁾ ได้ให้ความหมายของคำว่าคู่จิ้นไว้ว่า “คู่จิ้น คือบุคคลที่มีคนจับคู่ให้ ซึ่งเหล่าแฟนคลับหรือแฟนละคร มักจะใช้เรียกแทนดาราคู่ที่เป็นคู่เพื่อนรัก หรือคู่พี่น้องในวงการ ที่มีภาพลักษณ์สนิทสนมกลมเกลียวออกนอกหน้า จนหลายๆ คนต้องแอบเชียร์ให้ทั้งคู่เป็นคู่กันจริงๆ”

Jeban.com⁽⁶³⁾ ได้ให้ความหมายไว้ว่า “คู่จิ้น คือ คู่ที่เราจินตนาการให้พวกเขารักกัน โดยที่พวกเขาไม่รู้เรื่องอะไรด้วย”

Longdo Dict⁽⁶⁴⁾ ได้ให้ความหมายไว้ว่า “คู่จิ้น มาจากคำว่า Imagine ที่แปลว่าจินตนาการ หมายถึง คนสองคน (โดยมากมักเป็นดารา หรือ บุคคลสาธารณะมีชื่อเสียง) ที่แฟนคลับ ผู้ชม ผู้ฟัง ล้วนอยากให้ทั้งคู่รักกันจริงๆ สืบเนื่องจากอาจจะเคยมีผลงานร่วมกัน หรือ มีภาพลักษณ์ที่สนิทสนมกัน”

Sanook⁽⁶⁵⁾ ได้ให้ความหมายไว้ว่า “คำว่า ‘จิ้น’ มาจากคำว่า ‘อิมเมจิ้น’ แปลว่า จินตนาการ ซึ่งจะใช้จินตนาการหรือคิดไปเองว่า คนที่เราชอบเป็นอย่างที่ตัวเองคิด หรืออยากให้เขาทำอย่างนั้นอย่างนี้ ไม่ก็เอาไว้จับคู่ดาราสองคนที่เราชื่นชอบ พร้อมจินตนาการให้คิดลึกลงไปไกล เช่น ดาราที่เราชอบทั้งสองคนบังเอิญไปเจอกัน แต่เรากลับจินตนาการหรือจิ้นไปว่า เขาสองคนต้องนัดมาจู่จี้กันแน่ ๆ เลย”

Soshigonal⁽⁶⁶⁾ ได้กล่าวไว้ว่า “เพราะคำว่า ‘จิ้น’ มาจากคำว่า ‘Imagine’ ที่แปลว่า ‘จินตนาการ’ คำว่า ‘คู่จิ้น’ จึงหมายถึง ‘คู่ที่อยู่ในจินตนาการ’ นั่นเอง”

เพจ Bangaor⁽⁶⁷⁾ ได้กล่าวว่า “ ‘คู่จิ้น’ มีความหมายเหมือนกับคำว่า ‘คู่ขวัญ’ หรือ ‘คู่ซิป’ ที่นิยมใช้กับศิลปินเกาหลี มาจากคำว่า ‘Relationship’ ซึ่งคำว่า ‘จิ้น’ มาจากคำว่า ‘Imagine’ แปลว่า จินตนาการ ใช้เรียกแทนศิลปินดารา บุคคลที่มีชื่อเสียง ที่เป็นคู่พระนาง คู่เพื่อนรัก คู่พี่น้อง ที่มีภาพลักษณ์สนิทสนมกลมเกลียวกัน จนแฟนคลับเชียร์ให้รักกันจริงๆ คู่จิ้นไม่ได้มีแค่ผู้ชาย-หญิงเท่านั้น แต่ยังหมายถึงผู้ชาย-ชาย คู่หญิง-หญิง ด้วย”

Geekjuggler⁽⁶⁸⁾ ให้ความหมายของคำว่าคู่จิ้นว่า “คู่จิ้น คือ การที่บุคคลถูกแฟนคลับ หรือ แฟนๆ ที่ชื่นชอบจับคู่ให้ โดยใช้เรียกแทนคนที่ดูมีความสนิทสนมกัน หรือ คนที่แฟนๆ อยากจะเชียร์ให้เป็นแฟนกันจริงๆ (จิ้น มีที่มาจากคำว่า Imagine และ คำที่ต่างประเทศใช้แทนคำว่า คู่จิ้น คือ ships ที่มาจากคำว่า relationship)”

กล่าวโดยสรุปได้ว่า คู่จิ้น หรือ คู่ชิป คือ คนสองคนที่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน อาจจะมี ความใกล้ชิดสนิทสนมกันหรือไม่ก็ได้ แต่คนภายนอกที่พบเห็นสามารถจินตนาการไปเองได้ว่า ความสัมพันธ์ ของพวกเขาไม่น่าธรรมดา น่าจะมีความพิเศษอะไรซ่อนอยู่ และอาจจะพัฒนาต่อไปจนกลายเป็นคน รักกันได้ โดยในวิทยานิพนธ์นี้ จะหมายถึง คู่จิ้น หรือคู่ชิป ชาย-ชาย เท่านั้น

ความเป็นมาของคู่จิ้นหรือคู่ชิป

คำว่า ‘คู่จิ้น’ หรือ ‘คู่ชิป’ นั้น ถือเป็นศัพท์ใหม่ที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน มีความหมายเหมือน ๆ กัน แต่มาจากต่างที่มา โดยคำว่า ‘คู่จิ้น’ นั้นเป็นคำที่คนไทยมักจะใช้กัน มาจาก คำว่า ‘imagine’ ที่แปลว่า ‘จินตนาการ’⁽⁷⁾ ส่วนคำว่า ‘คู่ชิป’ นั้น มาจากคำว่า ‘relationship’ ที่ แปลว่า ‘ความสัมพันธ์’ โดยมักจะใช้กันอย่างแพร่หลายในประเทศฝั่งตะวันตก⁽⁸⁾

‘คู่จิ้น’ มีต้นกำเนิดมาจากการ์ตูนญี่ปุ่นในช่วงปี ค.ศ. 1979 ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาเดียวกับที่ คำว่า YAOI ได้ถือกำเนิดขึ้นนั่นเอง คู่จิ้นแรก ๆ นั้นมาจากการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีตัวละครชายเป็นหลัก และ มีความสนิทสนมกัน เป็นพี่น้องกัน เป็นครูกับลูกศิษย์ เป็นศัตรูคู่อาฆาต หรือแม้กระทั่งคนที่ไม่รู้จัก หรือไม่มีความเกี่ยวข้องกันเลย โดยจะเห็นว่าการจิ้นหรือจินตนาการช่วงแรกในประเทศญี่ปุ่นนี้ เป็น การจินตนาการถึงตัวละครสองมิติในการ์ตูนญี่ปุ่นที่ไม่มีอยู่จริง การจิ้นนั้นเข้ามาสู่โลกของความเป็น จริงเรื่อย ๆ โดยเริ่มจากกลุ่มแฟนคลับที่ชอบศิลปินบอยแบนด์ญี่ปุ่น ซึ่งจินตนาการให้สมาชิกในวงต่าง ๆ นั้นมีความสัมพันธ์พิเศษต่อกันเป็นคู่ ๆ หลังจากนั้นก็ลามไปยังผู้ที่ชื่นชอบนักร้อง นักแสดง และ ดาราที่ปรากฏอยู่ในละครโทรทัศน์หรือซีรี่ส์ได้หวั่น และเมื่อมาถึงยุคของศิลปินเกาหลี คำว่าคู่จิ้นก็ถูก นำมาใช้กันอย่างแพร่หลายมากขึ้น⁽⁹⁾

ในขณะที่การจิ้นประเทศในแถบตะวันออก มีจุดเริ่มต้นมาจากการจินตนาการความสัมพันธ์ ระหว่างตัวละครสองมิติที่มีผู้เขียนจินตนาการขึ้นมา แล้วจึงแพร่กระจายไปยังการจินตนาการตัว บุคคลนั้น ประเทศทางฝั่งตะวันตกก็มีการจินตนาการในลักษณะเดียวกัน เพียงแต่เป็นการจินตนาการ ในรูปแบบของตัวละครสามมิติ หรือบุคคล และใช้คำเรียกแทนการจินตนาการ หรือการจิ้นนั้นว่า ‘การชิป’ ซึ่งการชิปของผู้คนในประเทศแถบตะวันตกนี้ มีมาตั้งแต่ช่วงปี ค.ศ. 1968 จากละคร โทรทัศน์เรื่อง Star Trek : The Motion Picture โดยเป็นการจินตนาการถึงความสัมพันธ์พิเศษ ระหว่าง Kirk และ Spock ซึ่งเป็นตัวละครหลักของเรื่อง⁽⁶⁹⁾ และเป็นเพศชายด้วยกัน ตัวละครดังกล่าว

นั้นนำแสดงโดย William Shatner และ Leonard Nimoy ตามลำดับ แต่คำว่า ‘ship’ นั้น ถูกทำให้เป็นที่รู้จัก และนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายในช่วงปี ค.ศ. 1993 จากละครโทรทัศน์ The X-Files ซึ่งมีผู้ชมให้ความสนใจในความสัมพันธ์ของตัวละครในเรื่อง และเกิดจินตนาการถึงความสัมพันธ์พิเศษบางอย่างระหว่างตัวนักแสดงในชีวิตจริง เหล่าผู้ที่ชื่นชอบหรือแฟนคลับที่ปรารถนาให้นักแสดงเหล่านั้นมีความสัมพันธ์กันนอกจอ เรียกตัวเองว่า ‘relationshipper’ ที่มีความหมายว่า ผู้ที่ให้การสนับสนุน ใฝ่มอง และจินตนาการถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหรือบุคคลที่ชื่นชอบ และเรียกตัวละครหรือบุคคลนั้นว่า ‘ship’ นั้นเอง⁽⁷⁰⁾

สำหรับประเทศไทยนั้น กระแสการจับคู่จิ้นก็เริ่มมีมาตั้งแต่ช่วงปี พ.ศ. 2553 ในกลุ่มของผู้ที่ชื่นชอบ และคลั่งไคล้กลุ่มศิลปินญี่ปุ่น โดยมีการจับคู่กับระหว่างสมาชิกในวงที่ตนเองชื่นชอบ และมีการแต่ง픽 (fiction) หรือนิยาย โดยใช้ศิลปินเหล่านั้นที่มีเพศเดียวกัน อยู่ในวงเดียวกัน หรือมีความสนิทสนมกันมาเป็นตัวเอกของเรื่อง โดยคู่จิ้นในตำนานจากกลุ่มศิลปินญี่ปุ่นนั้น คือ ‘วง KAT-TUN’ ได้แก่ อาคานิชิจิ จิน กับ คาเมะนาชิ คาซึยะ ซึ่งโด่งดังมากในช่วงปี พ.ศ.2545 ก่อนที่ตลาดเพลงเอเชียในประเทศไทยจะถูกวงการเพลงเกาหลีเข้ามาจับจองแทน⁽²⁹⁾

เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไป กระแสญี่ปุ่นเริ่มซา ก็มีเกาหลีพีเวอร์ขึ้นมาแทนในช่วงปี พ.ศ. 2548 โดยมีจุดเริ่มต้นจาก ‘วงดบังซิงกิ (TVXQ)’ ซึ่งประกอบไปด้วยสมาชิก 5 คน คู่จิ้นหลักที่คนชื่นชอบจนถึงเป็นคู่จิ้นในตำนานและต้นแบบของคู่จิ้นนั้น ได้แก่ คู่ยุนแจ หรือ ซองยุนโฮ กับคิมแจจุนนั่นเอง โดยคู่จิ้นนี้ได้รับความนิยมอย่างท่วมท้น เนื่องจากบุคลิกและท่าทางที่แสดงออกต่อกัน รวมถึงการที่สมาชิกในวงเรียกสองคนนี้ว่า พ่อและแม่ กระแสคู่จิ้นที่เกิดขึ้นนี้ทำให้แฟนคลับรู้สึกผูกพัน เหนียวแน่น รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว หลังจากนั้นก็มีศิลปินเกาหลีต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย และแฟนคลับหรือผู้คนที่ชื่นชอบก็มีความสุขกับการจินตนาการให้สมาชิกในวงที่ตนชื่นชอบนั้น มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน ทำให้โลกแห่งการจินตนาการนั้นขยายออกไปเป็นวงกว้างขึ้นเรื่อย ๆ จนในปัจจุบันนี้ศิลปินสัญชาติเกาหลีเกือบทุกวงก็ล้วนแล้วแต่มีคู่จิ้นหรือคู่ชิปเป็นของตัวเองทั้งนั้น ไม่ว่าจะอยู่ในวงเดียวกัน หรือคนละวงก็ตาม โดยการจับคู่ให้ศิลปินต่าง ๆ นี้ เกิดจากการมองเห็นความสัมพันธ์อันดี หรือเคมีบางอย่างในตัวของศิลปินเหล่านั้น ทำให้แฟนคลับแอบเชียร์ให้พวกเขาได้มีโอกาสใกล้ชิด และมีความสนิทสนมกันมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะคู่จิ้นหรือคู่ชิปต่างวงซึ่งอาจจะมีโอกาสน้อยมากที่พวกเขาจะได้เจอ

กัน แต่แฟนคลับเหล่านั้นก็จะรอคอยอย่างอดทน และจะมีความสุขมากเมื่อทราบว่าพวกเขาได้พบเจอกันไม่ว่าจะด้วยเหตุผลอะไรก็ตาม^(7,9)

ตัวอย่างคู่จิ้นหรือคู่ชิปศิลปินเกาหลีในวงเดียวกัน เช่น Jackson กับ Bambam จากวง GOT7 (Jackbam), Jaehyun กับ Doyoung จากวง NCT (Jaedo/Dojae), Taeyong กับ Ten จากวง NCT (Taeten), Seongwoo กับ Daniel จากวง Wanna One (Ongnie/Nielong) เป็นต้น

ตัวอย่างคู่จิ้นหรือคู่ชิปศิลปินเกาหลีคนละวง เช่น Minhyun จากวง Wanna One & NU'EST กับ Hyunbin จากวง JBJ (Minhyunbin), Mino จากวง Winner กับ Hanbin จากวง iKON (Minbin), Dokyeom จากวง Seventeen กับ Jaehyun จากวง NCT (ความในใจของนายเสาทิน) เป็นต้น

ในช่วงปี พ.ศ. 2545 เป็นต้นมา นอกจากจะเป็นช่วงเปลี่ยนผ่าน ‘ญี่ปุ่นไป เกาหลีมา’ แล้ว ยังเป็นช่วงกระแสเรียลตี้โชว์ โดยเฉพาะรายการประกวดอย่าง Academy Fantasia ปฏิบัติการล่าฝัน และ The Star ค้นฟ้าคว้าดาว ซึ่งก็มีการจับคู่ให้ผู้เข้าประกวดชาย เช่น นัท-ต้อล AF4 เต๋า-คชา AF8 โตน-ริท The Star 6 การจับคู่ชายรักชายในรายการประกวดนี้ก็นับเป็นกระแสนิยมที่คนติดตามรายการรู้กันดี แม้ว่าบางส่วนอาจจะไม่ชอบใจหรือรับไม่ได้ แต่ก็ไม่ได้แสดงอาการต่อต้านรุนแรงแต่อย่างใด⁽²⁹⁾

ในส่วนของละครหรือซีรีส์ไทยก็มีการปรับเปลี่ยน และเปิดกว้างมากขึ้น จากเมื่อก่อนที่คู่ชายรักชายจะเป็นเพียงตัวประกอบส่วนหนึ่งในเรื่องเท่านั้น ก็กลายเป็นตัวละครหลักของเรื่องแทน ทำให้เกิดคู่จิ้นหรือคู่ชิปเพิ่มมากขึ้นกว่าเมื่อก่อนมาก จนกลายเป็นกระแสในสังคมที่ทุกคนให้ความสนใจ ไม่ใช่เพียงแค่สาววายเท่านั้น โดย Timeline คู่จิ้นชาย-ชายในละครหรือซีรีส์ไทยมีดังนี้⁽⁷¹⁾

ละครหรือซีรีส์ไทยที่มีคู่รักชาย-ชายเป็นส่วนหนึ่งในเรื่อง

2547: #ภูริเฮ็ค	จากละครเรื่อง รักแปดพันเก้า
2552: #โอฟลุค	จากละครเรื่อง พรุ้งนี้ก็รักเธอ
2555: #ก้องต่อ	จากละครเรื่อง แรงเงา
2559: #นนกุลตงตง	จากละครเรื่อง บางรักซอย 9/1
#ออฟกัน	จากซีรีส์เรื่อง รุ้งพี Secret Love ตอน Puppy Honey

ละครหรือซีรีส์ไทยที่มีคู่รักชาย-ชายเป็นตัวละครหลักของเรื่อง

- 2555: #นิวเดี้ยว จากซีรีส์เรื่อง Virgin am I
- 2556: #มาร์ชตัว จากซีรีส์เรื่อง Hormones วิว้าวุ่น
- 2557: #ไวท์กับตัน #เงินออกัส #นะมิน จากซีรีส์เรื่อง Love Sick รักวุ่นวัยรุ่มแสบ
- 2559: #เจเจเพชร จากซีรีส์เรื่อง Diary Tootsies
- #เห็นเต็งหนึ่ง จากซีรีส์เรื่อง Gay OK Bangkok
- #ตุ๊ปิ้ง จากซีรีส์เรื่อง Love Songs Love Stories เพลง ลงเอย
- #นัทกานต์ จากซีรีส์เรื่อง มิตรรักผ่านเลนส์ ตอน รุ่งสีเทา
- #แม็กซ์ตุลย์ จากซีรีส์เรื่อง Bad Romance
- #บูมพีค #โอมเต้ย จากซีรีส์เรื่อง Make it right the series
- 2560: #करणเพชร จากซีรีส์เรื่อง Diary Tootsies 2
- #บีกออฟ จากซีรีส์เรื่อง Gay OK Bangkok 2
- #ออฟกัน จากซีรีส์เรื่อง รุ่งพี Secret Love ตอน Puppy Honey 2
- #นิวเอิร์ธ จากซีรีส์เรื่อง Water boy the series
- #คริสสิงโต จากซีรีส์เรื่อง Sotus the series
- #ก๊อตบาส #เต้ตี้ #คอปเตอร์คิมม่อน จากซีรีส์เรื่อง 2 Moons the series
- #เดรกชิง จากซีรีส์เรื่อง Slam Dance ท่มฝันสนั่นพลอร์
- #ปลื้มชิม่อน จากซีรีส์เรื่อง My Dear Loser รักไม่เอาถ่าน ตอน edge of 17
- #แม็กซ์ตุลย์ #พอร์ชซีเกมส์ จากซีรีส์เรื่อง Together with me ออกหักมารักกับผม
- #ไวท์บูม จากซีรีส์เรื่อง War of convent the series สงครามคอนแวนต์
- #คริสนิวเอียร์ จากซีรีส์เรื่อง I am your king ผมขอสิ่งคุณให้
- #ไอ้ตป๊อบ จากซีรีส์เรื่อง What the Duck the series
- #คริสสิงโต จากซีรีส์เรื่อง Sotus S the series
- 2561: #करणเพชร จากซีรีส์เรื่อง Diary Tootsies 2
- #เตนิว จากซีรีส์เรื่อง Kiss me again จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง
- #เพิร์ธซันต์ #มินแปลน จากซีรีส์เรื่อง Love by Chance บังเอิญรัก
- #แม็กซ์ตุลย์ จากซีรีส์เรื่อง Together with me 2 ออกหักมารักกับผม

นอกจากกระแสคู่จิ้นหรือคู่ชิปชาย-ชายจากละครหรือซีรีส์ต่าง ๆ จะได้รับความนิยมอย่างล้นหลามในไทยแล้ว คู่จิ้นหรือคู่ชิปบางคู่ ยังมีชื่อเสียงโด่งดังไปไกลถึงต่างประเทศ และมีการจัดงานพบปะแฟนคลับ หรือ Fan-meeting ในประเทศต่าง ๆ อีกด้วย แสดงให้เห็นถึงกระแสนิยมของสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงไป โดยให้การยอมรับ และเปิดกว้างทางเพศมากขึ้น⁽⁷²⁾

ทัศนคติ (Attitude) และทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้น (Attitude towards imagined couples)

ความหมายของทัศนคติ

Newcomb⁽⁷³⁾ กล่าวว่า “ทัศนคติ นั้น ขึ้นกับสิ่งแวดล้อม อาจแสดงออกในพฤติกรรม ซึ่งเป็นไปได้ใน 2 ลักษณะ คือ ลักษณะชอบหรือพึงพอใจ ซึ่งทำให้ผู้อื่นเกิดความรักใคร่ อยากร่วมใกล้ชิดสิ่งนั้น ๆ หรืออีกลักษณะหนึ่ง แสดงออกในรูปแบบความไม่พอใจ เกลียดชัง ไม่อยากร่วมใกล้ชิดสิ่งนั้น”

Carter V. Good⁽⁷⁴⁾ ให้คำจำกัดไว้ว่า “ทัศนคติ คือ ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ที่เป็นการสนับสนุน หรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคล หรือสิ่งใด ๆ”

Rosenberg and Hovland⁽⁷⁵⁾ ได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า “ทัศนคติ โดยปกติสามารถนิยามว่าเป็นการจูงใจต่อแนวโน้มใน การตอบสนองอย่างเฉพาะเจาะจงกับสิ่งที่เกิดขึ้น”

Howard H. Kendler⁽⁷⁶⁾ กล่าวว่า “ทัศนคติ หมายถึง สภาวะความพร้อมของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรม ออกมาในทางสนับสนุน หรือต่อต้านบุคคล สถาบัน สถานการณ์ หรือ แนวความคิด”

Norman L. Munn⁽⁷⁷⁾ กล่าวว่า “ทัศนคติ คือ ความรู้สึก และความคิดเห็นที่บุคคลมีต่อสิ่งของ บุคคล สถานการณ์ สถาบัน และข้อเสนอใด ๆ ในทางที่จะยอมรับหรือปฏิเสธ ซึ่งมีผลทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงปฏิกิริยา ตอบสนองด้วยพฤติกรรมอย่างเดียวกันตลอด”

Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English⁽⁷⁸⁾ ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า “ทัศนคติ คือ วิธีทางที่คุณคิดหรือรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือคนใดคนหนึ่ง และวิธีทางที่คุณประพฤติต่อใครหรือคนใดคนหนึ่ง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคุณคิดหรือรู้สึกอย่างไร”

สร้อยตระกูล (ติวยานนท์) อรรถมานะ⁽⁷⁹⁾ ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า “ทัศนคติ คือ ผลผสมผสานระหว่างความนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็น ความรู้ และความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง

สิ่งใด คนใดคนหนึ่ง สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ๆ ซึ่งออกมาในทางประเมินค่าอันอาจเป็นไปได้ ในทางยอมรับหรือปฏิเสธก็ได้ และความรู้สึกเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งขึ้น”

แพรวภัทร ยอดแก้ว⁽⁸⁰⁾ ให้ความหมายไว้ว่า “ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดหรือความเชื่อ และแนวโน้มที่จะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมของบุคคล เป็นปฏิกิริยาโต้ตอบ โดยการประเมินค่าว่า ชอบหรือไม่ชอบ ที่จะส่งผลกระทบต่อ การตอบสนองของบุคคลในเชิงบวกหรือเชิงลบต่อบุคคล สิ่งของ และสถานการณ์ ในสภาวะแวดล้อมของบุคคลนั้น ๆ โดยที่ทัศนคตินี้ สามารถเรียนรู้ หรือจัดการได้ โดยใช้ประสบการณ์ และทัศนคตินั้นสามารถที่จะรู้ หรือถูกตีความได้จากสิ่งที่คนพูดออกมาอย่างไม่เป็นทางการ หรือจากการสำรวจที่เป็นทางการ หรือจากพฤติกรรมของบุคคลเหล่านั้น”

กล่าวโดยสรุป ได้ว่า ทัศนคติ คือ การผสมผสานระหว่างความรู้สึก ความคิด และความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่จะส่งผลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมของบุคคลต่อสิ่งนั้น โดยการตอบสนองดังกล่าวอาจจะเป็นไปในทางบวกหรือทางลบก็ได้ โดยวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะกล่าวถึงทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นหรือคู่ซิป ซึ่งหมายรวมถึง ความคลั่งไคล้ (Fanaticism) หรือความชื่นชอบและหลงใหลในความสัมพันธ์ระหว่างคู่จิ้นหรือคู่ซิป ชาย-ชาย ของสาววายด้วย

องค์ประกอบของทัศนคติ

Zimbardo and Ebbesen⁽⁸¹⁾ ได้แยกองค์ประกอบของ ทัศนคติ ได้ 3 ประการคือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (The Cognitive Component) คือ ส่วนที่เป็นความเชื่อของบุคคล ที่เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ทั่วไปทั้งที่ชอบ และไม่ชอบ หากบุคคลมีความรู้ หรือคิดว่าสิ่งใดดี มักจะมีทัศนคติ ที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่หากมีความรู้มาก่อนว่า สิ่งใดไม่ดี ก็จะมี ทัศนคติ ที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (The Affective Component) คือ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีผลแตกต่างกันไปตาม บุคลิกภาพ ของคนนั้น เป็นลักษณะที่เป็นค่านิยมของแต่ละบุคคล
3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (The Behavioral Component) คือ การแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจาก องค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด และความรู้สึก

จะเห็นได้ว่า การที่บุคคลมี ทศนคติ ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดต่างกัน ก็เนื่องมาจากบุคคลมีความเข้าใจ มีความรู้สึก หรือมีแนวความคิดแตกต่างกันนั่นเอง

การก่อตัวของทัศนคติ (Formation of Attitude)

ธงชัย สันติวงษ์⁽⁸²⁾ กล่าวว่า ทศนคตินั้น ก่อตัวเกิดขึ้นมาและเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากปัจจัยหลายประการ ด้วยกัน คือ

1. การจูงใจทางร่างกาย (Biological Motivation) ทศนคติจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง กำลังดำเนินการตอบสนองตามความต้องการ หรือแรงผลักดันทางร่างกาย ตัวบุคคลจะสร้างทัศนคติที่ดีต่อบุคคล หรือสิ่งของที่สามารถช่วยให้เขามีโอกาสตอบสนองความต้องการของตนได้

2. ข่าวสารข้อมูล (Information) ทศนคติจะมีพื้นฐานมาจากชนิดและขนาดของข่าวสารที่ได้รับ รวมทั้งลักษณะของแหล่งที่มาของข่าวสาร ด้วยกลไกของการเลือกเฟ้นในการมองเห็น และเข้าใจปัญหาต่าง ๆ (Selective Perception) ข่าวสารข้อมูลบางส่วนที่เข้ามาสู่บุคคลนั้น จะทำให้บุคคลนั้นเก็บไปคิด และสร้างเป็นทัศนคติขึ้นมาได้

3. การเข้าเกี่ยวข้องกับกลุ่ม (Group Affiliation) ทศนคติบางอย่างอาจมาจากกลุ่มต่าง ๆ ที่บุคคลเกี่ยวข้องอยู่ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม เช่น ครอบครัว วัด กลุ่มเพื่อนร่วมงาน กลุ่มกีฬา กลุ่มสังคมต่าง ๆ โดยกลุ่มเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นแหล่งรวมของค่านิยมต่าง ๆ แต่ยังมีการถ่ายทอดข้อมูลให้แก่บุคคลในกลุ่ม ซึ่งทำให้สามารถสร้างทัศนคติขึ้นได้ โดยเฉพาะครอบครัวและกลุ่มเพื่อนร่วมงาน เป็นกลุ่มที่สำคัญที่สุด (Primary Group) ที่จะเป็แหล่งสร้าง ทัศนคติ ให้แก่บุคคลได้

4. ประสบการณ์ (Experience) ประสบการณ์ของคนที่มิต่อวัตถุสิ่งของ ย่อมเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้บุคคลต่าง ๆ ตีค่าสิ่งที่เขาได้มี ประสบการณ์มาจนกลายเป็นทัศนคติได้

5. ลักษณะท่าทาง (Personality) ลักษณะท่าทางหลายประการต่างก็มีส่วนทางอ้อมที่สำคัญในการสร้าง ทัศนคติ ให้กับตัวบุคคล

ในขณะที่ Newsom และ Carrell⁽⁸³⁾ ได้ให้ความเห็นว่า การเกิดทัศนคติแต่ละประเภทนั้น จะก่อตัวขึ้นมา และเปลี่ยนแปลงไปได้เนื่องจากปัจจัยหลายประการด้วยกัน ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว

ปัจจัยต่าง ๆ ของการก่อตัวของทัศนคติ ไม่ได้มีการเรียงลำดับตามความสำคัญแต่อย่างใด โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภทดังนี้

1. พื้นฐานของแต่ละบุคคลหรือเบื้องหลังทางประวัติศาสตร์ (Historical Setting) หมายถึง ลักษณะทางด้านชีวประวัติของแต่ละคน ได้แก่ สถานที่เกิด สถานที่เจริญเติบโต สถานภาพทาง เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่ผ่านมามีจะเป็นตัวหล่อหลอมบุคลิกภาพของบุคคล และเป็นปัจจัย นำไปสู่การเกิดทัศนคติของคนนั้น ๆ

2. สิ่งแวดล้อมทางสังคม (Social environment) ได้แก่ การปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ที่มีต่อกัน และกัน เช่น การเปิดรับข่าวสาร กลุ่ม และบรรทัดฐานของกลุ่ม สภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับบุคคล และประสบการณ์

3. กระบวนการสร้างบุคลิกภาพ (Personality Process) และสิ่งที่เกิดขึ้นมาก่อน (Predispositions) เป็นกระบวนการขั้นพื้นฐานในการสร้างทัศนคติของแต่ละบุคคล

ประเภทของทัศนคติ

ดาร์ณี พานทอง⁽⁸⁴⁾ ได้แบ่งประเภทของทัศนคติออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ทัศนคติในทางบวก (Positive Attitude) คือ ทัศนคติที่ชักนำให้บุคคลแสดงออก มีความรู้สึก หรือ อารมณ์ จากสภาพจิตใจได้ตอบ ในด้านดีต่อบุคคลอื่น หรือเรื่องราวใดเรื่องราวหนึ่ง เป็นความรู้สึกต่อสิ่งแวดล้อมในทางที่ดีหรือยอมรับ

2. ทัศนคติในทางลบ (Negative Attitude) คือ ทัศนคติ ที่สร้างความรู้สึกเป็นไปในทางเสื่อมเสีย ไม่ได้รับความเชื่อถือ หรือไว้วางใจ อาจมีความเคลือบแคลงระแวงสงสัย รวมทั้งเกลียดชังต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เรื่องราว หรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง เป็นการแสดงออก หรือความรู้สึกต่อสิ่งแวดล้อมในทางที่ไม่พอใจ ไม่ดี ไม่ยอมรับ ไม่เห็นด้วย

3. การไม่แสดงออกทางทัศนคติ หรือมีทัศนคติเฉย ๆ (Negative Attitude) คือ ทัศนคติที่บุคคลไม่แสดงความคิดเห็นโดยสิ้นเชิง ซึ่งการมีทัศนคติเป็นกลางนั้น อาจจะเป็นเพราะว่าไม่มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ ไม่มีแนวโน้มทัศนคติอยู่เดิม หรือไม่มีแนวโน้มทางความรู้ในเรื่องนั้น ๆ มาก่อน

ทัศนคติ ทั้ง 3 ประเภทนี้ บุคคลอาจจะมีเพียงประการเดียว หรือหลายประการก็ได้ ขึ้นอยู่กับความมั่นคงในความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ หรือค่านิยมอื่น ๆ ที่มีต่อบุคคล สิ่งของ การกระทำ หรือสถานการณ์

หน้าที่ของทัศนคติ

Daniel Katz⁽⁸⁵⁾ ได้อธิบายถึง หน้าที่หรือกลไกของทัศนคติที่สำคัญไว้ 4 ประการ ดังนี้คือ

1. หน้าที่ในการปรับตัว (Adjustment function) ทัศนคติช่วยให้เราปรับตัวเข้าหาสิ่งที่ทำให้ได้รับความพึงพอใจหรือได้รางวัลขณะเดียวกันก็หลีกเลี่ยงต่อสิ่งที่ไม่ปรารถนา ไม่พอใจหรือให้โทษ นั่นคือยึดแนวทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองมากที่สุด และหลีกเลี่ยงสิ่งที่เป็นโทษให้เกิคน้อยที่สุด ซึ่งช่วยในการปรับตัวของแต่ละบุคคลให้เข้ากับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นเกิดความพอใจ คือ เมื่อเราเคยมีประสบการณ์ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาก่อน และเราได้ประสบกับสิ่งนั้นอีก เราจะพัฒนาการตอบสนองของเราในทิศทางที่เราต้องการ

2. หน้าที่ในการป้องกันตน (Ego – defensive function) ทัศนคติช่วยปกป้องภาพลักษณ์แห่งตน (ego or self-image) ต่อความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ และแสดงออกมาเป็นกลไกที่ป้องกันตนเอง ใช้ในการปกป้องตัวเองโดยการสร้างความนิยมนับถือตนเอง หลีกเลี่ยงจากสิ่งที่ไม่พอใจ หรือสร้างทัศนคติขึ้นมาเพื่อรักษาหน้า

3. หน้าที่ในการแสดงออกของค่านิยม (Value expressive function) ในขณะที่ทัศนคติที่ปกป้องตนเอง ได้สร้างขึ้นเพื่อปกป้องภาพลักษณ์ของตนเอง หรือเพื่อปิดบังทัศนคติที่แท้จริงไม่ให้ปรากฏ แต่ทัศนคติที่ทำหน้าที่แสดงออกถึงค่านิยมจะพยายามแสดงลักษณะที่แท้จริงของตนเองทำหน้าทำให้บุคคลแสดงค่านิยมของตนเอง เป็นการแสดงออกทางทัศนคติที่จะสร้างความพอใจให้กับบุคคลที่แสดงทัศนคตินั้นออกมา เพราะเป็นการแสดงค่านิยมพื้นฐานที่แต่ละบุคคลพอใจ

4. หน้าที่ในการแสดงออกถึงความรู้ (Knowledge function) มนุษย์ต้องการเกี่ยวข้องกับวัตถุต่าง ๆ รอบข้าง ดังนั้นจึงต้องแสวงหาความมั่นคง ความหมาย ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น ทัศนคติจะเป็นสิ่งที่ใช้ประเมิน และทำความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม และเป็นมาตรฐานเพื่อเปรียบเทียบ หรือเป็นขอบเขตแนวทางสำหรับอ้างอิงเพื่อหาทางเข้าใจ ให้สามารถเข้าใจโลกและสิ่งแวดล้อมได้ง่ายๆขึ้น เพราะคนเราได้รับรู้แล้วครั้งหนึ่งก็จะเก็บประสบการณ์เหล่านั้นไว้เป็นส่วน ๆ

เมื่อเจอสิ่งใหม่จะนำประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมมาเป็นกรอบอ้างอิงว่าสิ่งใดควรรับรู้ สิ่งใดควรหลีกเลี่ยง ซึ่งทัศนคติช่วยให้คนเราเข้าใจสิ่งแวดล้อมต่างๆ รอบตัวเรา โดยเราสามารถตีความ หรือประเมินค่าสิ่งที่อยู่รอบตัวเราได้

ทัศนคติที่มีต่อศิลปินดาราศา และความคลั่งไคล้

McCutcheon และคณะ⁽⁸⁶⁾ ได้กล่าวถึงทัศนคติที่มีต่อศิลปินดาราศา หรือบุคคลที่ชื่นชอบ รวมถึงพัฒนาแบบวัดทัศนคติที่มีต่อศิลปินดาราศา (Celebrity Attitude Scale – CAS) เพื่อระดับความชื่นชอบ หลงใหล หรือที่เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ความคลั่งไคล้ โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

1. ระดับสนใจใคร่รู้เพื่อความบันเทิง (Entertainment-Social Celebrity Worship) หมายถึง บุคคลที่มีเจตคติที่ชื่นชอบต่อศิลปินดาราศา รับรู้ว่าเป็นการให้ความบันเทิง และเพื่อการติดต่อทางสังคมกับกลุ่มผู้ชื่นชอบศิลปินดาราศาเช่นเดียวกับตน เป็นบุคคลที่ติดตามข่าวสารของศิลปินดาราศาที่ตนเองชื่นชอบตามสื่อต่าง ๆ อย่างใกล้ชิด โดยรู้สึกว่าการให้ความบันเทิงแก่ตนเองเท่านั้น

2. ระดับผูกพันยึดติด (Intense-Personal Celebrity Worship) หมายถึง บุคคลที่มีระดับความคลั่งไคล้ศิลปิน ดาราศาที่เข้มข้นขึ้น มีลักษณะหลงใหลเทิดทูนศิลปินดาราศาที่ชอบถึงขั้นเสพติด ความคลั่งไคล้มีแนวโน้มที่จะครอบงำจิตใจ เช่น ถ้าศิลปินดาราศาที่เขาชื่นชอบประสบกับเรื่องเลวร้าย บุคคลนั้นจะรู้สึกเหมือนกับว่าเรื่องนั้นได้เกิดขึ้นกับตนด้วย

3. ระดับคลั่งไคล้ (Borderline-Pathological Celebrity Worship) หมายถึง บุคคลที่แสดงอาการคลั่งไคล้ศิลปินดาราศาอย่างรุนแรงที่สุด เช่น การสะกดรอยตามศิลปินดาราศาสร้างความวิตกกังวลแก่ศิลปินดาราศา ซึ่งเรียกว่า Stalker บุคคลประเภทนี้ไม่สามารถควบคุมพฤติกรรม ความคิด จินตนาการเกี่ยวกับศิลปินดาราศาที่เขาชื่นชอบได้ มีความคิดเพ้อฝันเกี่ยวกับศิลปินดาราศาที่ตนชอบ

ประเสริฐ แยมกลิ่นฟุ้ง⁽⁸⁷⁾ ได้กล่าวไว้ว่า เมื่อความนิยมชั่วคราวกลายเป็นความสนใจจริงจัง เรามักเรียกว่าเป็น “ความคลั่งไคล้” ความคลั่งไคล้นั้นมีหลายอย่าง นับแต่ความคลั่งไคล้ศาสนาจนถึงคลั่งเล่นทายปัญหาต่อภาพ ลักษณะของปรากฏการณ์เหล่านั้น ซึ่งพบอย่างแพร่หลายนับแต่เรื่องลึกลับซึ่งจนถึงเรื่องผิวนิน ก็คือการกระทำอะไรอย่างหนึ่งอย่างใดลงไปแล้วดูมีความสำคัญอย่างยิ่งอย่างน้อยก็ในช่วงขณะหนึ่ง ในความคลั่งไคล้จิตใจได้สำนึกของบุคคลจะลดน้อยลงจนถึงจุดหนึ่ง ซึ่งความสามารถในการใช้วิจารณญาณหมดไป และการคิดถึงผลของการกระทำในอนาคตจะไม่มีเลย

สุภางค์ จันทวานิช⁽⁸⁸⁾ ได้ให้ความเห็นว่า ความคลั่งไคล้ที่จัดอยู่ในพฤติกรรมรวมหมู่ที่เกิดจากการแพร่ระบาดของอารมณ์ โดยความคลั่งไคล้จะเน้นหนักไปที่อารมณ์ ปราศจากเหตุผล ทำให้หมดเปลืองทั้งเวลา เงินทอง และกำลัง ความคลั่งไคล้อาจปรากฏเป็นวัตถุหรือไม่เป็นวัตถุก็ได้ เช่น การคลั่งไคล้ดารา ภาพยนตร์ ดาราลีเก นักร้อง นักแสดง นักดนตรี นักกีฬา หรือ นักการเมืองที่โปรดปราน ต้องไปติดตามไปดูคนเหล่านั้นเมื่อเขามีการแสดง การปราศรัย หรือแข่งขัน ไม่ว่าจะฝนจะตกฟ้าจะร้องก็ต้องไปให้ได้ ถึงจะรู้ว่าต้องเสี่ยงภัยก็ยินดีจะไป นอกจากคลั่งตัวแล้ว ก็ยังสะสมรูปภาพ เสียงเพลง หรือเทปคำปราศรัย ต้องอ่านนิตยสารที่มีเรื่องราวของคนเหล่านั้น ถ้าเป็นสมัยก่อนคนที่คลั่งดาราลีเก หรือดาราละครก็ต้องกลายเป็นแม่ยกพ่อยก อาการคลั่งไคล้มีได้เกิดกับบุคคลเท่านั้นแต่เกิดกับวัตถุก็จะมีอาการสะสมในลักษณะทุ่มเทหลงใหล เช่น การสะสมของเก่าเครื่องลายคราม พระเครื่อง แสตมป์ วาน หรืออาจเกิดกับกิจกรรมบางอย่างก็ได้ เช่น คลั่งไคล้ในการพนันต่างๆ เช่น ติดไพ่ บ้าหวย ติดม้า การคลั่งส่งจดหมายเวียนให้ส่งต่อๆ กันไป ตลอดจนยาเสพติด เป็นต้น ถ้าเมื่อใดอารมณ์ชื่นชมเกิดในระดับรุนแรงจนไร้เหตุผลและขาดวิจารณญาณแล้ว ก็ถือเป็นอาการคลั่งไคล้ได้

Maltby และคณะ⁽²¹⁾ กล่าวว่าไว้ว่า ความคลั่งไคล้ศิลปินนั้น หมายถึง ระดับของการเป็นแฟนผู้มีความหลงใหล และคลั่งไคล้ในตัวศิลปินในระดับสูงกว่าคนทั่วไปในระดับปกติ โดยการคลั่งไคล้ศิลปินก็เป็นลักษณะหนึ่งของการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงแบบรุนแรงกว่าปกติ ซึ่งประกอบไปด้วยความหมกมุ่นถึงขั้นเสพติด โดยการคลั่งไคล้ศิลปินก็เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นได้หลายระดับ ตั้งแต่การชื่นชอบและชื่นชมในระดับปกติ ไปจนถึงความคลั่งไคล้ระดับรุนแรง

Lisa A. Lewis⁽²²⁾ กล่าวว่า เราต่างก็เป็นแฟนของสิ่งใดสิ่งหนึ่งยามที่เราารู้สึกว่าชื่นชม นับถือ และปรารถนา ดังนั้นเราจึงแยกแยะความรู้สึก และสร้างข้อผูกมัดของตัวเองขึ้นมา เราจะสามารถเข้าใจตัวเองได้ดียิ่งขึ้นถ้าเราพยายามเข้าใจแรงผลักดันในการเป็นแฟนต่อสิ่งนั้น ๆ การเป็นแฟนแสดงให้เห็นว่าสามารถใช้สิ่งที่ได้รับจากการติดตามเพื่อสร้างความนับถือตนเอง การมีสิ่งที่ดีที่ชื่นชอบทำให้แฟนมีโอกาสสร้างความหมายของการมีตัวตนในสังคมและประสบการณ์ทางสังคมที่ตนใจ และมีหน้าที่ต้องทำ

Scott Thorne⁽⁸⁹⁾ ได้ให้คำนิยามของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับความคลั่งไคล้ไว้ ดังต่อไปนี้

Fan คือ คนที่มีความชื่นชอบ หรือสนใจในบุคคลคนใดบุคคลหนึ่ง กลุ่มคน งานศิลปะ หรือแม้กระทั่งแนวความคิด โดยพฤติกรรมนั้นอยู่บนบรรทัดฐานของสังคมที่คนทั่วไปสามารถยอมรับได้

Fanatic คือ คนที่มีความชื่นชอบ หรือสนใจในบุคคลคนใดบุคคลหนึ่ง กลุ่มคน งานศิลปะ หรือแม้กระทั่งแนวความคิดโดยพฤติกรรมมีความเข้มข้นและรุนแรง จนคนทั่วไปมองว่ามีความผิดปกติและละเมิดกฎเกณฑ์ของสังคม

Fandom คือ วัฒนธรรมย่อยของกลุ่มแฟนที่มีความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนมกันภายในกลุ่ม เนื่องจากมีความสนใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งร่วมกัน

Fanaticism คือ ระดับความชื่นชอบ และความสนใจในบุคคลใดบุคคลหนึ่ง กลุ่มคน งานศิลปะ หรือแนวความคิด

Jenkins⁽⁹⁰⁾ กล่าวว่า 'Fan' มาจากคำว่า 'Fanatic' หมายถึง คนที่หลงใหล คลั่งไคล้ ในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง นิยามของคำว่า "แฟน" มีความแตกต่างกันออกไป ซึ่งเกิดขึ้นครั้งแรกในศตวรรษที่ 19 เมื่อนักหนังสือพิมพ์ได้พยายามอธิบายถึงคนที่คอยติดตามทีมนักกีฬาอาชีพ จึงกำหนดคำว่า 'แฟน' ขึ้นมาเพื่อใช้เรียกคนกลุ่มนี้ และต่อมาได้ถูกขยายความ โดยรวมถึงคนที่จงรักภักดีต่อผู้ที่อุทิศตน เพื่อการกีฬาและงานบันเทิงต่าง ๆ เข้าไปด้วย ซึ่งแฟนแต่ละกลุ่มก็จะมี ความชอบแตกต่างกันออกไป คำว่า 'แฟน' ยังรวมไปถึง แฟนกีฬา แฟนนักแสดง แฟนภาพยนตร์ ด้วย

McQuail⁽⁹¹⁾ ได้เสนอความคิดเกี่ยวกับแฟน และกลุ่มจงรักภักดีไว้ว่า Fan เป็นกลุ่มแฟนที่ติดตามผลงานของสื่อมวลชน เปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา ยึดติดกับเนื้อหาสาระที่มีผู้เสนอ ถ้าสาระเปลี่ยนแปลงไป กลุ่มแฟนก็จะสลายตัวทันที บุคคลทั่วไปมักไม่รู้ตัวว่าตนเองอยู่ในกลุ่มนี้ บางครั้งคนกลุ่มนี้อาจได้รับแรงกระตุ้นจากสื่อหรือด้วยความลุ่มหลงที่จะรวมกลุ่มอย่างจริงจัง

Gayle⁽⁹²⁾ กล่าวว่า การใช้คำเฉพาะเพื่อเรียกกลุ่มบุคคลที่มีความชื่นชอบศิลปินดารา และการรับรู้ความหมายของคำมีอยู่หลากหลาย เช่น แฟน แฟนคลับ ผู้คลั่งไคล้ศิลปิน มีความแตกต่างกันในด้านพฤติกรรม และความรู้สึกภายใน ไม่สามารถใช้แทนกันในทุกกรณีได้

สุปรिता ซ่อลำไย⁽⁹³⁾ ได้ให้ความเห็นไว้ว่า คำว่า 'แฟน' เป็นคำที่มีหลายความหมาย และได้ถูกนิยามขึ้นโดยมุมมองของคนหลายกลุ่ม แต่ละกลุ่มก็จะให้ความหมายที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับว่า

จะมองจากสายตาของคนนอกหรือคนใน หากมองจากสายตาคนนอกตามแนวคิดแบบสังคมมวลชน (Mass Society) และแนวคิดของสำนักแฟรงค์เฟิร์ต (The Frankfurt School) คำว่าแฟนนั้น จะถูกมองในแง่ลบว่า เป็นกลุ่มคนที่คลั่งไคล้ และถูกหลอกได้โดยง่าย แต่หากมองจากสายตาคนในตามแนวคิดของสำนักวัฒนธรรมศึกษา (Cultural Studies) ความหมายของแฟนจะเปลี่ยนไป ขึ้นอยู่กับว่ายืนอยู่บนจุดยืนของใครคนนอก หรือคนใน

เจษฎา รัตนเขมากร⁽⁹⁴⁾ แบ่งประเภทของแฟนคลับโดยอาศัยเกณฑ์ผู้ก่อตั้งแฟนคลับ เป็นตัวแบ่งสามารถแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. แฟนคลับที่จัดตั้งขึ้นโดยบริษัท เกิดขึ้นเนื่องจากบริษัทเพลงเห็นถึงความสำคัญของกระแสความนิยม ของจดหมายถึงศิลปินดาราท่ถูกลงเข้ามาโดยแฟนคลับ ทางบริษัทจึงจัดตั้งกลุ่มแฟนคลับขึ้นมา เพื่อให้แฟนได้ใกล้ชิดกับศิลปินดาราท่ และยังเป็น การส่งเสริมการขายอีกรูปแบบหนึ่งด้วย

2. แฟนคลับที่จัดตั้งขึ้นโดยศิลปิน เกิดจากการที่แฟนคลับชื่นชอบในตัวศิลปิน เขียนจดหมายนำของต่าง ๆ มาให้ ติดตามไปงานต่าง ๆ ที่ศิลปินไป หรือแม้กระทั่งเดินทางไปยังบ้านของศิลปิน ทำให้ศิลปินทราบถึงความนิยมของตนเอง ดังนั้นศิลปินเหล่านี้จึงได้จัดตั้งแฟนคลับขึ้นมาด้วยตัวเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสื่อกลางระหว่างศิลปินกับแฟนได้ส่งข่าวสารถึงกัน

3. แฟนคลับที่จัดตั้งขึ้นโดยแฟนอย่างเป็นทางการ เกิดจากแฟนที่ชื่นชอบในตัวศิลปินมารวมตัวกัน และจัดตั้งกลุ่มแฟนคลับขึ้นมาให้ ใช้สื่อทันสมัย และแพร่หลายในวงกว้าง เช่นมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บุคคลที่ชื่นชอบศิลปินคนเดียวกันได้มีช่องทางในการติดต่อพูดคุยแลกเปลี่ยนข่าวสาร รูปภาพ และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

4. แฟนคลับที่จัดตั้งขึ้นโดยแฟนอย่างไม่เป็นทางการ เกิดจากการรวมตัวกันเองของแฟน โดยไม่มีการดำเนินการที่แน่นอน ซึ่งอาจจะรวมตัวกันตอนมีคอนเสิร์ต หรือการแสดงต่าง ๆ โดยไม่มีรายชื่อที่ชัดเจนแน่นอน

นอกจากนี้ พีรภา สุวรรณโชติ⁽⁹⁵⁾ ยังได้กล่าวไว้ว่า การคลั่งไคล้ศิลปินดารายังสามารถอธิบายได้ด้วยแนวคิดเรื่องการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงของ Rubin & Perse (1987) ซึ่งกล่าวถึงการที่ผู้รับสื่อ ผู้ชอโทรทัศน์ ชมภาพยนตร์ ฟังเพลง เกิดความรู้สึกผูกพันกับบุคคลที่ปรากฏในสื่อ และสร้างจินตนาการเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตนเอง กับบุคคลที่ชื่นชอบ ซึ่งเป็นลักษณะการรับรู้เพียง

ฝ่ายเดียว โดยการคลั่งไคล้ศิลปินดารานี้ เป็นลักษณะหนึ่งของการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในระดับที่สูงกว่าปกติ ทำให้ผู้ที่มีความคลั่งไคล้ศิลปินดารามีพฤติกรรมเสพติด และหมกมุ่นกับบุคคลหรือกลุ่มคนที่ตนเองชื่นชอบ ซึ่งความคลั่งไคล้ ชื่นชอบ หรือหลงใหลในคู่จิ้นของสาววายนั้น ก็มีลักษณะคล้ายคลึงกัน และสามารถอธิบายได้ด้วยทฤษฎีดังกล่าวเช่นเดียวกัน เพียงแต่ว่าการสร้างจินตนาการนั้น จะไม่ได้เป็นการสร้างจินตนาการระหว่างตนเองกับบุคคลที่ชื่นชอบ แต่จะเป็นการสร้างจินตนาการความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ชื่นชอบที่เป็นเพศชายด้วยกันเอง โดยส่วนมากจะเป็นศิลปิน ดารา นักร้อง นักแสดง ไอดอล นิสิตนักศึกษา หรือชายหนุ่มที่มีรูปร่างหน้าตาที่ดี ทำให้มีชื่อเสียง และเป็นที่ยู่อักในสังคม หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem)

ความหมายของการเห็นคุณค่าในตัวเอง

Mussen, Conger, and Kagan⁽⁹⁶⁾ ให้คำจำกัดความไว้ว่า “การเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคล เป็นการตัดสินคุณค่าของตน (Self) และการแสดงออกในรูปของทัศนคติที่บุคคลนั้นมีต่อตนเอง”

Sasse⁽⁹⁷⁾ ให้ความหมายไว้ว่า “การเห็นคุณค่าในตัวเอง เป็นความรู้สึกของบุคคลว่าตนเองมีความสำคัญและมีคุณค่า มีความต้องการได้รับความเชื่อถือ การยอมรับนับถือโดยได้รับการสนับสนุนหรือยอมรับ นับถือจากผู้อื่นเพื่อที่จะได้เกิดความรู้สึกภูมิใจ และนับถือตนเอง”

Coopersmith⁽⁹⁸⁾ ให้ความหมายไว้ว่า “การเห็นคุณค่าในตัวเอง เป็นการที่บุคคลพิจารณาประเมินตนเองแล้วแสดงออกในแง่ของการยอมรับตนเองหรือไม่ยอมรับตนเอง เป็นการแสดงให้เห็นถึงขอบเขตความเชื่อของบุคคลที่มีต่อตนเองในด้านความสามารถ ความสำคัญ ความสำเร็จ และความมีคุณค่าของตนเอง ซึ่งเป็นเรื่องอัตวิสัย บุคคลอื่นสามารถรับรู้ได้จากคำพูดและท่าทีที่บุคคลนั้นแสดงออกมา”

McCrosky, Richmond, and Stewart⁽⁹⁹⁾ กล่าวว่า “การเห็นคุณค่าในตัวเอง เป็นทัศนะของบุคคลที่มองเห็นตัวเองในเชิงคุณค่าโดยรวม ผู้ที่เห็นคุณค่าในตนเองสูงจะมีแนวโน้มขาดความ

เชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง และวัดสมรรถนะของตนเองทางลบแทบทุกด้าน ไม่ว่าจะพยายามมากเพียงใดมักจะคิดว่าตนเองล้มเหลว”

เสมอจันท์ อนะเทพ⁽¹⁰⁰⁾ และนงลักษณ์ บุญไทย⁽¹⁰¹⁾ กล่าวว่า “ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดจากการประเมินตนเองเกี่ยวกับการมีคุณค่า ความสำคัญ ความสามารถ การประสบผลสำเร็จ การยอมรับตนเอง การมีประโยชน์ต่อสังคม ตลอดจนการได้รับการยอมรับจากสังคม”

เกียรติวรรณ อมาตยกุล⁽¹⁰²⁾ กล่าวว่า “ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นการสร้างภาพพจน์ที่ดีให้กับตนเอง มีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเอง มองตนเองว่ามีคุณค่า มีความสามารถ ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนเราเป็นอย่างมาก เช่น ทำให้ความเป็นตัวของตัวเอง ทำให้เกิดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นคนที่มีบุคลิกภาพดี มีสุขภาพจิตดี ในทางตรงข้ามถ้าบุคคลใดขาดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง จะทำให้เป็นคนที่ชอบโยนความผิดของตนเองให้ผู้อื่น เป็นที่ชอบเอาชนะและเป็นฝ่ายถูกเสมอบุคคลประเภทนี้มักจะใช้ทุกวิถีทางและใช้ความรุนแรงเพื่อจะให้ตนเองชนะ เป็นคนชอบฟังฟังผู้อื่นเสมอ ยิ่งร้ายไปกว่านั้นคนที่มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ เป็นคนที่พยายามฆ่าตัวตายเพื่อหลีกเลี่ยงหนีปัญหา”

ชัยวัฒน์ วงศ์อาษา⁽¹⁰³⁾ ให้ความหมายว่า “การเห็นคุณค่าในตนเองหมายถึง การที่บุคคลมีความรู้สึกเห็นคุณค่าของตนเอง หรือมีความภาคภูมิใจในตนเอง ซึ่งพิจารณาจากการประเมินคุณค่าตนเองในด้านความสามารถ ความสำคัญ ความสำเร็จ และความมีคุณค่าของตนเอง รวมทั้งการสามารถยอมรับการเห็นคุณค่าที่ผู้อื่นมีต่อตน มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีความนับถือตนเอง ซึ่งเกี่ยวข้องกับอัตมโนทัศน์ (Self-Concept) ของแต่ละบุคคล”

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง ความรู้สึกดีที่เกิดขึ้นภายในต่อตนเอง รับรู้ได้ว่าตนเองมีคุณค่า และมีความสำคัญ นำไปสู่ความเชื่อมั่นในตนเอง ความภูมิใจในตนเอง และการยอมรับนับถือตนเอง ซึ่งเป็นผลจากการประเมินตนเองโดยภาพรวมในด้านความสามารถ ความสำคัญ และความสำเร็จของตนเอง และแสดงออกมาในรูปแบบของทัศนคติในแง่บวกที่มีต่อตนเอง

ความสำคัญของการเห็นคุณค่าในตนเอง

พรวรรณราย ทรัพย์ะประภา⁽²³⁾ กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อมนุษย์ เนื่องจากเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของจิตใจ ทำให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่อย่างมีคุณค่า และสามารถบ่งชี้คุณภาพชีวิตของบุคคลได้ว่าเป็นอย่างไร การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นสิ่งสำคัญที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่มีประสิทธิภาพ บุคคลจะแสดงระดับของการเห็นคุณค่าในตนเองที่แตกต่างกันออกมาโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว ด้วยลักษณะท่าทาง น้ำเสียง คำพูด และการกระทำ บุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับสูงจะสามารถสร้างสรรค์ความคิด หรือการกระทำที่จะเผชิญความเครียดต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การเห็นคุณค่าในตนเอง ยังเป็นปัจจัยสำคัญในการปรับตัวทางอารมณ์ ทางสังคมและทางการเรียนรู้ เป็นจุดเริ่มต้นของการรับรู้ชีวิตที่มีผลต่อความคิด ความปรารถนา ค่านิยม อารมณ์ และการตั้งเป้าหมายในชีวิตของแต่ละบุคคล อันมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมของเขา จนกระทั่งกลายเป็นลักษณะของบุคลิกภาพตามมา และการประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวทั้งในชีวิตส่วนตัว การศึกษาเล่าเรียนหรือการทำงานในชีวิต ส่วนหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับ การเห็นคุณค่าในตนเองด้วยเช่นกัน ผู้ที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงจึงมีความเชื่อมั่นในตนเอง และความคาดหวังอย่างเป็นจริงและเป็นไปได้ในความสำเร็จที่จะได้รับ ดังนั้นการเห็นคุณค่าในตนเอง จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะพัฒนาบุคคลไปสู่การเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ได้ในที่สุด

ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองเป็นพื้นฐานของสุขภาพจิต เกิดขึ้นหลังจากที่บุคคลได้รับการตอบสนองทางด้านร่างกาย ความปลอดภัย ได้รับความรัก ความเป็นเจ้าของแล้ว บุคคลมีความรู้สึกที่ตนเองเป็นคนมีประโยชน์และต้องการแสดงความสามารถต่าง ๆ ที่มีอยู่ นอกจากจะเป็นความต้องการพื้นฐานแล้ว ความรู้สึกเห็นคุณค่าของตนเองยังเป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลต่อสู้กับปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ในชีวิตได้ เปรียบได้กับภูมิคุ้มกันของร่างกายหรือเกราะป้องกันตนเอง⁽²⁴⁾ ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สัมพันธ์กับอารมณ์ความรู้สึก การกระทำ พฤติกรรม ทัศนคติ รวมทั้งความสามารถด้านต่าง ๆ ของคนเรา บุคคลที่มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสูงจะเป็นบุคคลที่มีความสุข ไม่เครียด มีความเชื่อมั่นในตนเองรู้สึกตนเองมีความสามารถ⁽⁹⁸⁾

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง

Maslow⁽¹⁰⁴⁾ กล่าวว่า ทุกคนในสังคมต้องการความมั่นคงและมักจะประเมินตนเองสูง เพื่อความรู้สึกเคารพนับถือตนเองและคุณค่าที่ได้รับจากคนอื่น ซึ่งความต้องการนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. ความรู้สึกมีคุณค่าที่เกิดจากตนเอง ได้แก่ ความเข้มแข็ง (Strength) การประสบความสำเร็จ (Achievement) การมีความสามารถ (Adequacy) การมีศักยภาพและอำนาจควบคุม (Mastery and Competence) มีความเชื่อมั่นในการเผชิญกับสิ่งต่างๆ และมีอิสระพึ่งตนเองได้
2. การรู้สึกมีคุณค่าที่เกิดจากการยอมรับของผู้อื่น ได้แก่ ความมีชื่อเสียงและเกียรติยศ มีบารมี มีอำนาจเหนือผู้อื่น เป็นที่รู้จักและได้รับความสนใจจากผู้อื่น โดยให้ความสำคัญและเห็นคุณค่า

Crouch and Straub⁽¹⁰⁵⁾ ได้แบ่งการเห็นคุณค่าในตนเองออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การเห็นคุณค่าในตนเองตามพื้นฐาน (Basic Self-esteem) เกิดจากประสบการณ์ชีวิตในวัยเด็ก โดยเชื่อว่า การเห็นคุณค่าในตนเองตามพื้นฐานนี้จะดำรงอยู่อย่างมั่นคง และไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง เพราะจุดกำเนิดมาจากครอบครัว ซึ่งจะมีการพัฒนาตั้งแต่ระยะแรก ๆ ของชีวิตและบุคคลที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองชนิดนี้ คือ พ่อแม่ ญาติพี่น้อง
2. การเห็นคุณค่าในตนเองตามหน้าที่ (Functional Self-esteem) เกิดจากการประเมินปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างในสังคมและเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน อาจพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงได้ตามประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน และมีการพัฒนาในระยะหลังของชีวิตอย่างต่อเนื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองชนิดนี้ คือ สามัญภรรยา หรือเพื่อนร่วมงาน เพื่อนสนิท ผู้บังคับบัญชา เป็นต้น

แนวคิดและทฤษฎีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเอง

แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีตัวตน

Rogers⁽¹⁰⁶⁾ กล่าวถึงทฤษฎีตัวตนกับการเห็นคุณค่าในตนเอง โดย Rogers ได้แบ่ง ตัวตนออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ ตัวตนตามความเป็นจริง (Real Self) หมายถึง ตัวตนที่บุคคลเป็นจริง มีทั้งจุดดีและจุดด้อย ทั้งที่บุคคลทราบและไม่ทราบ ตัวตนที่รับรู้ (Perceived Self) หมายถึง ตัวตนที่

บุคคลรับรู้เกี่ยวกับตัวเอง ทั้งที่ปิดบังและเปิดเผย รวมถึงตัวตนที่ผู้อื่นคาดหวัง และ ตัวตนตามอุดมคติ (Ideal Self) หมายถึง ตัวตนที่บุคคลอยากจะเป็น และอยากจะมี เป็นตัวตนในจินตนาการ โดยกล่าวว่าการเห็นคุณค่าในตนเองเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินตนเอง ที่เกี่ยวข้องกับ ตัวตนตามความเป็นจริงและตัวตนตามอุดมคติ ดังนี้

1. บุคคลที่ประเมินตนเองตรงกับความเป็นจริง จะมองตนเองตามอุดมคติที่ตนสามารถเป็นได้ โดยยอมรับข้อดีและข้อด้อยของตน เห็นแนวทางที่จะพัฒนาตนเองได้ตามความจริง ทำให้การใช้ชีวิตเป็นไปอย่างมีความมุ่งหวังและมีความกระตือรือร้น เป็นผู้ที่มีความพอใจในตนเองสูง ซึ่งนำไปสู่การพอใจในผู้อื่นด้วย กล่าวคือ เป็นบุคคลที่มองตนเองและผู้อื่นในทางที่ดี มีการเห็นคุณค่าในตนเองที่สูง

2. บุคคลที่ประเมินตนเองสูงกว่าความเป็นจริง มีแนวโน้มที่จะมองตนเองในลักษณะเพื่อฝันปราศจากกลุ่มทางที่จะไปสู่ความสำเร็จ ฉะนั้นจึงมักจะทำอะไรก็ไม่สมหวังอยู่เสมอ และมักจะโทษบุคคลอื่นหรือสถานการณ์ภายนอกกว่าเป็นเหตุแห่งความไม่สำเร็จ โดยไม่ยอมรับข้อด้อยของตนเอง

3. บุคคลที่ประเมินตนเองต่ำกว่าความเป็นจริง มีแนวโน้มจะมีลักษณะยอมแพ้และถดถอย มองข้ามศักยภาพและคุณสมบัติที่ตนเองมีตามความเป็นจริง มักจะวาดภาพในอุดมคติที่ตกต่ำลงกว่าความเป็นไปได้ที่แท้จริง เนื่องจากไม่เชื่อในความสามารถของตน ทำให้มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของการเห็นคุณค่าในตนเองพบว่า สามารถแบ่งตามมิติของการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่งเกิดจาก 2 ปัจจัย คือการที่ตัวบุคคลประเมินตนเอง และการที่บุคคลถูกผู้อื่นประเมิน การพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองจะมีลักษณะที่ต่อเนื่อง และเพิ่มขึ้นตามอายุ ซึ่งช่วงวัยรุ่นจะเป็นช่วงที่มีความสำคัญมากที่สุด โดย Coopersmith⁽⁹⁸⁾ แบ่งองค์ประกอบของพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง ดังนี้

1. ด้านความสามารถ (Competence) หมายถึง การประเมินว่าตนเองมีทักษะความสามารถเฉพาะด้าน เช่น ความสามารถทางดนตรี ความสามารถทางศิลปะ ความสามารถทางการสื่อสาร เป็นต้น

2. ด้านความสำคัญ (Significance) หมายถึง การประเมินว่าตนเองมีความสำคัญต่อบุคคลอื่น ได้รับความรัก การยอมรับ ความใส่ใจ

3. ด้านการประสบความสำเร็จ (Success) หมายถึง การประเมินว่าตนเองประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ รวมทั้งสำเร็จในสิ่งที่รับผิดชอบ

4. ด้านการมีคุณค่า (Worthiness) หมายถึง การประเมินว่าตนเองเป็นผู้ที่มีคุณค่าในด้านศีลธรรม นิสัย บุคลิกภาพ

แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้เกี่ยวกับตนเอง (Self-Perception)

Loudon & Bitta⁽¹⁰⁷⁾ ได้เสนอแนวคิดการรับรู้เกี่ยวกับตนเอง ซึ่งหมายถึงการรับรู้ทั้งทางด้านร่างกาย ไม่ว่าจะเป็น การรับรู้ในเรื่องรูปร่างหน้าตาหรือสุขภาพ และการรับรู้ทางด้านจิตใจ ได้แก่ อารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งเป็นการรับรู้ว่าตนเองเป็นอย่างไร มีข้อดีข้อด้อยด้านไหน มีความสามารถ ด้านใดบ้าง เป็นความรู้สึกหรือความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับตนเอง ซึ่งเป็นตัวกำหนดการ แสดงออกทางพฤติกรรมของบุคคล โดยสามารถแบ่งองค์ประกอบเกี่ยวกับการรับรู้ตนเอง เป็น 2 แบบ ได้แก่ การรับรู้ตนเองแบบองค์ประกอบเดียว และการรับรู้ตนเองแบบองค์ประกอบหลายอย่าง ดังนี้

1. การรับรู้ตนเองแบบองค์ประกอบเดียว (single component perspective) หมายถึง การที่บุคคลมองเฉพาะตัวตนที่แท้จริง (actual self) เชื่อว่าตนเองเป็นอย่างไร หรือมีรูปร่างเป็น อย่งไร

2. การรับรู้ตนเองแบบองค์ประกอบหลายอย่าง (multiple component perspective) หมายถึง การรับรู้ที่ประกอบด้วยรูปแบบพื้นฐาน 4 แบบ ได้แก่ การรับรู้ตนเองตามความเป็นจริง (actual self) บุคคลมองว่าตนเองเป็นอย่างไร มีรูปร่างอย่างไร การรับรู้ตนเองในอุดมคติ (ideal self) บุคคลมีภาพในจินตนาการว่าอยากให้ตนเองเป็นอย่างไร การรับรู้ตนเองทางสังคม (social self) บุคคลรับรู้ว่ามีผู้อื่นเห็นตนเองเป็นอย่างไร และการรับรู้ตัวตนในอุดมคติทางสังคม (ideal social self) บุคคล

นอกจากนี้ Coopersmith⁽⁹⁸⁾ ได้แบ่งองค์ประกอบของการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยแบ่งตามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองเป็น 2 ประการ ได้แก่

1. องค์ประกอบภายใน หมายถึง ลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลที่ส่งผลให้การเห็นคุณค่าในตนเองแตกต่างกัน ประกอบด้วย ลักษณะทางกายภาพ ความสามารถของบุคคลในการดำเนินกิจกรรม สภาวะอารมณ์ ค่านิยมส่วนบุคคลและความทะเยอทะยาน

2. องค์ประกอบภายนอก หมายถึง สภาพแวดล้อมภายนอกที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์ด้วย ส่งผลให้บุคคลมีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองแตกต่างกัน ประกอบด้วย ความสัมพันธ์ในครอบครัว การศึกษา สถานภาพในสังคม และความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน

แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์

Maslow⁽¹⁰⁴⁾ อธิบายว่าบุคคลมีความต้องการขั้นพื้นฐานที่เป็นสิ่งจูงใจให้แสดงพฤติกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการของตน โดยความต้องการของบุคคลจะมีลำดับขั้น ซึ่งความต้องการในระดับขั้นต้นจะต้องได้รับการตอบสนองก่อน จึงจะมีแรงจูงใจในการทำพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการในระดับขั้นต่อไป โดยจัดให้การเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในขั้นหนึ่งของทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการพื้นฐาน 5 ขั้น ของมนุษย์ ดังนี้

ขั้นที่ 1. ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) บุคคลต้องการได้รับการตอบสนองทางด้านร่างกาย เช่น ความหิว ความเหนื่อย ความง่วง ความต้องการทางเพศ ความต้องการขับถ่าย เป็นต้น

ขั้นที่ 2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) ความต้องการรักษาชีวิต และทรัพย์สินของตนให้มั่นคง ปลอดภัย

ขั้นที่ 3. ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม (Love and Belonging Needs) บุคคลต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ต้องการได้รับความรัก และได้รับรักผู้อื่น โดยการสร้างความสัมพันธ์ เพื่อให้ได้มาซึ่งความห่วงใย ใส่ใจ และความห่วงหาอาทร

ขั้นที่ 4. ความต้องการการยอมรับนับถือ และมีคุณค่า (Esteem Needs) แบ่งเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ ลักษณะแรก คือ ความต้องการยอมรับนับถือในตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเอง คือ ความต้องการที่จะมีอำนาจ เชื่อมั่นในตนเอง มีความสามารถ มีความเป็นอิสระ และประสบ

ความสำเร็จในสิ่งต่าง ๆ ที่ทำ และลักษณะที่สองคือ ความต้องการได้รับการยอมรับจากผู้อื่น ต้องการมีเกียรติยศ ได้รับการยกย่อง การยอมรับ และชื่นชมจากผู้อื่น

ขั้นที่ 5. ความต้องการไปสู่ภาวะสัจการแห่งตน (Self-Actualization Needs) ความต้องการปฏิบัติตนตามความสามารถโดยคำนึงถึงประโยชน์ของบุคคลอื่น และสังคมส่วนรวมเป็นสำคัญ

จากทฤษฎีข้างต้นนั้น Maslow⁽¹⁰⁴⁾ ได้จัดลำดับความต้องการเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเองไว้ในลำดับขั้นที่ 4 ของลำดับขั้นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ แสดงให้เห็นว่ามนุษย์ทุกคนมีความต้องการนับถือตนเอง หรือเห็นคุณค่าในตนเอง และต้องการมีคุณค่าสำหรับผู้อื่น การเห็นคุณค่าในตนเองถือเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อมนุษย์ในการดำรงชีวิต หากบุคคลได้รับการตอบสนองขั้นพื้นฐานได้ตามความต้องการของตน คือการได้รับการยกย่อง หรือรู้สึกว่าคุณค่าในตนเอง มีความสามารถ มีความภาคภูมิใจแล้ว ก็จะเกิดเป็นความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง และนำไปสู่การพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ตามศักยภาพซึ่งเป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์

ความสุขเชิงอัตวิสัย (Subjective well-being)

ความหมายของความสุขเชิงอัตวิสัย

Veenhoven⁽¹⁰⁸⁾ กล่าวถึงความสุขเชิงอัตวิสัยว่า “ความสุขเชิงอัตวิสัย เป็นความอ่อนไหวทางความรู้สึก และการประเมินค่าเกี่ยวกับการรู้คิดเกี่ยวกับชีวิตของบุคคลแต่ละคน รวมถึงการทำอย่างไรให้รู้สึกดี มีความต้องการอะไรที่คาดหวัง มีความปรารถนาอย่างไร”

Lyubomirsky⁽¹⁰⁹⁾ กล่าวว่า “ความสุขเชิงอัตวิสัย เป็นการตีความโดยใช้กระบวนการ และการสร้างแรงจูงใจของบุคคลที่เกี่ยวกับชีวิตของเขาเอง เช่น การเปรียบเทียบทางสังคม การลดความขัดแย้งในสังคม การสะท้อนความคิดด้วยตัวเอง และการครุ่นคิดในตนเอง”

Diener และคณะ⁽¹¹⁰⁾ ให้ความหมายของความสุขเชิงอัตวิสัยว่า “ความสุขเชิงอัตวิสัย คือ ความพึงพอใจในชีวิต ชีวิตที่มีคุณค่า มีความหมาย หรือความรู้สึกสบายใจขึ้นชอบ เป็นสุขกับการกิจในชีวิต”

Diener⁽¹¹¹⁾ ได้ให้ความหมายเพิ่มเติมว่า “ความสุขเชิงอัตวิสัย หมายถึง ความสุขที่เกิดจากการประเมินของตนเองว่า ตนเองมีความสุขหรือไม่เพียงใด คนที่มีความสุขเชิงอัตวิสัยจะมีการประเมินชีวิตตนเองในทางบวก มีอารมณ์ในทางบวกมาก และมีอารมณ์ทางลบต่ำ”

ศิริรินทร์ ดันติเมธ⁽¹¹²⁾ ได้ให้ความหมายว่า “ความสุขเชิงอัตวิสัย หมายถึง การประเมินของบุคคลเกี่ยวกับ ความพึงพอใจในชีวิตโดยรวม ภาวะอารมณ์ทางบวก และภาวะอารมณ์ทางลบของตนเอง โดยบุคคลที่มีความสุขเชิงอัตวิสัยจะมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าความรู้สึกทางลบ”

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ความสุขเชิงอัตวิสัย หมายถึง ความสุขและความพึงพอใจในการใช้ชีวิต ซึ่งสามารถประเมินได้จากอารมณ์ และความรู้สึกของตนเอง โดยผู้ที่มีความสุขเชิงอัตวิสัยนั้น จะมีภาวะอารมณ์ทางบวกมากกว่าภาวะอารมณ์ทางลบ การเป็นบุคคลที่มีความสุขเชิงอัตวิสัย จะเป็นบุคคลที่อารมณ์ดี มีความร่าเริงแจ่มใส มีความคิดสร้างสรรค์ และมีชีวิตที่ยืนยาว

องค์ประกอบของความสุขเชิงอัตวิสัย

Diener⁽¹¹³⁾ ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสุขเชิงอัตวิสัย และสรุปทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาวะทางจิตใจที่ดี (well-being) โดยให้นิยามความหมายของความสุขเชิงอัตวิสัยว่า เป็นการมีอารมณ์ทางบวก ปราศจากอารมณ์ทางลบ และมีความพึงพอใจในชีวิต โดยเป็นภาวะอารมณ์ ที่เกิดจากการที่บุคคลประเมินประสบการณ์ของตนเอง โดยประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 3 อย่าง ได้แก่

1. ความพึงพอใจในชีวิต (Life Satisfaction) หมายถึง ความพึงพอใจโดยรวม ความรู้สึก หรือความเชื่อที่เกิดจากการตัดสินใจทางปัญญาของบุคคลว่า ในชีวิตที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันนั้น ตนได้รับสิ่งที่ต้องการหรือบรรลุเป้าหมายที่ตนตั้งไว้มากน้อยเพียงใด
2. ความรู้สึกทางบวก (Positive Affect) หมายถึง ความรู้สึกที่น่าพอใจ ความรู้สึก หรืออารมณ์ที่ทำให้บุคคลเกิดความตื่นเต้น สนุกสนาน มีความสุข สงบ สันโดษ หรืออารมณ์อื่น ๆ ที่บุคคลต้องการ ซึ่งบุคคลที่มีอารมณ์ทางบวกจะมีพลังงานสูง มีความกระตือรือร้นในการทำงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ มาก
3. ความรู้สึกทางลบ (Negative Affect) หมายถึง ความรู้สึก หรืออารมณ์ที่ทำให้บุคคลเกิดความไม่พึงพอใจ โกรธ เศร้า รู้สึกผิด หรืออารมณ์ที่ไม่เป็นที่ต้องการของบุคคล ซึ่งบุคคลที่มีอารมณ์ทางลบจะมีความรู้สึกกระวนกระวาย และขาดความสงบสุขทางใจ

ความสำคัญของความสุขเชิงอัตวิสัย

Diener⁽¹¹⁴⁾ ได้กล่าวถึงความสำคัญของความสุขว่า ความสุขเป็นสิ่งสำคัญในตัวของมันเอง เพราะความสุขเป็นสิ่งที่บุคคลใช้ในการประเมินชีวิตของตน และความสุขเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างสังคมที่ดี เพราะสังคมที่ดีจะเกิดขึ้นได้ บุคคลจะต้องมีการประเมินตนเองในด้านบวก

การศึกษาเรื่องความสุขในประเทศทางตะวันตก และประเทศที่มีวัฒนธรรมแบบตะวันตก พบว่า บุคคลที่มีความสุขเชิงอัตวิสัยในระดับสูง ก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีหลายประการ⁽¹¹⁵⁾ ดังนี้

1. คนที่มีความสุข จะมีภูมิคุ้มกันที่แข็งแรงกว่า เป็นส่วนหนึ่งของเหตุผลที่ทำให้เป็นบุคคลที่มีชีวิตยืนยาว
2. จากการทดลองในห้องทดลองพบว่า คนที่มีความสุขจะมีความคิดสร้างสรรค์มากกว่า
3. คนที่มีความสุขจะเป็นพนักงานที่ดีในที่ทำงาน มีแนวโน้มจะให้ความช่วยเหลือผู้อื่น และมีอัตราการขาดงานน้อยกว่า
4. คนที่มีความสุขจะประสบความสำเร็จมากกว่า ได้รับเงินเดือนมากกว่า มีชีวิตสมรสที่ดีกว่า และได้รับการตอบรับจากการสัมภาษณ์งานมากกว่า
5. คนที่มีความสุขจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกว่า ชอบเข้าสังคม เป็นที่รักใคร่ของบุคคลรอบข้าง และเป็นผู้นำที่ประสบความสำเร็จ
6. คนที่มีความสุขจะมีความสามารถในการจัดการกับสถานการณ์ที่ยากลำบากได้ดีกว่า
7. คนที่มีความสุขจะชื่นชอบตนเองและผู้อื่น และผู้อื่นก็ชอบเขาด้วยเช่นกัน มองเห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นมากกว่าตนเอง
8. จากการทดลองในห้องทดลองทางจิตวิทยาพบว่า คนที่มีความสุขมักจะมีกระบวนการพิจารณา และการตัดสินใจในเรื่องที่ไม่ดีด้วยความรู้สึกทางบวก โดยใช้เจตคติที่ตายตัวให้มากขึ้น และใช้เหตุผลน้อยลง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขเชิงอัตวิสัย

Diener⁽¹¹¹⁾ ได้ทำการสรุปปัจจัยที่มีผลต่อความสุขเชิงอัตวิสัย จากการทบทวนงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ดังต่อไปนี้

1. ความพึงพอใจเชิงอัตวิสัย

ความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ของชีวิตมีผลต่อความสุขเชิงอัตวิสัยของบุคคล โดยการศึกษาของ Campbell พบความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในชีวิต ความพึงพอใจในตนเอง ความพึงพอใจในงาน และความพึงพอใจในครอบครัว แสดงให้เห็นว่าถ้าบุคคลมีความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ของชีวิตแล้ว บุคคลก็จะมี ความพึงพอใจในชีวิตด้วย

2. รายได้

ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับความสุขเชิงอัตวิสัยของบุคคลในประเทศเดียวกันนั้นเป็นไปในทางบวก โดยถ้าเปรียบเทียบกับบุคคลในประเทศเดียวกันแล้ว คนที่มีรายได้มากกว่าจะมีความสุขมากกว่า แม้ว่าควบคุมตัวแปรอื่นก็ยังคงพบความสัมพันธ์ดังกล่าวได้

3. ปัจจัยทางประชากรศาสตร์อื่น ๆ

3.1 อายุ

บุคคลที่มีอายุน้อยจะมีระดับอารมณ์ทางบวกและลบที่สูง แต่คนที่มีอายุมากกว่าจะมีระดับความสุขโดยทั่วไปสูงกว่า ซึ่งสอดคล้องกับอีกหนึ่งงานวิจัยที่พบว่า บุคคลที่อายุน้อยจะมีอารมณ์ยินดีมากกว่าผู้สูงอายุ ในขณะที่ผู้สูงอายุจะตัดสินใจชีวิตในทางบวกมากกว่า

3.2 เพศ

เพศหญิงมักมีอารมณ์ทางลบมากกว่าเพศชาย แต่มีอารมณ์แจ่มใสมากกว่า โดยเพศหญิงที่อายุน้อยจะมีความสุขมากกว่าเพศชายที่อายุน้อย แต่เพศหญิงที่อายุมากจะมีความสุขน้อยกว่าเพศชายที่อายุมาก

3.3 สภาพการจ้างงาน

กลุ่มคนที่ไม่มืงานทำเป็นกลุ่มคนที่ไม่มีความสุขที่สุด เมื่อเทียบกับกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การไม่มืงานทำส่งผลต่อความสุขเชิงอัตวิสัยมากกว่าเรื่องความลำบากทางการเงิน

3.4 ศาสนา

แต่ละศาสนาก็มีวิธีการปฏิบัติตนที่แตกต่างกันออกไป ผลของศาสนาที่มีต่อความสุขเชิงอัตวิสัยจึงมีหลากหลายไปด้วย อย่างไรก็ตาม ความเลื่อมใสในศาสนามีความสัมพันธ์กับอารมณ์ทางบวก

4. ปัจจัยทางพฤติกรรมและผลลัพธ์

ความสัมพันธ์ทางสังคม และเหตุการณ์ในชีวิตมีความสัมพันธ์กับความสุขเชิงอัตวิสัย โดยพบว่า กิจกรรมทางสังคม และเหตุการณ์ที่ดีจะทำให้บุคคลเกิดอารมณ์ทางบวก และเหตุการณ์ที่ไม่ดีจะทำให้บุคคลเกิดอารมณ์ทางลบ ในขณะเดียวกัน ความสามารถในการควบคุมเหตุการณ์ก็มีผลต่อความสุขเชิงอัตวิสัยด้วยเช่นกัน โดยพบว่า แม้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจะเป็นเหตุการณ์ทางบวก แต่ถ้าบุคคลไม่สามารถควบคุมเหตุการณ์นั้น หรือมีความสามารถในการควบคุมเหตุการณ์นั้นต่ำ บุคคลก็จะมีความสุขเชิงอัตวิสัยต่ำ

5. บุคลิกภาพ

การเชื่ออำนาจควบคุมทั้งจากภายใน และภายนอกมีความสัมพันธ์กับความสุขเชิงอัตวิสัย บุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขเชิงอัตวิสัย ในขณะที่บุคลิกภาพแบบหัวนโหนมีความสัมพันธ์ทางลบกับความสุขเชิงอัตวิสัย

ภมรพรรณ ยุระยาตร์⁽¹¹⁶⁾ ได้ระบุไว้ในการศึกษาเรื่องความผาสุกทางจิตใจของนิสิต นักศึกษาว่า นายแพทย์วชิระ เพ็งจันทร์ อธิการบดีกรมสุขภาพจิต ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้คนมีความสุขหรือไม่มีความสุขนั้นมี 4 ด้าน คือ

1. ความสุขจากสิ่งแวดล้อมภายนอก
2. ความสุขจากภายในจิตใจตนเอง
3. ความสุขจากความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น
4. ความสุขจากสิ่งสนับสนุนอื่น ๆ

แนวคิดและทฤษฎีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสุขเชิงอัตวิสัย

รศรินทร์ เกรย์⁽²⁵⁾ ได้ให้ความเห็นว่า ‘ความสุข’ ถ้าเป็นการวัดเชิงอัตวิสัย (Subjective) กล่าวคือ เป็นเรื่องของอารมณ์ความรู้สึก คำตอบจึงขึ้นอยู่กับความรู้สึกของแต่ละบุคคลในขณะนั้น ซึ่งแตกต่างจากการวัดเชิงภาวะวิสัย (Objective) ที่เป็นการวัดความเป็นอยู่ (Objective well-being) ของปัจเจกบุคคล ซึ่งมีค่าคงที่ ตัวอย่างเช่น คนที่มีรายได้เท่ากันคือ เดือนละ 30,000 บาท (30,000 บาท เป็นการวัดเชิงภาวะวิสัย) อาจมีความสุขไม่เท่ากันก็ได้ขึ้นอยู่กับความพอใจของแต่ละ

บุคคล การวัดเชิงอัตวิสัยทำนองเดียวกันนี้ที่ใช้กันบ่อยคือ ความพึงพอใจในชีวิต และความอยู่ดีเชิงอัตวิสัย (Subjective well-being)

ความสุขนั้นเป็นสภาพจิตใจที่เปลี่ยนแปลงได้ในแต่ละช่วงเวลา เมื่อเกิดเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งที่มากระทบความรู้สึก ส่วนความพึงพอใจในชีวิตนั้น โดยทั่วไปแล้วมีความคงที่มากกว่าความสุข เนื่องจากเป็นผลจากกระบวนการประเมินชีวิตของตนเองในทุกด้าน แล้วตัดสินใจว่าตนเองมีความพึงพอใจในชีวิตมากน้อยเพียงใด⁽¹¹⁷⁾ แน่แน่นอนว่า ความสุขและความพึงพอใจในชีวิตนั้น มีความสัมพันธ์กันสูงมาก และไปในทิศทางเดียวกัน⁽¹¹⁸⁾ กล่าวคือ เมื่อคนเรามีความพึงพอใจในชีวิตมากย่อมมีความสุขมากตามไปด้วย และตัวแปรที่ใช้ทำนายความสุขหรือความพึงพอใจในชีวิตมีความคล้ายคลึงกัน⁽¹¹⁹⁾

นอกจากนี้ อภิชัย มงคล และคณะ⁽¹²⁰⁾ ได้ทำการศึกษาโดยเปรียบเทียบภาพรวมของเครื่องมือวัดสุขภาพจิตของคนไทยฉบับสั้นของอภิชัย มงคล และคณะ กับนิยามความสุขในบริบทของสังคมไทย และในมุมมองของศาสนาพุทธ นักวิชาการ และประชาชน ได้อนุมานว่า สุขภาพจิต และความสุขเป็นเรื่องเดียวกันในบริบทของสังคมไทย

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Suzuki⁽¹³⁾ ได้ศึกษาแนวคิดเรื่องอำนาจในการแสดงบทบาทของผู้ที่ชื่นชอบเสพสื่อชายรักชายพบว่า ผู้หญิงในฐานะผู้ผลิตสื่อชายรักชายนั้น ต้องการแสดงความเท่าเทียมในการแสดงออกทางด้านเพศวิถี การกำหนดบทบาทของตัวละครซึ่งเป็นผู้ชายทั้งเรื่องให้เป็นไปตามความต้องการของตนเอง แต่อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายและผู้ชาย ที่สะท้อนออกมาใน YAOI นั้น ล้วนแต่เป็นความสัมพันธ์ที่งดงาม ซึ่งอาจจะได้รับอิทธิพลมาจากศิลปวัฒนธรรมญี่ปุ่นแขนงอื่น ๆ ด้วยเช่นเดียวกัน

Noh⁽¹⁴⁾ ได้ทำการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับ YAOI ตามแนวคิดเรื่องการจ้องมองพบว่า ผู้หญิงในฐานะผู้บริโภคหรือผู้ที่เสพสื่อชายรักชายนั้น มีการเฝ้ามองพฤติกรรม และเพศวิถีของตัวละครชายรวมทั้งการสวมบทบาทตนเองลงไป ใน YAOI เพื่อสร้างอัตลักษณ์ของตน ตลอดจนอำนาจในการกำหนดบทบาทของตัวละครชาย ให้เป็นไปตามจินตนาการของตนเอง

Pagliassotti Dru⁽¹⁵⁾ ได้ศึกษาเรื่องการอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายในประเทศฝั่งตะวันตกโดยพบว่า การ์ตูนแนวนี้เป็นการตูนที่ส่วนมากผู้หญิงเป็นคนแต่ง และได้มีการพัฒนาดัดแปลงจากต้นฉบับภาษาญี่ปุ่นไปเป็นภาษาต่าง ๆ ทางฝั่งตะวันตกในที่นี่ผู้ศึกษาได้ศึกษาที่ไปแปลเป็นภาษาอังกฤษและภาษาอิตาลี โดยมียผลของงานวิจัยพบว่าความนิยมในการอ่านการ์ตูนแนวนี้ถึงร้อยละ 89 (จากกลุ่มสำรวจแบบสุ่ม 350 คน) ส่วนมากอยู่ในช่วงอายุ 18-24 ซึ่งได้สอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยมีจำนวนร้อยละ 55 และจุดที่ผู้วิจัยสนใจเป็นพิเศษคือจากการสำรวจนี้เป็นกลุ่มรักต่างเพศ (Heterosexual) อ่านมากที่สุดถึงร้อยละ 47 โดยมีกลุ่มรักสองเพศ (Bisexual) นิยมอ่านรองลงมา ในขณะที่กลุ่มรักเพศเดียวกัน (Homosexual) ที่เป็นกลุ่มที่มีบทบาทสำคัญในการ์ตูนประเภทนี้นิยมอ่านเพียงร้อยละ 4 เท่านั้น งานวิจัยชิ้นนี้แสดงให้เห็นว่า กลุ่มผู้อ่านทางฝั่งประเทศตะวันตกนิยมอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายที่นำไปแปลเป็นภาษาตะวันตกไม่ใช่เพียงกลุ่มเฉพาะเท่านั้น แต่ยังมีไปถึงบุคคลทั่วไปด้วย เป็นงานวิจัยที่ผู้วิจัยงานชิ้นนี้นำมาเป็นข้อมูลในการเก็บข้อมูล โดยไม่ได้ระบุเพศใดเพศหนึ่งเพราะการ์ตูนประเภทนี้ปัจจุบันได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นจากงานวิจัยต่าง ๆ รวมถึงแนวคิดทฤษฎีที่นำเสนอไปข้างต้น

Turner S⁽¹⁶⁾ ได้ศึกษาพฤติกรรมของการผู้ที่อ่านการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายออนไลน์ พบว่าส่วนใหญ่ผู้อ่านมักไม่ระบุเพศหรือแสดงตัวตน และเชื่อในเพื่อนร่วมกลุ่มที่มีความชื่นชอบในลักษณะเดียวกัน นอกจากนี้สิ่งที่ทำให้ผู้อ่านชื่นชอบการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชาย ได้แก่ วัฒนธรรมที่งดงามของญี่ปุ่น และการให้ความสำคัญกับผู้อ่าน รวมถึงความสัมพันธ์ และการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านที่มีความชื่นชอบการ์ตูนแนวเดียวกัน

O'Brien AA⁽¹⁷⁾ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างชายรักชาย มิตรภาพของผู้หญิง และวัฒนธรรมแฝงในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ผู้หญิงที่ชื่นชอบชายรักชายนั้นมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นและให้ความสำคัญ รวมถึงต้องการพื้นที่ในสังคมที่จะสามารถแสดงออกถึงความชื่นชอบความสัมพันธ์ชายรักชายได้อย่างอิสระเสรี

Winduwati S⁽¹⁸⁾ ได้ทำการศึกษาความชื่นชอบในความสัมพันธ์ชายรักชายในสาววายเยาวชนญี่ปุ่น พบว่า การอ่านการ์ตูนหรือนิยาย YAOI นั้นทำให้เกิดความสุข และความบันเทิง รวมถึงความรู้สึกร่วมต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในขณะที่อ่าน ทำให้เกิดความผูกพันกับตัวละคร อีกทั้งยังเป็นประสบการณ์ที่แปลกใหม่ และได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อย ๆ ในกลุ่มผู้หญิงญี่ปุ่นอีกด้วย

Zsila A และคณะ⁽¹⁹⁾ ได้ศึกษาเกี่ยวกับความชื่นชอบในความสัมพันธ์ชายรักชาย และปัจจัยที่ทำให้เสปสื่อ YAOI พบว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนเสปสื่อ YAOI ได้แก่ การกระตุ้นและความต้องการทางเพศ ศิลปะและความสวยงาม ความชื่นชอบในความสัมพันธ์โรแมนติกหรืออีโรติกของผู้หญิง และการค้นหาตัวตน นอกจากนี้ ความรักที่บริสุทธิ์โดยไม่แบ่งแยกเพศ การไม่ชอบพื้นฐานของสื่อปกติทั่วไป ความต้องการออกนอกกรอบของความเป็นจริง และการเสปสื่อเพื่อความบันเทิงเพียงอย่างเดียว ยังเป็นปัจจัยที่สามารถทำให้คนหันไปเสปสื่อ YAOI ได้

Mcllelland M และ Yoo S⁽²⁰⁾ ได้ศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มคนที่ชื่นชอบความสัมพันธ์ชายรักชาย หรือ YAOI พบว่า สื่อ YAOI นั้น อาจถือได้ว่าเป็นสื่อทางเพศที่ไม่สามารถจับต้องได้ เป็นเพียงสิ่งที่ไม่มีความจริง หรือเป็นสิ่งที่ให้แทนคนหนุ่มสาวที่ถูกมองว่าเป็นคนที่ต่ำกว่า และการกระทำใด ๆ ต่อสื่อ นั้น อาจหยุด หรือทำให้การทำร้าย หรือล่วงละเมิดเด็กในชีวิตจริงน้อยลง อย่างไรก็ตามคนส่วนมากที่ชื่นชอบ YAOI เป็นผู้หญิง ใช้อินเทอร์เน็ตในการเข้าถึงกลุ่มต่าง ๆ ได้ และสามารถแสดงออกถึงความชอบของตนเองได้อย่างปลอดภัยและอิสระ ในบรรยากาศที่ได้รับการยอมรับจากผู้คนที่มีความชื่นชอบในลักษณะเดียวกัน

Maltby และคณะ⁽²¹⁾ ที่ระบุว่าปรากฏการณ์ การชื่นชอบคลังโคล้คิลปินดารา มักเกิดขึ้นในกลุ่มเยาวชน วัยรุ่นตอนปลาย ถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น เนื่องจากพัฒนาการของเยาวชนเป็นวัยที่กำลังค้นหาตนเอง และต้องการการยอมรับจากสังคม และเพื่อนฝูง

North และคณะ⁽¹²¹⁾ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคลั่งไคล้และชื่นชอบศิลปินดารา และการเห็นคุณค่าในตนเองพบว่า ความคลั่งไคล้ศิลปินดาราส่งผลทางบวกต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง

Derrick และคณะ⁽¹²²⁾ ได้ศึกษาเกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง ความเหลื่อมล้ำของตัวตน ซึ่งส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองในนักศึกษามหาวิทยาลัยในตอนเหนือของประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 100 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ และมีการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงสูง มีคะแนนระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงเมื่อได้เขียนถึงบุคคลที่ตนเองชื่นชอบ โดยผู้วิจัยอธิบายว่ากลุ่มตัวอย่างจะมีการปรับภาพของตัวตนในอุดมคติของตนให้มีความคล้ายคลึง หรือใกล้เคียงกับบุคคลที่มีชื่อเสียงที่ตนชื่นชอบในขณะที่พวกเขาได้มีการเขียนถึงบุคคล

เหล่านั้น จึงทำให้ตัวตนที่แท้จริงและตัวตนในอุดมคติของพวกเขาขยับเข้าใกล้กันมากขึ้น และส่งผลให้มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองที่สูงด้วยเช่นกัน

Gayle⁽⁹²⁾ ได้ทำการศึกษากลุ่มแฟนคลับของศิลปินดารานาในละครโทรทัศน์เรื่อง Star Trek พบว่า กลุ่มตัวอย่างวัยนี้มีความชื่นชอบศิลปินต่าง ๆ เพื่อความบันเทิงและสังคม มากกว่ารูปแบบความชื่นชอบแบบเข้มข้นและยึดติด โดยแฟนคลับระบุว่า พวกเขามีความสุขที่ได้พูดคุยกับกลุ่มเพื่อนเกี่ยวกับเรื่องราวของศิลปิน โดยไม่จำเป็นต้องรู้สึกผูกพันลึกซึ้งกับตัวศิลปิน

Reeves และคณะ⁽¹²³⁾ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคลั่งไคล้และชื่นชอบศิลปินดารานา และการเห็นคุณค่าในตนเองพบว่า ความคลั่งไคล้ศิลปินมีความสัมพันธ์ทางลบต่อตัวแปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสุขเชิงอัตวิสัย อันได้แก่ การเห็นคุณค่าในตนเอง และสุขภาวะทางจิต ในขณะที่ Maltby และคณะ⁽¹²⁴⁾ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังกล่าวเช่นเดียวกันพบว่า ความคลั่งไคล้และชื่นชอบศิลปินมีความสัมพันธ์ทางลบต่อบุคลิกภาพแบบพ้อฝัน

ลลิตา ศุภนิมิตวงศ์⁽¹²⁵⁾ ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเปิดรับหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นประเภทชายรักชาย และความพึงพอใจของวัยรุ่นหญิง พบว่าวัยรุ่นหญิงที่อ่านหนังสือการ์ตูนส่วนใหญ่จะอ่านแบบเล่มเดียวจบคิดเป็นร้อยละ 64.9 โดยอ่านหนังสือประเภทนี้ ส่วนมากเป็นเวลา 2-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.7 และอ่าน 2-3 วันต่อหนึ่งสัปดาห์มากที่สุดร้อยละ 29.8 ส่วนมากจะนิยมซื้ออ่านเก็บไว้เองและรองลงมาคือการเช่ายืม โดยกลุ่มตัวอย่างนี้ได้ตัดสินใจอ่านโดยมีเพื่อนแนะนำ และการเล่าเรื่องบอกต่อจากเพื่อนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 96.4 และจากการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรและสังคมกับพฤติกรรมการอ่านพบว่า อายุ อาชีพ มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่อ่าน แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการอ่าน

ธันว์ทิพย์ ศรีสุตา⁽¹²⁶⁾ และสุภิญญา ทองรัตนาศิริ⁽¹²⁷⁾ ได้ศึกษาแนวคิดเรื่องการรับวัฒนธรรมเป็นการศึกษาปรากฏการณ์ความนิยมของชายรักชาย จากญี่ปุ่นเข้าสู่ประเทศต่างๆ พบว่าผู้หญิงที่นิยมชายรักชายนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยและผู้หญิงทำงาน หากแต่ความแตกต่างทางวัฒนธรรม และการถ่ายทอดจากภาษาญี่ปุ่นมาเป็นภาษาอื่นๆ นั้นอาจจะทำให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนได้

ศรัณย์ สิงห์ทน⁽⁵⁴⁾ ได้ศึกษาที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์แนวทางจิตวิทยาของ L. Mulvey พบว่า สำหรับสื่อประเภทการ์ตูนแบบชายรักชาย (Boylife Cartoon) เป็นการผสมผสานแนวคิดเชิงจิตวิเคราะห์ของ Freud และแนวคิดเรื่องความรู้และอำนาจของ Foucault เข้าด้วยกัน กล่าวคือ คนเรามีความสุขที่ได้จ้องมองผู้อื่น และการได้จ้องมองผู้อื่นเป็นการกระตุ้นสัญชาตญาณทางเพศที่ก่อให้เกิดความสุขโดยที่ไม่สนใจว่าเพศที่แท้จริงของผู้ดูนั้นจะเป็นเพศอะไรก็ตาม โดยสื่อทำหน้าที่สร้างความพึงพอใจให้แก่ชีวิตของผู้คน ผู้หญิงสามารถเป็น ‘ผู้ดู’ ไม่ใช่ ‘ผู้ถูกดู’ และผู้หญิงสามารถเลือกที่จะดูในโลกของผู้ชายได้อีกด้วย งานการ์ตูนประเภทชายรักชายจึงเป็นการเปิดช่องทางอิสรภาพทางจินตนาการให้กับผู้หญิง มอบโอกาส และสิทธิให้ผู้หญิงสามารถเลือกที่จะจ้องมองเข้าไปในโลกของผู้ชายได้ตามแต่ใจตนเองปรารถนา

ภัทรนันท์ หนูนภักดี⁽¹²⁸⁾ ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยการเข้าเป็นสมาชิกแฟนคลับโดยผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเข้าเป็นสมาชิกแฟนคลับมากที่สุด คือ ปัจจัยทางสังคมที่เกี่ยวกับตัวศิลปิน ซึ่งหมายรวมถึง รูปร่างหน้าตา นิสัยส่วนตัว และความสามารถของศิลปิน นอกจากนี้การเข้ามาของกระแสโลกาภิวัตน์ที่พยายามเชื่อมโยงทุกพื้นที่บนโลกเข้าด้วยกัน ด้วยเทคโนโลยีที่เต็มไปด้วยศักยภาพ ผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง สิ่งที่มาพร้อมกับกระบวนการโลกาภิวัตน์นั้นคือแบบแผนการดำเนินชีวิตใหม่รูปแบบใหม่ เช่นระบบทุนนิยม (Capitalism) ระบบทุนนิยมก่อให้เกิดกลุ่มชนชั้นใหม่ขึ้นมาคือ กลุ่มชนชั้นกลาง ที่ต้องแบกภาระหาเลี้ยงประเทศ กล่าวคือ ชนชั้นกลางต้องทำงานหนัก เพื่อเสียภาษีหล่อเลี้ยงประเทศ และยังสามารถสร้างอุดมคติว่าคนต้องมีเวลาพักผ่อนหรือหาเวลาว่างที่เป็นส่วนตัว ดังนั้นชนชั้นกลางจึงมีความคิดที่จะกระทำในสิ่งที่ทำให้ชีวิตดีขึ้น ชนชั้นกลางจึงเป็นกลุ่มคนที่มีความใกล้ชิดกับสื่อมากด้วยความเชื่อมั่นว่าสื่อจะสามารถนำพวกเขาไปสู่สิ่งใหม่ ๆ ได้ ซึ่งจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า สมาชิกแฟนคลับส่วนใหญ่เป็นคนระดับชนชั้นกลางที่กำลังสร้างแบบแผนการดำเนินชีวิตที่เป็นของตนเอง ด้วยการหากิจกรรมที่แตกต่างไปจากคนกลุ่มอื่น ๆ ด้วยการเข้ามาเป็นสมาชิกแฟนคลับ ซึ่งพวกเขาได้ให้คุณค่ากับกิจกรรมส่วนนี้ว่าเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดจากการดำเนินชีวิต

วรรณุช ตันตวิฑิตพงษ์⁽¹²⁹⁾ ได้ศึกษาพฤติกรรมความคลั่งไคล้ศิลปินนักร้องเกาหลีของวัยรุ่นไทย โดยผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นไทยมีพฤติกรรมความคลั่งไคล้ศิลปินนักร้องเกาหลี โดยหาข้อมูลและติดตามข่าวสารเกี่ยวกับศิลปินนักร้องเกาหลีที่คลั่งไคล้ โดยส่วนใหญ่ทางสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด มี

พฤติกรรมการซื้อขาย และการสะสมของที่ระลึกต่าง ๆ การไปชมคอนเสิร์ต การติดตามศิลปินนักร้องที่คลั่งไคล้ไปตามสถานที่ต่าง ๆ ทำของขวัญให้ การผลิตสินค้าที่เกี่ยวกับศิลปินเพื่อเป็นธุรกิจ การทำเว็บไซต์ของศิลปินนักร้องเกาหลีที่คลั่งไคล้ การสร้างพื้นที่ส่วนตัวบนเว็บไซต์ การอ่านหรือการแต่ง Fiction พฤติกรรมการการเลียนแบบท่าเต้น (Cover Dance) และการฝึกฝนหรือเรียนภาษาเกาหลี โดยวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่ มีทัศนคติเชิงบวกต่อศิลปินเกาหลีในด้านรูปลักษณ์ของศิลปินเกาหลีมากที่สุด รองลงมาคือ ความสามารถทางด้านดนตรีของศิลปิน และด้านกระแสความนิยมเกาหลี รวมถึงมีพฤติกรรมความคลั่งไคล้ศิลปินนักร้องเกาหลีในระดับปานกลาง โดยมีพฤติกรรมด้านอารมณ์มากที่สุด รองลงมาคือ มีพฤติกรรมการแสดงออกเกี่ยวกับศิลปินนักร้องเกาหลี โดยมีระดับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับศิลปินนักร้องเกาหลีจากสื่อบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือ สื่อมวลชน และการเข้าร่วมกิจกรรมตามลำดับ

ศิริรินทร์ ต้นติเมธ⁽¹¹²⁾ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของความคลั่งไคล้ศิลปิน การเห็นคุณค่าในตนเอง การเผชิญปัญหา และความสุขเชิงอัตวิสัยของแฟนคลับเยาวชน พบว่า แฟนคลับเยาวชนไทยที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง มีแนวโน้มที่จะมีความสุขเชิงอัตวิสัยสูง อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาร่วมกันระหว่างรูปแบบความคลั่งไคล้ศิลปินดารา การเห็นคุณค่าในตนเอง และความสุขเชิงอัตวิสัยพบว่า มีเพียงการเห็นคุณค่าในตนเองเท่านั้นที่สามารถทำนายระดับความสุขเชิงอัตวิสัยได้ ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่าความคลั่งไคล้ศิลปิน และความสุขเชิงอัตวิสัยนั้น มีรูปแบบความสัมพันธ์แบบไม่แท้จริง (Spurious Relationship) กล่าวคือ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความคลั่งไคล้ศิลปินและความสุขเชิงอัตวิสัย ซึ่งดูเหมือนจะมีอยู่จริง แต่แท้จริงแล้วถูกอธิบายด้วยตัวแปรอื่นที่เหมาะสมกว่า คือ การเห็นคุณค่าในตนเอง ดังนั้น แม้ว่าบุคคลจะมีระดับความคลั่งไคล้ศิลปินในระดับใด ๆ ก็ตาม แต่หากมีการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับสูง ก็มีแนวโน้มที่จะมีความสุขเชิงอัตวิสัยสูงตามไปด้วย ในทางกลับกันหากแฟนคลับของศิลปินมีการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับต่ำ ก็จะมีมีความสุขเชิงอัตวิสัยต่ำด้วยเช่นกัน

กันยารัตน์ ปลัดสิงห์ พรชนก ก้าวกิจประเสริฐ และ อัครยา แก้วเกตุ⁽²⁶⁾ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคลั่งไคล้ศิลปินดารา การเห็นคุณค่าในตนเอง และการลอกเลียนแบบด้านพฤติกรรมในแฟนคลับวัยรุ่น พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองมีสหสัมพันธ์ทางลบกับความคลั่งไคล้

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ เมื่อบุคคลระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูง จะมีความคลั่งไคล้ต่ำ ในขณะที่บุคคลที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ จะมีความคลั่งไคล้สูง

อรรวรรณ วิชญวรรกุล⁽⁴⁾ ได้ศึกษาเรื่อง ผู้หญิงกับการสร้างนวนิยายชายรักชาย พบว่า ผู้หญิงที่เขียนนวนิยายชายรักชายมีการต่อสู้เพื่อได้มาซึ่งอำนาจและการต่อรองในหลายระดับ อันได้แก่ ระดับโครงสร้างที่ต้องการต่อสู้กับระบบชายเป็นใหญ่ของสังคมไทยที่ฝังรากลึก ผ่านการควบคุมตัวละครชายรักชายผ่านผลงาน ระดับสื่อที่ต้องการพื้นที่และเวทีในการนำเสนอผลงานในวงกว้างมากขึ้น ในระดับเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอผลงานที่เกี่ยวกับชายรักชายที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ไม่ใช่เพียงด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น

ชลาลัย แต่ศิลปสาธิต และ ณัฐมน วงศ์ม⁽¹¹⁾ ได้ทำการศึกษาเรื่องจิตวิทยาเบื้องหลังกระแส นิยมนิยายวายในกลุ่มผู้อ่านเพศหญิงชาวไทย พบว่า นิยายวาย หรือนิยายชายรักชายนั้น เป็นเครื่องมือที่สำคัญทางวัฒนธรรมของผู้หญิงในสังคมแบบพิงพา เนื่องจากเป็นเหมือนเครื่องมือแห่งจินตนาการที่ปราศจากการควบคุมจากสังคม กลุ่มผู้อ่านนิยายวายเหล่านี้ก็มักถูกมองในเชิงลบจากคนส่วนใหญ่ในสังคม เนื่องจากมันมีความแตกต่างจากค่านิยมกระแสหลักที่มีอยู่ ซึ่งลักษณะมุมมองเชิงลบดังกล่าวเป็นการประเมินจากคนนอกวัฒนธรรมย่อยที่ไม่ได้มีความเข้าใจลึกซึ้ง และใช้เกณฑ์มาตรฐานที่สังคมกำหนดไว้ในการตัดสินสิ่งอื่นที่ตนไม่คุ้นเคย กระบวนการใช้จินตนาการของผู้หญิงผ่านนิยายวายสามารถสร้างความเข้าใจถึงรูปแบบที่สังคมกดดัน และมอบหมายให้ผู้หญิงต้องเป็นไปตามแบบที่สังคมกำหนดมา ถึงแม้ว่าการมีอยู่ของนิยายวายจะเป็นหนทางหนึ่งในการแสดงออกเพื่อเรียกร้องสิทธิสตรีนิยมที่ดูเหมือนว่าจะยังคงห่างไกลจากความเป็นจริงที่สามารถเกิดขึ้นได้ในสังคมปัจจุบัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสุขเชิงอัตวิสัย การเห็นคุณค่าในตนเอง และทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นของสาววายในประเทศไทย รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยดังกล่าว โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง (Cross-sectional Study) โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์เป็นเครื่องมือในการศึกษา และเก็บข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (Population and Sample)

ประชากรเป้าหมาย (Target population) คือ ผู้หญิงไทยที่เป็นสาววาย

ประชากรตัวอย่าง (Sample population) คือ ผู้หญิงไทยที่เป็นสาววาย และยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง (Samples) คือ ผู้หญิงไทยที่ยอมรับว่าตนเองคือสาววาย โดยผ่านตามเกณฑ์การคัดเลือก (Inclusion Criteria) และยินยอมให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามออนไลน์ได้ ในช่วงเวลาที่เก็บข้อมูล เดือนสิงหาคม 2561

เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา (Selective Criteria)

เกณฑ์การคัดเลือก (Inclusion Criteria)

1. ผู้หญิงไทยอายุ 18 ปีขึ้นไป
2. ยอมรับ และมีลักษณะบ่งถึงการเป็นสาววาย ได้แก่ การมีคู่จิ้นที่ชื่นชอบอย่างน้อย 1 คู่ มีความสุขเมื่อเห็นผู้ชายใกล้ชิดสนิทสนมกัน เคยเสพสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้ชาย เช่น พิค นิยาย การ์ตูน ละคร ซีรีส์ เป็นต้น โดยผู้วิจัยจะทำการคัดกรองคำตอบของผู้เข้าร่วมวิจัยว่าผ่านเกณฑ์หรือไม่อีกครั้งหนึ่ง จากแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปข้อ 12, 13 และ 16
3. สนใจ และยินยอมให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามออนไลน์ได้
4. สามารถพูด อ่าน เขียน และเข้าใจภาษาไทยได้

เกณฑ์การคัดออก (Exclusion Criteria)

ไม่มี

การคำนวณกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size Determination)

เนื่องจากไม่ทราบจำนวนที่แน่นอนของสาววายในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างจึงคำนวณจากสูตร⁽¹³⁰⁾ ดังต่อไปนี้

$$n = Z^2 p(1-p)/D^2$$

เมื่อ n คือ จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่าง

p คือ สัดส่วนของลักษณะที่ต้องการจะศึกษา มีค่าเท่ากับ 0.5

Z คือ ระดับความเชื่อมั่นที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ Z มีค่าเท่ากับ 1.96
ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

D คือ สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่จะยอมรับให้เกิดขึ้นได้

เนื่องจากยังไม่มีการศึกษาเรื่องนี้มาก่อน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัดส่วนความชุกเป็น 0.5 เพื่อให้คำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะสามารถเป็นตัวแทนของประชากรที่ต้องการศึกษาได้ โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% และยอมรับความคลาดเคลื่อนได้ 5%

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น } n &= (1.96)^2(0.5)(1-0.5)/(0.05)^2 \\ &= 384.16 \end{aligned}$$

ขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้เป็นจำนวน 385 คน และเพื่อให้ครอบคลุมความผิดพลาด ซึ่งคาดว่าจะมีประมาณร้อยละ 5 ดังนั้นขนาดตัวอย่างที่ต้องใช้จึงเท่ากับ 405 คน

การสุ่มตัวอย่าง (Sampling)

การสุ่มตัวอย่างใช้การเลือกแบบมีจุดมุ่งหมาย หรือการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยส่งแบบสอบถามออนไลน์ไปยังกลุ่มสาววยต่าง ๆ ใน Social Media เช่น Facebook หรือ Twitter และขอความร่วมมือสาววยที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์คัดเข้าในกลุ่มเหล่านั้นให้ตอบแบบสอบถามดังกล่าว

เมื่อผู้วิจัยจะประชาสัมพันธ์ผ่านทาง twitter และ facebook ซึ่งเป็นแหล่งรวมประชากรเป้าหมาย โดยเปิดให้อาสาสมัครเข้าร่วมตอบแบบสอบถามออนไลน์ตั้งแต่วันที่ 17 สิงหาคม 2561 เวลา 18.00 น. ถึงวันที่ 18 สิงหาคม 2561 เวลา 18.30 น. พบว่า จำนวนตัวอย่างที่เก็บได้จากการตอบแบบสอบถามของผู้เข้าร่วมวิจัยในช่วงระยะเวลาที่กำหนดมีจำนวนทั้งสิ้น 2,133 ราย โดยมีแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ และไม่ผ่านเกณฑ์คัดเข้าจำนวน 388 ราย ทำให้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 1,745 ราย เนื่องจากแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามออนไลน์ มีผู้ให้ความสนใจเป็นอาสาสมัครเป็นจำนวนมาก มีการแนะนำ และส่งแบบสอบถามออนไลน์ต่อไปยังอาสาสมัครต่าง ๆ ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์คัดเข้า (Snowball) ทำให้จำนวนตัวอย่างที่เก็บได้มีจำนวนมากกว่าขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (Research Instrument)

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นครอบคลุมเนื้อหา และปัจจัยต่าง ๆ ที่ต้องการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 26 ข้อ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพครอบครัว รายได้ กิจกรรมยามว่าง จำนวนศิลปิน/คู่จิ้นที่ชื่นชอบ เหตุผลที่ชื่นชอบ เป็นต้น โดยเป็นคำถามปลายเปิด และปลายปิด

ส่วนที่ 2 แบบวัดทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ⁽²⁶⁾

ดัดแปลงมาจากแบบวัดทัศนคติที่มีต่อศิลปินดารานา (Celebrity Attitude Scale – CAS) ซึ่งพัฒนาโดย กัณยารัตน์ ปลัดสิงห์ พรชนก ก้าวกิจประเสริฐ และอัศรยา แก้วเกตุ จากแนวคิดของ McCutcheon, Lange, & Houran จำนวน 33 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราประเมินค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ แบ่งทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้น หรือคู่ชิปที่ชื่นชอบออกเป็น 3 ส่วนย่อย คือ

1) ความสนใจใคร่รู้เพื่อความบันเทิง (Entertainment-Social) จำนวน 10 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถามข้อที่ 5, 8, 13, 17, 18, 19, 23, 24, 28 และ 30

2) ความผูกพันยึดติด (Intense-Personal) จำนวน 9 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถามที่ 1, 2, 3, 6, 9, 12, 14, 15 และ 16

3) ความคลั่งไคล้ (Borderline-Pathological) จำนวน 14 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถามข้อที่ 4, 7, 10, 11, 20, 21, 22, 25, 26, 27, 29, 31, 32 และ 33

แบบวัดทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบนี้ มีเกณฑ์การให้คะแนนของคำตอบในข้อ กระทั่งของมาตรวัดเป็น ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยและเห็นด้วยพอกัน ค่อนข้างเห็นด้วย เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยให้นำหน้าหนักคะแนนเป็น 1 ถึง 5 คะแนนตามลำดับ

คะแนนรวมของแบบวัดทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบมีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 165 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 33 คะแนน โดยค่าคะแนนสูง หมายถึง มีระดับความคลั่งไคล้ที่สูง และค่าคะแนนต่ำ หมายถึง มีระดับความคลั่งไคล้ที่ต่ำ

เกณฑ์การแบ่งระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบ ที่คำนวณได้จากค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แบ่งได้ดังนี้

คะแนนมากกว่า Mean+SD หมายถึง มีระดับความคลั่งไคล้สูง

คะแนนระหว่าง Mean±SD หมายถึง มีระดับความคลั่งไคล้ปานกลาง

คะแนนน้อยกว่า Mean-SD หมายถึง มีระดับความคลั่งไคล้ต่ำ

ความเชื่อมั่น Cronbach's Alpha Coefficient ของแบบวัดทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบที่ดัดแปลงมาจากแบบวัดทัศนคติที่มีต่อศิลปินดารานี้ มีค่าเท่ากับ 0.939

ส่วนที่ 3 แบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง⁽²⁷⁾

แปลและพัฒนาโดย สุรางค์รัตน์ คงศรี ซึ่งศึกษาและดัดแปลงมาจากแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem Inventory) ของ Coopersmith เป็นแบบเลือกตอบใช่ ไม่ใช่ จำนวน 25 ข้อ โดยแบ่งเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1) ข้อกระตือรือร้นเชิงบวก มีจำนวน 8 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 4, 5, 8, 9, 14, 19 และ 20

2) ข้อกระทงเชิงลบ มีจำนวน 17 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2, 3, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24 และ 25

แบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเองนี้ มีเกณฑ์การให้คะแนนของคำตอบในข้อกระทงเป็นใช่ และไม่ใช่ โดยให้น้ำหนักคะแนนเป็น 1 สำหรับการตอบว่าใช่ในข้อกระทงที่มีข้อความเชิงบวก และการตอบว่าไม่ใช่ในข้อกระทงที่มีข้อความเชิงลบ และให้น้ำหนักคะแนนเป็น 0 สำหรับการตอบว่าไม่ใช่ในข้อกระทงที่มีข้อความเชิงบวก และการตอบว่าใช่ในข้อกระทงที่มีข้อความเชิงลบ

คะแนนรวมของแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเองมีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 25 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0 คะแนน โดยค่าคะแนนสูง หมายถึง มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูง และค่าคะแนนต่ำ หมายถึง มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ

เกณฑ์การแบ่งระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง ที่คำนวณได้จากค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แบ่งได้ดังนี้

คะแนนมากกว่า Mean+SD	หมายถึง	มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูง
คะแนนระหว่าง Mean±SD	หมายถึง	มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองปานกลาง
คะแนนน้อยกว่า Mean-SD	หมายถึง	มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ

ความเชื่อมั่น Cronbach's Alpha Coefficient ของแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง มีค่าเท่ากับ 0.81

ส่วนที่ 4 แบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15)⁽²⁸⁾

พัฒนาโดย อภิชัย มงคล และคณะ ในโครงการจัดทำโปรแกรมสำเร็จรูปในการสำรวจสุขภาพจิตในพื้นที่ ปี พ.ศ. 2545 กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตรประเมินค่า (Rating Scale) ชนิด 4 ระดับ จำนวน 15 ข้อ โดยแบ่งเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

- 1) ข้อกระทงเชิงบวก มีจำนวน 12 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13, 14 และ 15
- 2) ข้อกระทงเชิงลบ มีจำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3, 8 และ 12

แบบวัดระดับความสุขคนไทยฉบับ 15 ข้อนี้ มีเกณฑ์การให้คะแนนของคำตอบในข้อกระทงของมาตรวัดเป็น ไม่เลย เล็กน้อย มาก มากที่สุด โดยให้น้ำหนักคะแนนเป็น 0 ถึง 3 คะแนนตามลำดับสำหรับข้อกระทงเชิงบวก และให้น้ำหนักคะแนนเป็น 3 ถึง 0 คะแนนตามลำดับสำหรับข้อกระทงเชิงลบ

คะแนนรวมของแบบวัดระดับความสุขคนไทยฉบับ 15 ข้อมีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 45 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0 คะแนน โดยสามารถเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติได้ดังนี้

คะแนน 33 – 45 คะแนน	หมายถึง	มีความสุขมากกว่าคนทั่วไป
คะแนน 27 – 32 คะแนน	หมายถึง	มีความสุขเท่ากับคนทั่วไป
26 คะแนนหรือน้อยกว่า	หมายถึง	มีความสุขน้อยกว่าคนทั่วไป

ความเชื่อมั่น Cronbach's Alpha Coefficient ของแบบวัดระดับความสุขคนไทยฉบับ 15 ข้อ มีค่าเท่ากับ 0.7

การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data Collection)

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร บทความ หนังสือ วารสาร งานวิจัย วิทยานิพนธ์ รายงานการประชุม วิชาการ เอกสารราชการ และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ
2. ติดต่อผู้พัฒนาเครื่องมือแบบสอบถาม เพื่อขออนุญาตนำเครื่องมือเหล่านั้นมาใช้ในการวิจัย
3. ทำเรื่องขออนุญาตดำเนินการเก็บข้อมูลทางออนไลน์ จากคณะกรรมการภาควิชาจิตเวช และคณะกรรมการจริยธรรมของคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. หลังจากที่ผู้วิจัยได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมวิจัยของคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเริ่มจากการประชาสัมพันธ์ผ่านทางผู้ดูแลกลุ่มแฟนคลับที่เป็นสาววายผ่านสื่อออนไลน์ ได้แก่ twitter และ facebook และขอความร่วมมือสมาชิกในกลุ่มสาววายเหล่านั้นให้ช่วยตอบแบบสอบถามออนไลน์ ซึ่งทางผู้วิจัยได้

จัดทำขึ้นโดยใช้ Google Form แบ่งเป็น 4 ส่วน ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบวัดทัศนคติที่มีต่อคู่มือหรือคู่มือที่ชื่นชอบ แบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง และแบบวัดระดับความสุขคนไทย โดยผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดทั้งหมด รวมถึงลิงก์หรือที่อยู่ (link or address) ที่สามารถเข้าถึงแบบสอบถามออนไลน์ดังกล่าวได้ในโพสต์นั้น ๆ ซึ่งการตอบแบบสอบถามออนไลน์นี้ ผู้วิจัยถือเป็นการแสดงความยินยอมเข้าร่วมวิจัยของผู้เข้าร่วมวิจัย (Consent by action) และยกเว้นการลงนามในเอกสารยินยอมเข้าร่วมการวิจัย ผู้เข้าร่วมวิจัยสามารถตอบแบบสอบถามได้โดยไม่มีผลจำเป็นต้องสมัครสมาชิก ลงทะเบียน หรือชี้แจงข้อมูลส่วนตัวที่สามารถระบุตัวตนของผู้เข้าร่วมวิจัยได้ โดยมีเพียงผู้วิจัยเท่านั้นที่สามารถเข้าถึงข้อมูลการตอบกลับที่ผู้เข้าร่วมวิจัยให้ไว้ได้ และไม่มีการเผยแพร่ข้อมูลเหล่านั้นนอกเหนือจากการเผยแพร่ผลการศึกษาเมื่อการศึกษาวิจัยนี้ได้สิ้นสุดลง เมื่อได้ผู้เข้าร่วมวิจัยครบจำนวน และมีความสมบูรณ์ของข้อมูลเพียงพอแล้ว ผู้วิจัยแจ้งให้แก่กลุ่มสาววัยต่าง ๆ ที่ได้ไปขอความร่วมมือไว้ได้ทราบ ทำการปิดรับคำตอบ และปิดการเข้าถึงแบบสอบถามนั้น ๆ ทันที

5. รวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ได้ มาให้คะแนน และจัดแยกประเภท เพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

ข้อพิจารณาทางจริยธรรม (Ethical Consideration)

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเป็นการตอบแบบสอบถาม ซึ่งแสดงความรู้สึกส่วนตัวโดยอิสระ ดังนั้นผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลไว้เป็นความลับ ไม่นำข้อมูลส่วนตัวมาเปิดเผย รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยได้รับทราบข้อมูลในการทำวิจัย และการแสดงความยินยอมในการเข้าร่วมวิจัย ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามออนไลน์ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมวิจัยสามารถร่วมตอบแบบสอบถามได้โดยไม่ต้องแสดงตน โดยผู้ให้ข้อมูลมีสิทธิที่จะปฏิเสธการเข้าร่วมวิจัยเมื่อใดก็ได้ และยกเว้นการลงนามในใบยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษร ผู้วิจัยจะระมัดระวังอันตรายที่อาจเกิดขึ้นทั้งทางร่างกายและทางจิตใจ และจะไม่แสวงหาประโยชน์จากผู้เข้าร่วมวิจัยเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ และจะไม่แบ่งแยกบุคคลหรือกลุ่มคนที่อาจได้ประโยชน์จากความก้าวหน้าของการวิจัย โดยยึดหลักจรรยาบรรณของการวิจัยในมนุษย์ (131) ดังนี้

1) หลักความเคารพในบุคคล (Respect for autonomy) ผู้วิจัยให้ข้อมูลอย่างครบถ้วนจนผู้เข้าร่วมวิจัยเข้าใจเป็นอย่างดี และตัดสินใจอย่างอิสระในการให้ความยินยอมเข้าร่วมวิจัย โดยมี

ช่องทางที่ผู้เข้าร่วมวิจัยสามารถติดต่อสอบถามข้อมูล ข้อสงสัย หรือข้อเสนอแนะต่าง ๆ กับผู้วิจัยได้ ผู้วิจัยจะเก็บรักษาความลับของผู้ให้ข้อมูล การรายงานผลการศึกษจะไม่ระบุตัวตนของผู้ให้ข้อมูล ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักประกันว่าการศึกษานี้จะไม่มีการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล และมีสิทธิที่จะถอนตัวจากโครงการวิจัยโดยไม่ต้องชดใช้ค่าเสียหาย

2) หลักการให้ประโยชน์ ไม่ก่อให้เกิดอันตราย (Beneficence / Non-maleficence)

ผู้เข้าร่วมวิจัยอาจมีความเสี่ยงเล็กน้อยที่ไม่มากกว่าความเสี่ยงในชีวิตประจำวัน เช่น เสียเวลา ไม่สะดวก แต่การเก็บข้อมูลจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย หรือมีผลกระทบต่อบุคคล หรือสิ่งใดที่มีการอ้างอิงถึง

3) หลักยุติธรรม (Justice) ผู้เข้าร่วมวิจัยสามารถเป็นผู้ที่มีเชื้อชาติ ศาสนา หรือฐานะใดก็ได้ที่มีเกณฑ์การคัดเลือกอย่างชัดเจน มีการกระจายความเสี่ยงและมีการสุ่มตัวอย่างประชากรอย่างเท่าเทียมกัน

การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis)

รวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามออนไลน์จากกลุ่มตัวอย่างมาตรวจ และให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดไว้ จากนั้นจึงนำผลคะแนนทั้งหมดที่ได้มาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS Version 22.0 ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ โดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) การทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square) การวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression) และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple Linear Regression)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ‘ความสุขเชิงอัตวิสัย การเห็นคุณค่าในตนเอง และทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้น ของสาววายในประเทศไทย’ ครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงพรรณนา ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ และได้มีการประชาสัมพันธ์ผ่านทาง twitter และ facebook ทั้งนี้ผู้ให้ความสนใจเป็นอาสาสมัครเป็นจำนวนมาก ทำให้จำนวนตัวอย่างที่เก็บได้มีจำนวนมากกว่าขนาดตัวอย่าง 405 รายตามที่คำนวณได้ โดยจำนวนตัวอย่างที่เก็บได้จากการตอบแบบสอบถามของผู้เข้าร่วมวิจัยมีจำนวนทั้งสิ้น 2,133 ราย หลังจากที่เปิดแบบสอบถามตั้งแต่วันที่ 17 สิงหาคม 2561 เวลา 18.00 น. ถึงวันที่ 18 สิงหาคม 2561 เวลา 18.30 น. คิดเป็น 5.26 เท่าของจำนวนตัวอย่างที่ต้องการ ผู้วิจัยจึงทำการปิดการเข้าถึงแบบสอบถามออนไลน์ และทำการคัดกรองข้อมูลทั้งหมด พบว่า แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ และผ่านเกณฑ์คัดเข้ามีจำนวนทั้งสิ้น 1,745 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.81 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด หรือ 4.31 เท่าของจำนวนตัวอย่างที่คำนวณได้

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ ภูมิภาค ระดับการศึกษา จำนวนพี่น้อง อาชีพ สถานภาพครอบครัว รายได้ กิจกรรมยามว่าง ข้อมูลการเป็นสาววาย ข้อมูลเกี่ยวกับคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชอบ ความถี่ในการติดตาม การพบเจอตัวจริง การมอบของที่ระลึก และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชอบ รวมถึงพร 3 ประการ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแบบสอบถามที่ใช้เก็บข้อมูล ได้แก่ แบบวัดทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชอบ แบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง และแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป และข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติต่าง ๆ ได้แก่ Pearson Correlation, One-Way ANOVA, Chi-Square, Logistic Regression และ Multiple Linear Regression

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอายุ ภูมิภาค ระดับการศึกษา จำนวนพี่น้อง ลำดับพี่น้อง อาชีพ อาชีพบิดา มารดา รายได้ งานอดิเรก และความเจ็บป่วยทางจิตของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	n = 1,745		
	จำนวน	ร้อยละ	
อายุ (ปี)	Min = 18, Max = 52 Median = 21 \bar{x} = 22.63, SD = 4.66		
ช่วงอายุ	18 – 24 ปี	1,425	81.7
	25 – 34 ปี	271	15.5
	35 – 44 ปี	45	2.6
	ตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป	4	0.2
ภูมิภาค	กรุงเทพฯ และปริมณฑล	757	43.4
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	265	15.2
	ภาคเหนือ	215	12.3
	ภาคกลาง	176	10.1
	ภาคใต้	144	8.3
	ภาคตะวันออก	137	7.9
	ภาคตะวันตก	51	2.9
ระดับการศึกษาสูงสุด	ประถมศึกษา	2	0.1
	มัธยมศึกษา	335	19.3
	ปวช./ปวส. หรือ อนุปริญญา	65	3.7
	ปริญญาตรี	1,255	71.9
	ปริญญาโท	84	4.8
	ปริญญาเอก	4	0.2
จำนวนพี่น้อง	ไม่มีพี่น้อง เป็นบุตรคนเดียว	412	23.6
	มีพี่น้องจำนวน 1 คน	931	53.4
	มีพี่น้องจำนวน 2 คน	318	18.2
	มีพี่น้องจำนวนตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป	84	4.8

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอายุ ภูมิลำเนา ระดับการศึกษา จำนวนพี่น้อง ลำดับพี่น้อง อาชีพ อาชีพบิดา มารดา รายได้ งานอดิเรก และความเจ็บป่วยทางจิตของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป		n = 1,745	
		จำนวน	ร้อยละ
ลำดับพี่น้อง (กรณีมีพี่น้อง) n = 1,333	เป็นบุตรคนแรก	641	48.1
	เป็นลูกลำดับที่ 2	530	39.8
	เป็นบุตรลำดับที่ 3 ขึ้นไป	162	12.1
อาชีพ	นิสิต-นักศึกษา	1,080	61.9
	พนักงานบริษัท	306	17.5
	ข้าราชการ	66	3.8
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	20	1.1
	ค้าขาย	13	0.7
	รับจ้าง	26	1.5
	ธุรกิจส่วนตัว	50	2.9
	Freelance	48	2.8
	บุคลากรทางการแพทย์	67	3.8
	ว่างงาน	69	4.0
	อาชีพของบิดามารดา	ธุรกิจส่วนตัว	488
ข้าราชการ		447	25.6
ค้าขาย		377	21.6
รับจ้าง		325	18.6
พนักงานบริษัท		321	18.4
ว่างงาน		174	10.0
พนักงานรัฐวิสาหกิจ		101	5.8
บุคลากรทางการแพทย์		42	2.4
Freelance		28	1.6
อื่น ๆ		115	6.6

* สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอายุ ภูมิภาค ระดับการศึกษา จำนวนพี่น้อง ลำดับพี่น้อง อาชีพ อาชีพบิดา มารดา รายได้ งานอดิเรก และความเจ็บป่วยทางจิตของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

	ข้อมูลทั่วไป	n = 1,745	
		จำนวน	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือน (บาท)	Min = 0, Max = 500,000 Median = 10,000 \bar{X} = 13,445.25, SD = 19,623.86		
ช่วงรายได้ต่อเดือน	น้อยกว่า 15,000 บาท	1,292	74.0
	ตั้งแต่ 15,001 – 30,000 บาท	355	20.3
	ตั้งแต่ 30,001 – 45,000 บาท	50	2.9
	ตั้งแต่ 45,001 – 60,000 บาท	26	1.5
	มากกว่า 60,000 บาท	22	1.3
งานอดิเรก หรือ กิจกรรมยามว่าง	อ่านหนังสือ/อ่านพ็อค/อ่านนิยาย	1,602	91.8
	ดูหนัง/ดูละคร/ดูซีรีส์/ดูการ์ตูน	1,433	82.1
	ฟังเพลง/ดูคอนเสิร์ต	1,430	81.9
	นอนพักผ่อน	1,220	69.9
	ติดตามข่าวสารดาราศาสตร์/ศิลปิน	1,027	58.9
	เดินเล่น/Shopping	628	36.0
	เล่นเกมส์/แคสเกมส์	538	30.8
	พบปะสังสรรค์กับเพื่อน	522	29.9
	ร้องเพลง/เล่นดนตรี/เต้น	452	25.9
	แต่งเพลง/แต่งนิยาย	446	25.6
	วาดรูป/ระบายสี	383	21.9
	ติดตามข่าวสารบ้านเมือง	350	20.1
	ไปเที่ยวต่างจังหวัด/ต่างประเทศ	327	18.7
	ออกกำลังกาย/เล่นกีฬา	284	16.3
	ติดตามข่าวสารของคนอื่นๆ	227	13.0
	ไหว้พระ/ทำบุญ	149	8.5
	ปลูกต้นไม้	109	6.2
	อื่นๆ	24	1.4

* สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอายุ ภูมิภาค ระดับการศึกษา จำนวนพี่น้อง ลำดับพี่น้อง อาชีพ อาชีพบิดา มารดา รายได้ งานอดิเรก และความเจ็บป่วยทางจิตของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป		n = 1,745	
		จำนวน	ร้อยละ
สมาชิกในครอบครัวเคยได้รับการรักษา	เคย	137	7.9
ความเจ็บป่วยทางจิตเวช (พบแพทย์ หรือ รับประทานยา)	ไม่เคย	1,608	92.1
เคยได้รับการรักษาความเจ็บป่วยทาง จิตเวช (พบแพทย์ หรือ รับประทานยา)	เคย	157	9.0
	ไม่เคย	1,588	91.0

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุอยู่ในช่วง 18 – 52 ปี โดยมีค่ากลางอยู่ที่ 21 ปี ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 22.63 ปี และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.66 ปี โดยช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 18 – 24 ปี คิดเป็นร้อยละ 81.7

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล คิดเป็นร้อยละ 43.4 รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ คิดเป็นร้อยละ 15.2 และร้อยละ 12.3 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 71.9 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 19.2

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพี่น้องจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 53.4 รองลงมาคือ ไม่มีพี่น้อง เป็นบุตรคนเดียว และมีพี่น้องจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 และร้อยละ 18.2 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีพี่น้องส่วนใหญ่เป็นบุตรคนแรก คิดเป็นร้อยละ 48.1

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นนิสิต-นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 61.9 รองลงมาคือ พนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 17.5

อาชีพของบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมาคือ ข้าราชการ และค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 25.6 และร้อยละ 21.6 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างมีรายได้อยู่ในช่วง 0 – 500,000 บาทต่อเดือน โดยมีค่ากลางอยู่ที่ 10,000 บาทต่อเดือน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 13,445.25 บาทต่อเดือน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 19,623.86 บาทต่อเดือน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้น้อยกว่า 15,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 74.0 รองลงมาคือ มีรายได้ตั้งแต่ 15,001 – 30,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 20.3

งานอดิเรกหรือกิจกรรมยามว่างของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ การอ่านหนังสือ อ่านฟิค หรืออ่านนิยาย คิดเป็นร้อยละ 91.8 รองลงมาคือ การดูหนัง ละคร ซีรีส์ รวมถึงการดูตลก และการฟังเพลง หรือดูคอนเสิร์ต คิดเป็นร้อยละ 82.1 และร้อยละ 81.9 ตามลำดับ นอกจากนี้การนอนพักผ่อน และการติดตามข่าวสารดาราดาราหรือศิลปิน ยังเป็นงานอดิเรก หรือกิจกรรมยามว่างของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับความนิยม โดยคิดเป็นร้อยละ 69.9 และร้อยละ 58.9 ตามลำดับ

สมาชิกในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการรักษาอาการความเจ็บป่วยทางจิตเวช คิดเป็นร้อยละ 92.1

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการรักษาอาการความเจ็บป่วยทางจิตเวช คิดเป็นร้อยละ 91.0

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับระยะเวลาที่เป็นสาววาย การมีแฟนหรือคนรัก การเปิดเผยตัวตน ลัทธิชาติ และประเภทของคู่จิ้นหรือคูชิปที่ชื่นชอบของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	n = 1,745	
	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาที่เป็นสาววาย (ปี)	Min = 0.08, Max = 35.0 Median = 7.0 \bar{x} = 7.24, SD = 3.86	
ช่วงระยะเวลาที่เป็นสาววาย		
น้อยกว่า 5 ปี	403	31.7
ประมาณ 5 – 10 ปี	1,093	54.0
ประมาณ 11 – 15 ปี	207	11.9
มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	42	2.4

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับระยะเวลาที่เป็นสาววาย การมีแฟนหรือคนรัก การเปิดเผยตัวตน สัญชาติ และ ประเภทของคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป		n = 1,745	
		จำนวน	ร้อยละ
แฟนหรือคนรัก	มี	235	13.5
	ไม่มี	1,510	86.5
เพศของแฟนหรือคนรัก (กรณีตอบว่ามี) n = 235	ชาย	174	74.0
	หญิง	61	26.0
เพศของแฟนหรือคนรักที่ต้องการ (กรณีตอบว่าไม่มี) n = 1,510	ชาย	924	61.2
	หญิง	38	2.5
	เพศไหนก็ได้	540	35.8
	ไม่ต้องการมีแฟน	8	0.5
การเปิดเผยตัวตนต่อหน้า ผู้อื่นว่าเป็นสาววาย	เปิดเผย	991	56.8
	ไม่เปิดเผย	754	43.2
สัญชาติของคู่จิ้นหรือ คู่ชิปทั้งหมดที่ชื่นชอบ	เกาหลี	1,430	81.9
	ไทย	888	50.9
	จีน/ไต้หวัน/ฮ่องกง	593	34.0
	ญี่ปุ่น	421	24.1
	อื่นๆ	358	20.5
* สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ			
ประเภทของคู่จิ้นหรือ คู่ชิปทั้งหมดที่ชื่นชอบ	นักร้อง/นักดนตรี	1,529	87.6
	ดารา/นักแสดง	931	53.4
	นิตินักศึกษา	353	20.2
	นายแบบ/Fashion Icon	117	6.7
	เน็ตไอดอล	112	6.4
	อื่นๆ	278	15.9
* สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ			

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ระยะเวลาที่เป็นสาววัยของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในช่วงระยะเวลา ตั้งแต่ 0.08 – 35.0 ปี โดยมีค่ากลางอยู่ที่ 7 ปี ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 7.24 ปี และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.86 ปี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นสาววัยมาแล้วประมาณ 5 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 54 รองลงมาคือ เป็นสาววัยมาน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.7

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีแฟนหรือคนรัก คิดเป็นร้อยละ 86.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีแฟนหรือคนรักแล้วส่วนใหญ่ มีแฟนหรือคนรักเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 74.0 ของกลุ่มตัวอย่างที่มีแฟนหรือคนรักแล้วทั้งหมด ในส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ยังไม่มีแฟนหรือคนรักนั้น ส่วนใหญ่มีความประสงค์ที่จะมีแฟนเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 61.2 ของกลุ่มตัวอย่างที่ยังไม่มีแฟนหรือคนรักทั้งหมด นอกจากนี้ มีกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 35.8 ของกลุ่มตัวอย่างที่ยังไม่มีแฟนหรือคนรักทั้งหมด ไม่ระบุเพศของแฟนหรือคนรักที่ต้องการอย่างชัดเจน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดเผยตัวตนต่อหน้าผู้อื่นว่าเป็นสาววัย คิดเป็นร้อยละ 56.8 เนื่องจากมองว่าเป็นความชอบส่วนบุคคล ไม่มีเหตุผลที่จะต้องปกปิด หรือปิดบังความชอบของตนเอง

คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชื่นชอบมีสัญชาติเกาหลี คิดเป็นร้อยละ 81.9 รองลงมา ได้แก่ สัญชาติไทย และสัญชาติจีน ไต้หวัน หรือฮ่องกง คิดเป็นร้อยละ 50.9 และร้อยละ 34.0 ตามลำดับ

ประเภทของคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชื่นชอบ คือ นักร้องหรือนักดนตรี คิดเป็นร้อยละ 87.6 รองลงมาคือ ดาราหรือนักแสดง และนิตินักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 53.4 และร้อยละ 20.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลที่ชื่นชอบ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ระยะเวลาที่ใช้ในการติดตาม ความถี่ที่พบเจอตัวจริง ความถี่ที่มอบของที่ระลึก และการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ในช่วง 2 สัปดาห์ก่อนตอบ แบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง

	ข้อมูลทั่วไป	n = 1,745	
		จำนวน	ร้อยละ
เหตุผลที่ชื่นชอบ	ชื่นชอบความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน	1,653	94.7
คู่จิ้นหรือคู่ชิป	ชื่นชอบการกระทำและการปฏิบัติตัวต่อกัน	1,603	91.9
เหล่านั้น	ชื่นชอบผลงานและความสามารถ	1,408	80.7
	ชื่นชอบรูปร่างหน้าตา และลักษณะภายนอก	1,187	68.0
	เพื่อเป็นการผ่อนคลายความเครียด	865	49.6
	เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาต่าง ๆ	196	11.2
	เพื่อเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต	179	10.3
	เพื่อที่จะได้พบกับเพื่อนใหม่ ๆ	108	6.2
	เพื่อที่จะได้มีกิจกรรมทำร่วมกับเพื่อน/แฟน	80	4.6
	ตามกระแสสังคมในปัจจุบัน	14	0.8
	อื่นๆ	53	3.0
* สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ			
การมีส่วนร่วมใน	เขียน/อ่าน Fan-Fiction	1,544	88.5
กิจกรรมต่าง ๆ ที่	ติดตามข่าวคราวทาง Social Network	1,501	86.0
เกี่ยวกับคู่จิ้นหรือ	ไปรับ-ไปส่งที่สนามบิน	525	30.1
คู่ชิปที่ชื่นชอบ	เป็นสมาชิก Official Fanclub	435	24.9
	ไปให้กำลังใจตามตารางงานต่าง ๆ	397	22.8
	เข้าร่วมกิจกรรม Meet & Greet	411	23.6
	แปลหรือส่งต่อข่าวอัปเดตต่าง ๆ	232	13.3
	ถ่ายภาพ/วิดีโอ	227	13.0
	เป็นสมาชิก Fansite	205	11.7
	ทำ OPV	156	8.9
	อื่นๆ	96	5.5
* สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ			

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลที่ชื่นชอบ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ระยะเวลาที่ใช้ในการติดตาม ความถี่ที่พบเจอตัวจริง ความถี่ที่มอบของที่ระลึก และการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ในช่วง 2 สัปดาห์ก่อนตอบ แบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป		n = 1,745	
		จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาที่ใช้ในการติดตาม	Min = 0, Max = 24.0		
คู่จิ้นหรือคู่ชิปต่อวัน (ชั่วโมง)	Median = 3.5 \bar{x} = 4.59, SD = 3.79		
ระยะเวลาที่ใช้ในการติดตาม	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 6 ชั่วโมงต่อวัน	1,441	82.6
คู่จิ้นหรือคู่ชิปต่อวัน	ประมาณ 7 – 12 ชั่วโมงต่อวัน	241	13.8
	ประมาณ 13 – 18 ชั่วโมงต่อวัน	41	2.3
	มากกว่า 18 ชั่วโมงต่อวัน	22	1.3
ความถี่ที่ติดตามผลงาน	ทุกวัน	1,363	78.1
ของคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ	4-5 วัน ต่อ สัปดาห์	234	13.4
	2-3 วัน ต่อ สัปดาห์	109	6.3
	1 วัน ต่อ สัปดาห์	20	1.1
	น้อยกว่า 1 วัน ต่อ สัปดาห์	19	1.1
ความถี่ที่พบเจอตัวจริง	น้อยกว่า 1 ครั้ง ต่อ ปี	1,049	60.1
ของคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ	1-4 ครั้ง ต่อ ปี	557	31.9
	5-7 ครั้ง ต่อ ปี	46	2.6
	8-10 ครั้ง ต่อ ปี	24	1.4
	มากกว่า 10 ครั้ง ต่อ ปี	69	4.0
ความถี่ที่มอบของฝากหรือ	ไม่เคย	1,380	79.1
ของที่ระลึกให้แก่คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ	นาน ๆ ครั้ง	243	13.9
	บางครั้ง	108	6.2
	ทุกครั้ง	14	0.8
ในช่วง 2 สัปดาห์ก่อนตอบ	ใช่	1,071	61.4
แบบสอบถาม มีเหตุการณ์ที่	ไม่ใช่	674	38.6
ทำให้มีความสุขหรือความ			
ทุกข์มากกว่าปกติ			

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชื่นชอบความสัมพันธ์อันดี และการปฏิบัติตัวต่อกันระหว่างคู่จิ้นหรือคู่ชิป คิดเป็นร้อยละ 94.7 และร้อยละ 91.9 ตามลำดับ รองลงมาคือ ชื่นชอบที่ผลงานและความสามารถ รวมถึงรูปร่างหน้าตาและลักษณะภายนอกของคู่จิ้นหรือคู่ชิป คิดเป็นร้อยละ 80.7 และร้อยละ 68.0 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวกับคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ โดยการเขียนหรืออ่าน Fan-Fiction และติดตามข่าวคราวทาง Social Network ต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 88.5 และร้อยละ 86.0 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในการติดตามคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบต่อวันตั้งแต่ 0 – 24 ชั่วโมง โดยมีค่ากลางอยู่ที่ 3.5 ชั่วโมงต่อวัน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.59 ชั่วโมงต่อวัน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.79 ชั่วโมงต่อวัน ทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่ใช้ในการติดตามคู่จิ้นหรือคู่ชิปน้อยกว่า หรือเท่ากับ 6 ชั่วโมงต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 82.6 รองลงมาคือ ประมาณ 7 – 12 ชั่วโมงต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 13.8

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ติดตามผลงานของคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 78.1

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พบเจอตัวจริงของคู่จิ้นหรือคู่ชิปน้อยกว่า 1 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 60.1 รองลงมาคือ การพบเจอตัวจริงของคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบประมาณ 1 – 4 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 31.9

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยมอบของฝากหรือของที่ระลึกให้แก่คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ คิดเป็นร้อยละ 79.1 รองลงมา คือ การมอบของฝากหรือของที่ระลึกให้แก่คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบนาน ๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.9

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้พบเจอเหตุการณ์ที่ทำให้มีความสุข หรือความทุกข์มากกว่าปกติ ในช่วง 2 สัปดาห์ก่อนตอบแบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละ 61.4 โดยเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเหล่านี้มีความสุขมากกว่าปกติ ได้แก่ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ การได้พบเจอตัวจริงของคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ การได้อ่านนิยายหรือนิยายที่ชื่นชอบ หรือการสมหวังในเรื่องต่าง ๆ ที่ต้องการ ในขณะที่เหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความทุกข์มากกว่าปกตินั้น ได้แก่ การที่คู่จิ้นหรือคู่ชิปไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน หรือมีข่าวในทางเสื่อมเสีย นอกจากนี้ยังมีความทุกข์ที่เกิดจากความเครียดที่เกี่ยวกับอนาคต การเรียน การทำงาน และครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างด้วยเช่นกัน

ตารางที่ 4 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับพร 3 ประการของกลุ่มตัวอย่าง

รายการ	n = 1,745	
	จำนวน	ร้อยละ
พรได้ 3 ประการ	952	54.6
(Three wishes)		
ขอให้มีความสุข	746	42.8
ขอให้สุขภาพแข็งแรง และปลอดภัย	736	42.2
ขอให้โชคดีและประสบความสำเร็จ	443	25.4
ขอให้คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบได้พบเจอ และมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน หรือรักกันในชีวิตจริง	343	19.7
ขอพรให้กับคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ	281	16.1
ขอให้แวดล้อมด้วยคนดี ๆ อยู่ในสังคมที่ดี พบเจอแต่สิ่งที่ดี และเป็นที่รักของทุกคน	245	14.0
ขอให้ได้เจอคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ เช่น พบเจอตัวจริง โดยบังเอิญ ได้ไปคอนเสิร์ต หรือ fan meeting	212	12.1
ขอให้เป็นคนเก่ง มีความสามารถในด้านต่าง ๆ มีความกระตือรือร้น และมีเป้าหมายในชีวิต	177	10.1
ขอให้สมหวังในสิ่งที่ต้องการ	161	9.2
ขอให้โลกมีสันติภาพและสงบสุข ไม่มีสงคราม มีความเท่าเทียม ไม่มีการกีดกันทางเพศ สีผิว หรือชนชั้น	96	5.5
ขอให้มีความรัก และคนรักที่ดี	92	5.3
ขอพรเกี่ยวกับเวลา เช่น ขอให้เวลาเพิ่มมากขึ้น ขอให้ย้อนอดีต หรือไปอนาคตได้	71	4.1
ขอพรเกี่ยวกับความสวยงาม เช่น ขอให้สวย ขอให้ผิวพรรณดี ขอให้หุ่นดี กินเท่าไรก็ไม่อ้วน	69	4.0
ขอในเรื่องที่ไม่เหมือนคนปกติทั่วไป และเป็นไปไม่ได้ เช่น เรื่องความตาย ไสยศาสตร์ เป็นอมตะ สัตว์วิเศษ	69	4.0
เก็บไว้ขอภายหลัง หรือขอให้ขอพรได้อีกหลาย ๆ ข้อ	63	3.6
ขอให้มือสระ ได้ไปต่างประเทศ หรือที่ที่อยากไป	53	3.0
ขอพรให้กับคนไทย และประเทศไทย เช่น ขอให้ประเทศไทยที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจดี มีการเลือกตั้ง	53	3.0
ไม่ต้องการขอพรใด ๆ	38	2.2
ขอให้ได้เป็นคนรักของศิลปินดารา หรือคนดังต่าง ๆ รวมถึงคนใดคนหนึ่งในกลุ่มคู่ชิปที่ชื่นชอบ	32	1.8

* สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า พรที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ขอนั้น ได้แก่ ขอให้มิโซคลาก และ ร่ำรวยเงินทอง คิดเป็นร้อยละ 54.6 ของคำตอบทั้งหมด รองลงมาคือ ขอให้มีความสุข และขอให้มีความสุขภาพแข็งแรงและปลอดภัย คิดเป็นร้อยละ 42.8 และร้อยละ 42.2 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีการขอให้โชคดี และประสบความสำเร็จในชีวิต รวมถึงขอให้แวดล้อมด้วยคนดี ๆ อยู่ในสังคมที่ดี พบเจอแต่สิ่งที่ดี และเป็นที่ยรักของทุกคน คิดเป็นร้อยละ 25.4 และร้อยละ 14.0 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างได้มีการขอพรเกี่ยวกับคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบเช่นกัน โดยส่วนใหญ่ขอให้คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบได้พบเจอ และมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน หรือรักกันในชีวิตจริง คิดเป็นร้อยละ 19.7 รองลงมาคือ การขอพรให้กับคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ และขอให้ได้เจอคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ เช่น พบเจอตัวจริงโดยบังเอิญ ได้ไปคอนเสิร์ต หรือ fan meeting คิดเป็นร้อยละ 16.1 และร้อยละ 12.1 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง

แบบวัดทัศนคติที่มีต่อคู่มือหรือคู่มือที่ชื่นชอบ

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบวัดทัศนคติที่มีต่อคู่มือหรือคู่มือที่ชื่นชอบของกลุ่มตัวอย่าง

แบบวัดทัศนคติที่มีต่อคู่มือหรือคู่มือที่ชื่นชอบ		n = 1,745	
		จำนวน	ร้อยละ
ความคลั่งไคล้โดยรวม	<i>Min = 42.0, Max = 165.0, Median = 103.0, \bar{X} = 102.13, SD = 20.02</i>		
	ระดับความคลั่งไคล้ต่ำ	211	12.1
	ระดับความคลั่งไคล้ปานกลาง	1,230	70.5
	ระดับความคลั่งไคล้สูง	304	17.4
ความคลั่งไคล้เพื่อความบันเทิง	<i>Min = 11.0, Max = 50.0, Median = 38.0, \bar{X} = 36.72, SD = 7.09</i>		
	ระดับความคลั่งไคล้ต่ำ	79	4.5
	ระดับความคลั่งไคล้ปานกลาง	791	45.4
	ระดับความคลั่งไคล้สูง	875	50.1
ความคลั่งไคล้แบบผูกพันยึดติด	<i>Min = 11.0, Max = 50.0, Median = 30.0, \bar{X} = 30.08, SD = 6.71</i>		
	ระดับความคลั่งไคล้ต่ำ	212	12.2
	ระดับความคลั่งไคล้ปานกลาง	951	54.5
	ระดับความคลั่งไคล้สูง	582	33.3
ความคลั่งไคล้แบบคลั่งไคล้รุนแรง	<i>Min = 14.0, Max = 70.0, Median = 35.0, \bar{X} = 35.33, SD = 8.11</i>		
	ระดับความคลั่งไคล้ต่ำ	738	42.3
	ระดับความคลั่งไคล้ปานกลาง	962	55.1
	ระดับความคลั่งไคล้สูง	45	2.6

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ค่าคะแนนของแบบวัดทัศนคติที่มีต่อคู่มือหรือคู่มือที่ชื่นชอบของกลุ่มตัวอย่างอยู่ระหว่าง 42 – 165 คะแนน มีค่ากลางอยู่ที่ 103 คะแนน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 102.13 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 20.02 คะแนน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคลั่งไคล้ปานกลาง (คะแนน 78 ถึง 121 คะแนน) ซึ่งมีจำนวน 1,231 คน คิดเป็นร้อยละ 70.5 รองลงมา คือ มีระดับความคลั่งไคล้สูง (คะแนน 122 ถึง 165 คะแนน) จำนวน 304 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 และมีระดับความคลั่งไคล้ต่ำ (คะแนนน้อยกว่า 78 คะแนน) จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1

ค่าคะแนนของแบบวัดทัศนคติที่มีต่อผู้อื่น หรือคู่ชีพที่ชื่นชอบในระดับสนใจใคร่รู้เพื่อความบันเทิงของกลุ่มตัวอย่างอยู่ระหว่าง 11 – 50 คะแนน มีค่ากลางอยู่ที่ 38 คะแนน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 36.72 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.09 คะแนน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคลั่งไคล้เพื่อความบันเทิงสูงจำนวน 875 คน คิดเป็นร้อยละ 50.1 รองลงมา คือ มีระดับความคลั่งไคล้เพื่อความบันเทิงปานกลาง จำนวน 791 คน คิดเป็นร้อยละ 45.4

ค่าคะแนนของแบบวัดทัศนคติที่มีต่อผู้อื่น หรือคู่ชีพที่ชื่นชอบในระดับผูกพันยึดติดของกลุ่มตัวอย่างอยู่ระหว่าง 11 – 50 คะแนน มีค่ากลางอยู่ที่ 30 คะแนน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 30.08 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.71 คะแนน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคลั่งไคล้แบบผูกพันยึดติดปานกลางจำนวน 951 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 รองลงมา คือ มีระดับความคลั่งไคล้แบบผูกพันยึดติดสูง จำนวน 582 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

ค่าคะแนนของแบบวัดทัศนคติที่มีต่อผู้อื่น หรือคู่ชีพที่ชื่นชอบในระดับคลั่งไคล้รุนแรงของกลุ่มตัวอย่างอยู่ระหว่าง 14 – 70 คะแนน มีค่ากลางอยู่ที่ 35 คะแนน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 35.33 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.11 คะแนน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคลั่งไคล้ในระดับคลั่งไคล้รุนแรงปานกลางจำนวน 962 คน คิดเป็นร้อยละ 55.1 รองลงมา คือ มีระดับความคลั่งไคล้ในระดับคลั่งไคล้รุนแรงต่ำ จำนวน 738 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3

แบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง

ตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่าง

แบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง	n = 1,745	
	จำนวน	ร้อยละ
การเห็นคุณค่าในตนเอง	<i>Min = 0.0, Max = 25.0 Median = 16.0, $\bar{x} = 14.91, SD = 5.73$</i>	
ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ	270	15.5
ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองปานกลาง	813	46.6
ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูง	662	37.9

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า ค่าคะแนนของแบบระดับวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่างอยู่ระหว่าง 0 - 25 คะแนน มีค่ากลางอยู่ที่ 16 คะแนน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 14.91 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.73 คะแนน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองปานกลางจำนวน 813 คน คิดเป็นร้อยละ 46.6 รองลงมา คือ มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูง จำนวน 662 คน คิดเป็นร้อยละ 37.9

แบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15)

ตารางที่ 7 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15) ของกลุ่มตัวอย่าง

แบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15)	n = 1,745	
	จำนวน	ร้อยละ
ความสุขเชิงอัตวิสัย	<i>Min = 8.0, Max = 45.0, Median = 30.0, $\bar{X} = 29.87, SD = 6.17$</i>	
มีความสุขน้อยกว่าคนทั่วไป	473	27.1
มีความสุขเท่ากับคนทั่วไป	677	38.8
มีความสุขมากกว่าคนทั่วไป	595	34.1

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ค่าคะแนนของแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15) ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ระหว่าง 8 - 45 คะแนน มีค่ากลางอยู่ที่ 30 คะแนน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 29.87 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.17 คะแนน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความสุขเท่ากับคนทั่วไปจำนวน 677 คน คิดเป็นร้อยละ 38.8 รองลงมา คือ มีระดับความสุขมากกว่าคนทั่วไป จำนวน 595 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ

ส่วนที่ 3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม ได้แก่ แบบวัดทัศนคติที่มีต่อคูจิ้นหรือคูชิปที่ชื่นชอบ แบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง และแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15)

ตารางที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคลั่งไคล้คูจิ้นหรือคูชิปที่ชื่นชอบ การเห็นคุณค่าในตนเอง และความสุขเชิงอัตวิสัยของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ *Pearson Correlation*

ความสัมพันธ์		ความคลั่งไคล้คูจิ้นหรือคูชิปที่ชื่นชอบ	การเห็นคุณค่าในตนเอง	ความสุขเชิงอัตวิสัย
ความคลั่งไคล้ที่มีต่อคูจิ้นหรือคูชิปที่ชื่นชอบ	Pearson Correlation	1		
	Sig. (2-tailed)			
	N	1745		
การเห็นคุณค่าในตนเอง	Pearson Correlation	-.176***	1	
	Sig. (2-tailed)	.000		
	N	1745	1745	1745
ความสุขเชิงอัตวิสัย	Pearson Correlation	-.080**	.745***	1
	Sig. (2-tailed)	.001	.000	
	N	1745	1745	1745

** $p < .01$, *** $p < 0.001$

จากตารางที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแบบวัดทัศนคติที่มีต่อคูจิ้นหรือคูชิปที่ชื่นชอบ แบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง และแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15) พบว่า ทัศนคติหรือความคลั่งไคล้คูจิ้นหรือคูชิปที่ชื่นชอบของกลุ่มตัวอย่างนั้น มีความสัมพันธ์ทางลบกับการเห็นคุณค่าในตนเอง และความสุขเชิงอัตวิสัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับต่ำมาก ($R = -0.176$, $p\text{-value} < 0.001$ และ $R = -0.08$, $p\text{-value} < 0.01$ ตามลำดับ) ในขณะที่การเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่างนั้น มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขเชิงอัตวิสัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับสูง ($R = 0.745$, $p\text{-value} < 0.001$)

ส่วนที่ 3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับทัศนคติหรือความคลั่งไคล้คูจิ้นหรือคูชิปที่ชื่นชอบ

ตารางที่ 9 แสดงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับทัศนคติหรือระดับความคลั่งไคล้คูจิ้นหรือคูชิปที่ชื่นชอบของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ Chi - square

รายการ	ความคลั่งไคล้ที่มีต่อคูจิ้นหรือคูชิปที่ชื่นชอบ				χ^2	p-value
	ความคลั่งไคล้ต่ำถึงปานกลาง (n = 1,441)		ความคลั่งไคล้สูง (n = 304)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ระดับการศึกษา						
ต่ำกว่าปริญญาตรี	305	75.9	97	24.1	16.338	<0.001***
ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป	1,136	84.6	207	15.4		
การมีแฟน						
มี	181	77.0	54	23.0	5.830	0.016*
ไม่มี	1,260	83.4	250	16.6		
การเปิดเผยตัวตนว่าเป็นสาววาย						
เปิดเผย	652	86.5	102	13.5	13.989	<0.001***
ไม่เปิดเผย	789	79.6	202	20.4		
ระยะเวลาที่ใช้ในการติดตาม						
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 6 ชม. ต่อวัน	1,234	85.6	207	14.4	53.703	<0.001***
มากกว่า 6 ชม. ต่อวัน	207	68.1	97	31.9		
ความถี่ในการติดตาม						
ทุกวัน	1,082	79.4	281	20.6	44.182	<0.001***
ไม่ทุกวัน	359	94.0	23	6.0		
การพบเจอตัวจริง						
เคยพบอย่างน้อย 1 ครั้ง	552	79.3	144	20.7	8.597	0.003**
ไม่เคยพบเจอตัวจริง	889	84.7	160	15.3		
การมอบของฝากหรือของที่ระลึก						
เคยมอบอย่างน้อย 1 ครั้ง	277	75.9	88	24.1	14.352	<0.001***
ไม่เคยมอบของฝาก	1,164	84.3	216	15.7		

*p<.05, **p<.01, ***p<0.001

ตารางที่ 9 แสดงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับทัศนคติหรือระดับความคลั่งไคล้คู่วินหรือคู่อุปที่ชื่นชอบของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ Chi - square (ต่อ)

รายการ	ความคลั่งไคล้ที่มีต่อคู่วินหรือคู่อุปที่ชื่นชอบ				χ^2	p-value
	ความคลั่งไคล้ต่ำถึงปานกลาง (n = 1,441)		ความคลั่งไคล้สูง (n = 304)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของตนเอง						
ไม่มีความเจ็บป่วยทางจิตเวช	1,300	81.9	288	18.1	6.269	0.012*
มีความเจ็บป่วยทางจิตเวช	141	89.8	16	10.2		
ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง						
ต่ำ	206	76.3	64	23.7	8.764	0.003**
ปานกลางถึงสูง	1,235	83.7	240	16.3		

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < 0.001$

จากตารางที่ 9 พบว่า ระดับการศึกษา การเปิดเผยตัวตนว่าเป็นสาววาย ระยะเวลาที่ใช้ในการติดตามคู่วินหรือคู่อุปที่ชื่นชอบ ความถี่ในการติดตามคู่วินหรือคู่อุปที่ชื่นชอบ และการมอบของฝากหรือของที่ระลึกแก่คู่วินหรือคู่อุปที่ชื่นชอบ มีความเกี่ยวข้องกับระดับความคลั่งไคล้คู่วินหรือคู่อุปที่ชื่นชอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

การพบเจอตัวจริงคู่วินหรือคู่อุปที่ชื่นชอบ และระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง มีความเกี่ยวข้องกับระดับความคลั่งไคล้คู่วินหรือคู่อุปที่ชื่นชอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การมีแฟนหรือคนรัก และความเจ็บป่วยทางจิตเวชของตนเอง มีความเกี่ยวข้องกับระดับความคลั่งไคล้คู่วินหรือคู่อุปที่ชื่นชอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทราบปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับระดับความคลั่งไคล้คู่วินหรือคู่อุปที่ชื่นชอบแล้ว จึงนำตัวแปรทั้งหมด ได้แก่ ระดับการศึกษา การมีแฟนหรือคนรัก การเปิดเผยตัวตนว่าเป็นสาววาย ระยะเวลาที่ใช้ในการติดตามคู่วินหรือคู่อุปที่ชื่นชอบ ความถี่ในการติดตามคู่วินหรือคู่อุปที่ชื่นชอบ การพบเจอตัวจริงคู่วินหรือคู่อุปที่ชื่นชอบ การมอบของฝากหรือของที่ระลึกแก่คู่วินหรือคู่อุปที่ชื่นชอบ ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของตนเอง และระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง มาเข้าสมการวิเคราะห์ Multiple Logistic Regression ด้วยวิธี Forward LR

ตารางที่ 10 แสดงปัจจัยต่าง ๆ ที่สามารถทำนายความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบสูงของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติ Logistic Regression เมื่อควบคุมอิทธิพลตัวแปรอื่น ๆ ด้วยวิธี Forward LR (Likelihood Ratio)

รายการ	b	S.E.(b)	p-value	Adjusted OR (95% CI)
ระดับการศึกษา				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	0.560	0.147	<0.001***	1.75 (1.31 – 2.34)
การมีแฟน				
มีแฟน	0.399	0.181	0.028*	1.49 (1.05 – 2.12)
การเปิดเผยตัวตนว่าเป็นสาววาย				
เปิดเผยตัวตนว่าเป็นสาววาย	0.383	0.138	0.006**	1.47 (1.12 – 1.92)
ระยะเวลาที่ใช้ในการติดตาม				
มากกว่า 6 ชม. ต่อวัน	0.790	0.150	<0.001***	2.07 (1.64 – 2.96)
ความถี่ในการติดตาม				
ทุกวัน	1.179	0.231	<0.001***	3.25 (2.07 – 5.11)
การมอบของฝากหรือของที่ระลึก				
เคยมอบของฝากอย่างน้อย 1 ครั้ง	0.476	0.152	0.002**	1.61 (1.20 – 2.17)
ความเจ็บป่วยทางจิตเวช				
ไม่เคยมีความเจ็บป่วยทางจิตเวช	0.622	0.282	0.027*	1.86 (1.07 – 3.24)
ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง				
ต่ำ	0.505	0.169	0.003**	1.66 (1.19 – 2.31)

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < 0.001$

จากตารางที่ 10 พบว่า เมื่อควบคุมอิทธิพลของปัจจัยอื่น ๆ แล้ว กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีแนวโน้มที่จะมีระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบในระดับสูง 1.75 เท่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

กลุ่มตัวอย่างที่มีแฟนหรือคนรัก มีแนวโน้มที่จะมีระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบในระดับสูง 1.49 เท่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีแฟนหรือคนรัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่เปิดเผยตัวตนว่าเป็นสาววาย มีแนวโน้มที่จะมีระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบในระดับสูง 1.47 เท่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เปิดเผยตัวตนว่าเป็นสาววาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เวลาในการติดตามคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบมากกว่า 6 ชั่วโมงต่อวัน มีแนวโน้มที่จะมีระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบในระดับสูง 2.07 เท่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เวลาในการติดตามคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบน้อยกว่าหรือเท่ากับ 6 ชั่วโมงต่อวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

กลุ่มตัวอย่างที่ติดตามข่าวสารของคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบทุกวัน มีแนวโน้มที่จะมีระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบในระดับสูง 3.25 เท่า เมื่อเปรียบเทียบกับการที่ไม่ได้ติดตามข่าวสารของคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบทุกวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

กลุ่มตัวอย่างที่เคยมอบของฝากหรือของที่ระลึกให้แก่คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบอย่างน้อย 1 ครั้ง มีแนวโน้มที่จะมีระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบในระดับสูง 1.61 เท่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมอบของฝากหรือของที่ระลึกให้แก่คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีอาการความเจ็บป่วยทางจิตเวช มีแนวโน้มที่จะมีระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบในระดับสูง 1.86 เท่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีอาการความเจ็บป่วยทางจิตเวช อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบในระดับสูง 1.66 เท่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับปานกลางถึงสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ส่วนที่ 3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับการเห็นคุณค่าในตนเอง

ตารางที่ 11 แสดงความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้ต่อเดือน การมีแฟนหรือคนรัก การเปิดเผยตัวตนว่าเป็นสาววาย ระยะเวลาที่ใช้ในการติดตามคู่จิ้นหรือคู่ชิปต่อวัน ความถี่ที่พบเจอตัวจริงของคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ ความถี่ที่มีอบของฝากหรือของที่ระลึกให้แก่คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของตนเอง ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของสมาชิกในครอบครัว ระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ และระดับความสุข กับแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ One - Way ANOVA

รายการ	n	\bar{x}	S.D.	F	p-value	Significant Pairwise Comparisons
อายุ				14.308	<0.001***	(1) vs (2)
(1) 18 – 24 ปี	1,425	14.50	5.75			(1) vs (3)
(2) 25 – 34 ปี	271	16.56	5.27			
(3) 35 – 44 ปี	45	17.49	4.93			
(4) ตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป	4	19.75	7.93			
ระดับการศึกษาสูงสุด				6.458	<0.001***	(2) vs (5)
(1) ประถมศึกษา	2	9.00	8.49			(3) vs (5)
(2) มัธยมศึกษา	335	14.07	5.76			(4) vs (5)
(3) ปวช./ปวส. หรือ อนุปริญญา	65	13.57	6.19			
(4) ปริญญาตรี	1,255	15.03	5.67			
(5) ปริญญาโท	84	17.58	4.98			
(6) ปริญญาเอก	4	15.25	9.57			
รายได้ต่อเดือน				15.025	<0.001***	(1) vs (2)
(1) น้อยกว่า 15,000 บาท	1,292	14.23	5.78			(1) vs (3)
(2) ตั้งแต่ 15,001–30,000 บาท	355	16.66	4.94			(1) vs (5)
(3) ตั้งแต่ 30,001–45,000 บาท	50	17.78	5.61			
(4) ตั้งแต่ 45,001–60,000 บาท	26	16.00	5.97			
(5) มากกว่า 60,000 บาท	22	18.99	5.17			
การมีแฟนหรือคนรัก				13.072	<0.001***	
(1) ไม่มีแฟน	1,510	14.71	5.72			
(2) มีแฟน	235	16.16	5.62			

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < 0.001$

ตารางที่ 11 แสดงความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้ต่อเดือน การมีแฟนหรือคนรัก การเปิดเผยตัวตนว่าเป็นสาววาย ระยะเวลาที่ใช้ในการติดตามคู่จิ้นหรือคู่ชิปต่อวัน ความถี่ที่พบเจอตัวจริงของคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ ความถี่ที่มอบของฝากหรือของที่ระลึกให้แก่คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของตนเอง ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของสมาชิกในครอบครัว ระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ และระดับความสุข กับแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ One - Way ANOVA (ต่อ)

รายการ	n	\bar{x}	S.D.	F	p-value	Significant Pairwise Comparisons
การเปิดเผยตัวตนว่าเป็นสาววาย				8.224	0.004**	
(1) ไม่เปิดเผย	754	14.46	5.83			
(2) เปิดเผย	991	15.25	5.63			
ระยะเวลาที่ใช้ในการติดตามคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบต่อวัน				3.195	0.023*	(1) vs (4)
(1) น้อยกว่าหรือเท่ากับ 6 ชั่วโมง	1,441	15.04	5.69			
(2) ประมาณ 7 - 12 ชั่วโมง	241	14.25	5.86			
(3) ประมาณ 13 - 18 ชั่วโมง	41	15.46	6.05			
(4) มากกว่า 18 ชั่วโมง	22	12.14	5.58			
ความถี่ที่พบเจอตัวจริงคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ				8.724	<0.001***	(1) vs (4) (1) vs (5)
(1) มากกว่า 10 ครั้งต่อปี	69	17.61	4.90			
(2) 8 - 10 ครั้งต่อปี	24	15.04	5.47			
(3) 5 - 7 ครั้งต่อปี	46	16.89	4.90			
(4) 1 - 4 ครั้งต่อปี	557	15.41	5.59			
(5) น้อยกว่า 1 ครั้งต่อปี	1,049	14.37	5.81			
ความถี่ที่มอบของฝากหรือของที่ระลึกให้แก่คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ				5.534	0.001**	(2) vs (4) (3) vs (4)
(1) ทุกครั้ง	14	17.50	5.00			
(2) บางครั้ง	108	16.23	5.28			
(3) นาน ๆ ครั้ง	243	15.70	5.45			
(4) ไม่เคย	1,380	14.63	5.79			
ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของตนเอง				9.028	0.003**	
(1) ไม่เคย	1,608	15.03	5.69			
(2) เคย	137	13.50	6.03			
ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของสมาชิกในครอบครัว				30.177	<0.001***	
(1) ไม่เคย	1,588	15.14	5.66			
(2) เคย	157	12.53	5.92			

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < 0.001$

ตารางที่ 11 แสดงความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้ต่อเดือน การมีแฟนหรือคนรัก การเปิดเผยตัวตนว่าเป็นสาววาย ระยะเวลาที่ใช้ในการติดตามคู่จิ้นหรือคู่ชิปต่อวัน ความถี่ที่พบเจอตัวจริงของคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ ความถี่ที่มอบของฝากหรือของที่ระลึกให้แก่คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของตนเอง ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของสมาชิกในครอบครัว ระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ และระดับความสุข กับแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ One - Way ANOVA (ต่อ)

รายการ	n	\bar{x}	S.D.	F	p-value	Significant Pairwise Comparisons
ระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ				19.784	<0.001***	(1) vs (2)
(1) ต่ำ	211	16.91	5.57			(1) vs (3)
(2) ปานกลาง	1230	14.85	5.67			(2) vs (3)
(3) สูง	304	13.73	5.77			
ระดับความสุข				767.241	<0.001***	(1) vs (2)
(1) ต่ำ	473	9.13	4.69			(1) vs (3)
(2) ปานกลาง	677	15.16	4.37			(2) vs (3)
(3) สูง	595	19.20	3.47			

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < 0.001$

จากตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่ใช้ในการติดตามคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบต่อวันที่แตกต่างกัน มีคะแนนที่ได้จากแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดเผยตัวตนว่าเป็นสาววาย ความถี่ที่มอบของฝากหรือของที่ระลึกให้แก่คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ และความเจ็บป่วยทางจิตเวชของตนเองที่แตกต่างกัน มีคะแนนที่ได้จากแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้ต่อเดือน การมีแฟนหรือคนรัก ความถี่ที่พบเจอตัวจริงของคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของสมาชิกในครอบครัว ระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ และระดับความสุขที่แตกต่างกัน มีคะแนนที่ได้จากแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 18 – 24 ปีมีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง ($\bar{x} = 14.50$) ต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 25 – 34 ปี ($\bar{x} = 16.56$) และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 35 – 45 ปี ($\bar{x} = 17.49$) ตามลำดับ ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับปริญญาโท มีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง ($\bar{x} = 17.58$) สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงสุดระดับมัธยมศึกษา ($\bar{x} = 14.07$) กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงสุดระดับ ปวช./ปวส. หรือ อนุปริญญา ($\bar{x} = 13.57$) และกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี ($\bar{x} = 15.03$) ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้น้อยกว่า 15,000 บาทต่อเดือน มีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง ($\bar{x} = 14.24$) ต่ำกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ตั้งแต่ 15,001–30,000 บาท ($\bar{x} = 16.66$) กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ตั้งแต่ 30,001–45,000 บาท ($\bar{x} = 17.78$) และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้มากกว่า 60,000 บาท ($\bar{x} = 18.99$) ตามลำดับ ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

กลุ่มตัวอย่างที่มีแฟนหรือคนรัก มีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง ($\bar{x} = 16.16$) สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีแฟนหรือคนรัก ($\bar{x} = 14.71$)

กลุ่มตัวอย่างที่เปิดเผยตัวตนว่าเป็นสาววาย มีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง ($\bar{x} = 14.46$) สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เปิดเผยตัวตนว่าเป็นสาววาย ($\bar{x} = 15.25$)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ระยะเวลาในการติดตามคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบมากกว่า 18 ชั่วโมงต่อวัน มีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง ($\bar{x} = 12.14$) ต่ำกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ระยะเวลาในการติดตามคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบน้อยกว่าหรือเท่ากับ 6 ชั่วโมงต่อวัน ($\bar{x} = 15.04$) ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

กลุ่มตัวอย่างที่พบเจอตัวจริงของคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบมากกว่า 10 ครั้งต่อปี มีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง ($\bar{x} = 17.61$) สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่พบเจอตัวจริงของคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ 1 – 4 ครั้งต่อปี ($\bar{x} = 15.41$) และกลุ่มตัวอย่างที่พบเจอตัวจริงของคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ น้อยกว่า 1 ครั้งต่อปี ($\bar{x} = 14.37$) ตามลำดับ ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมอบของฝากหรือของที่ระลึกให้แก่คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ มีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง ($\bar{x} = 14.63$) ต่ำกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มอบของฝากหรือของที่ระลึกให้แก่คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบบางครั้ง ($\bar{x} = 16.23$) และกลุ่มตัวอย่างที่มอบของฝากหรือของที่ระลึกให้แก่คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบนาน ๆ ครั้ง ($\bar{x} = 15.70$) ตามลำดับ ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีอาการความเจ็บป่วยทางจิตเวช มีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง ($\bar{x} = 15.03$) สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีอาการความเจ็บป่วยทางจิตเวช ($\bar{x} = 13.50$)

กลุ่มตัวอย่างที่สมาชิกในครอบครัวไม่เคยมีอาการความเจ็บป่วยทางจิตเวช มีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง ($\bar{x} = 15.14$) สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่สมาชิกในครอบครัวเคยมีอาการความเจ็บป่วยทางจิตเวช ($\bar{x} = 12.53$)

กลุ่มตัวอย่างที่คลั่งไคล้คูจิ้นหรือคูชิปที่ชื่นชอบในระดับต่ำ มีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง ($\bar{x} = 16.91$) สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่คลั่งไคล้คูจิ้นหรือคูชิปที่ชื่นชอบในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 14.85$) และกลุ่มตัวอย่างที่คลั่งไคล้คูจิ้นหรือคูชิปที่ชื่นชอบในระดับสูง ($\bar{x} = 13.73$) นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างที่คลั่งไคล้คูจิ้นหรือคูชิปที่ชื่นชอบในระดับปานกลาง ก็มีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง ($\bar{x} = 14.85$) สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่คลั่งไคล้คูจิ้นหรือคูชิปที่ชื่นชอบในระดับสูง ($\bar{x} = 13.73$) ด้วยเช่นกัน

กลุ่มตัวอย่างที่มีความสุขในระดับสูง มีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง ($\bar{x} = 19.20$) สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความสุขในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 15.16$) และกลุ่มตัวอย่างที่มีความสุขในระดับต่ำ ($\bar{x} = 9.13$) นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างที่มีความสุขในระดับปานกลาง ก็มีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง ($\bar{x} = 15.16$) สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความสุขในระดับต่ำ ($\bar{x} = 9.13$) ด้วยเช่นกัน

เมื่อนำตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติจากการวิเคราะห์ One - Way ANOVA หรือการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้ต่อเดือน การมีแฟนหรือคนรัก การเปิดเผยตัวตนว่าเป็นสาววาย ระยะเวลาที่ใช้ในการติดตามคูจิ้นหรือคูชิปต่อวัน ความถี่ที่พบเจอตัวจริงของคูจิ้นหรือคูชิปที่ชื่นชอบ ความถี่ที่มอบของฝากหรือของที่ระลึกให้แก่คูจิ้นหรือคูชิปที่ชื่นชอบ ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของตนเอง ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของสมาชิกในครอบครัว ระดับความคลั่งไคล้คูจิ้นหรือคูชิปที่ชื่นชอบ และระดับความสุขของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อเทียบกับค่าคะแนนจากแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง มาวิเคราะห์ Multiple Linear Regression หรือการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ โดยวิธี Forward Linear Regression ตามที่แสดงในตารางที่ 12 (Model 1) พบว่า ความสุขเชิงอัตวิสัยนั้น เป็นปัจจัยที่สามารถทำนายการเห็นคุณค่าในตนเองของสาววายในประเทศไทยได้ร้อยละ 55.5 โดยสามารถเขียนสมการได้ว่า

$$\text{“การเห็นคุณค่าในตนเอง} = -5.777 + 0.692\text{ความสุขเชิงอัตวิสัย”}$$

ตารางที่ 12 แสดงผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression) ของคะแนนจากแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ Forward Linear Regression นำตัวแปรเข้าสู่สมการ

Model	R	R ²	Adjusted R ²	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	p-value	
				B	Std. E	Beta			
1	0.745	0.555	0.555						
				ค่าคงที่	-5.777	0.453		-12.764	<0.001***
				ความสุขเชิงอัตวิสัย	0.692	0.015	0.745	46.658	<0.001***
2	0.760	0.578	0.577						
				ค่าคงที่	-3.453	0.823		-4.194	<0.001***
				ความสุขเชิงอัตวิสัย	0.668	0.015	0.719	45.145	<0.001***
				ความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ซิป	-0.034	0.005	-0.119	-7.428	<0.001***
				อายุ	0.074	0.020	0.060	3.757	<0.001***
				ความถี่ที่พบเจอตัวจริง	0.647	0.186	0.055	3.472	0.001**
				ความเจ็บป่วยทางจิตเวช	-0.736	0.317	-0.037	-2.320	0.020*

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < 0.001$

ซึ่งหมายความว่า เมื่อคะแนนความสุขเชิงอัตวิสัยจากแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15) เพิ่มขึ้น 1 คะแนน คะแนนจากแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่างจะเพิ่มขึ้น 0.692 คะแนน

และเมื่อเพิ่มตัวแปรอื่น ๆ สามารถทำนาย และอธิบายการเห็นคุณค่าในตนเองของสาววัยในประเทศไทยเพิ่มเติมได้อีกเล็กน้อย เป็นร้อยละ 57.8 โดยปัจจัยที่สามารถทำนายการเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มขึ้น ได้แก่ ความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบ อายุ ความถี่ที่พบเจอตัวจริงคู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบ และความเจ็บป่วยทางจิตเวช ตามที่แสดงในตารางที่ 12 (Model 2) โดยสามารถเขียนสมการได้ว่า

“การเห็นคุณค่าในตนเอง = $-3.453 + 0.668$ ความสุขเชิงอัตวิสัย $- 0.034$ ความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบ $+ 0.074$ อายุ $+ 0.647$ ความถี่ที่พบเจอตัวจริง $- 0.736$ ความเจ็บป่วยทางจิตเวช”

ซึ่งหมายความว่า เมื่อกำหนดให้คะแนนความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ อายุ ความถี่ที่พบเจอตัวจริงคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ และความเจ็บป่วยทางจิตเวชคงที่ พบว่า เมื่อคะแนนความสุขเชิงอัตวิสัยจากแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15) เพิ่มขึ้น 1 คะแนน คะแนนจากแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเองจะเพิ่มขึ้น 0.668 คะแนน

เมื่อกำหนดให้คะแนนความสุขเชิงอัตวิสัยจากแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15) อายุ ความถี่ที่พบเจอตัวจริงคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ และความเจ็บป่วยทางจิตเวชคงที่ พบว่า เมื่อคะแนนความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ เพิ่มขึ้น 1 คะแนน คะแนนจากแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเองจะลดลง 0.034 คะแนน

เมื่อกำหนดให้คะแนนความสุขเชิงอัตวิสัยจากแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15) คะแนนความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ ความถี่ที่พบเจอตัวจริงคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ และความเจ็บป่วยทางจิตเวชคงที่ พบว่า เมื่ออายุเพิ่มขึ้น 1 ปี คะแนนจากแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเองจะเพิ่มขึ้น 0.074 คะแนน

เมื่อกำหนดให้คะแนนความสุขเชิงอัตวิสัยจากแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15) คะแนนความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ อายุ และความเจ็บป่วยทางจิตเวชคงที่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยพบเจอตัวจริงคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบอย่างน้อย 1 ครั้ง จะมีคะแนนจากแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเองมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยพบเจอตัวจริงคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ 0.647 คะแนน

เมื่อกำหนดให้คะแนนความสุขเชิงอัตวิสัยจากแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15) คะแนนความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ อายุ และความถี่ที่พบเจอตัวจริงคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ คงที่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาการความเจ็บป่วยทางจิตเวช จะมีคะแนนจากแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเองจะน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีอาการความเจ็บป่วยทางจิตเวช 0.736 คะแนน

ส่วนที่ 3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับความสุขเชิงอัตวิสัย

ตารางที่ 13 แสดงความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้ การมีแฟนหรือคนรัก การเปิดเผยตัวตนว่าเป็นสาววาย ระยะเวลาที่ใช้ในการติดตามคู่จิ้นหรือคู่ซิปต่อวัน ความถี่ที่พบเจอตัวจริงของคู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบ ความถี่ที่มอบของฝากหรือของที่ระลึกให้แก่คู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบ ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของตนเอง ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของสมาชิกในครอบครัว ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง และระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบ กับแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ One - Way ANOVA

รายการ	n	\bar{x}	S.D.	F	p-value	Significant Pairwise Comparisons
อายุ				6.003	<0.001***	(1) vs (2)
(1) 18 – 24 ปี	1,425	29.59	6.21			
(2) 25 – 34 ปี	271	31.04	5.74			
(3) 35 – 44 ปี	45	31.27	5.89			
(4) ตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป	4	35.00	9.20			
ระดับการศึกษาสูงสุด				3.563	0.003**	(2) vs (5) (3) vs (5) (4) vs (5)
(1) ประถมศึกษา	2	29.50	7.78			
(2) มัธยมศึกษา	335	29.30	6.27			
(3) ปวช./ปวส. หรือ อนุปริญญา	65	28.34	6.72			
(4) ปริญญาตรี	1,255	29.95	6.08			
(5) ปริญญาโท	84	32.06	5.98			
(6) ปริญญาเอก	4	30.00	8.04			
รายได้ต่อเดือน				7.081	<0.001***	(1) vs (2) (1) vs (3)
(1) น้อยกว่า 15,000 บาท	1,292	29.36	6.24			
(2) ตั้งแต่ 15,001–30,000 บาท	355	31.27	5.73			
(3) ตั้งแต่ 30,001–45,000 บาท	50	31.74	4.91			
(4) ตั้งแต่ 45,001–60,000 บาท	26	30.92	5.85			
(5) มากกว่า 60,000 บาท	22	32.31	7.17			
การมีแฟนหรือคนรัก				19.784	<0.001***	
(1) ไม่มีแฟน	1,510	29.61	6.18			
(2) มีแฟน	235	31.52	5.83			
การเปิดเผยตัวตนว่าเป็นสาววาย				9.712	0.002**	
(1) ไม่เปิดเผย	754	29.34	6.11			
(2) เปิดเผย	991	30.27	6.18			

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < 0.001$

ตารางที่ 13 แสดงความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้ การมีแฟนหรือคนรัก การเปิดเผยตัวตนว่าเป็นสาววาย ระยะเวลาที่ใช้ในการติดตามคู่จิ้นหรือคู่ชิปต่อวัน ความถี่ที่พบเจอตัวจริงของคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ ความถี่ที่มอบของฝากหรือของที่ระลึกให้แก่คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของตนเอง ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของสมาชิกในครอบครัว ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง และระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ กับแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ One - Way ANOVA (ต่อ)

รายการ	n	\bar{x}	S.D.	F	p-value	Significant Pairwise Comparisons
ระยะเวลาที่ใช้ในการติดตามคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบต่อวัน				4.651	0.003**	(1) vs (4)
(1) น้อยกว่าหรือเท่ากับ 6 ชั่วโมง	1,441	29.98	6.13			(3) vs (4)
(2) ประมาณ 7 – 12 ชั่วโมง	241	29.26	6.20			
(3) ประมาณ 13 – 18 ชั่วโมง	41	31.59	6.34			
(4) มากกว่า 18 ชั่วโมง	22	26.18	6.55			
ความถี่ที่พบเจอตัวจริงคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ				6.754	<0.001***	(1) vs (4)
(1) มากกว่า 10 ครั้งต่อปี	69	32.91	5.94			(1) vs (5)
(2) 8 – 10 ครั้งต่อปี	24	30.79	5.02			
(3) 5 – 7 ครั้งต่อปี	46	31.57	4.97			
(4) 1 – 4 ครั้งต่อปี	557	30.11	5.84			
(5) น้อยกว่า 1 ครั้งต่อปี	1,049	29.44	6.35			
ความถี่ที่มอบของฝากหรือของที่ระลึกให้แก่คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ				5.391	<0.001***	(1) vs (4)
(1) ทุกครั้ง	14	33.86	6.44			(2) vs (4)
(2) บางครั้ง	108	31.09	5.73			
(3) นาน ๆ ครั้ง	243	30.60	5.64			
(4) ไม่เคย	1,380	29.60	6.25			
ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของตนเอง				37.100	<0.001***	
(1) ไม่เคย	1,588	30.15	5.98			
(2) เคย	157	27.04	7.21			
ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของสมาชิกในครอบครัว				6.251	0.013*	
(1) ไม่เคย	1,608	29.98	6.14			
(2) เคย	137	28.61	6.39			

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < 0.001$

ตารางที่ 13 แสดงความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้ การมีแฟนหรือคนรัก การเปิดเผยตัวตนว่าเป็นสาววาย ระยะเวลาที่ใช้ในการติดตามคู่จิ้นหรือคู่ชิปต่อวัน ความถี่ที่พบเจอตัวจริงของคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ ความถี่ที่มอมของฝากหรือของที่ระลึกให้แก่คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของตนเอง ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของสมาชิกในครอบครัว ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง และระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ กับแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ One - Way ANOVA (ต่อ)

รายการ	n	\bar{x}	S.D.	F	p-value	Significant Pairwise Comparisons
ระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ				6.571	0.001**	(1) vs (2)
(1) ต่ำ	211	31.30	6.07			(1) vs (3)
(2) ปานกลาง	1230	29.64	6.13			
(3) สูง	304	29.79	6.28			
ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง				750.952	<0.001***	(1) vs (2)
(1) ต่ำ	270	21.86	4.98			(1) vs (3)
(2) ปานกลาง	813	28.96	4.64			(2) vs (3)
(3) สูง	662	34.25	4.16			

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < 0.001$

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความเจ็บป่วยทางจิตเวชของสมาชิกในครอบครัวที่แตกต่างกัน มีคะแนนที่ได้จากแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาสูงสุด การเปิดเผยตัวตนว่าเป็นสาววาย ระยะเวลาที่ใช้ในการติดตามคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ และระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบที่ต่างกัน มีคะแนนที่ได้จากแบบวัดระดับความสุขคนไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ รายได้ต่อเดือน การมีแฟนหรือคนรัก ความถี่ที่พบเจอตัวจริงของคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ ความถี่ที่มอมของฝากหรือของที่ระลึกให้แก่คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของตนเอง และระดับการเห็นคุณค่าในตนเองที่ต่างกัน มีคะแนนที่ได้จากแบบวัดระดับความสุขคนไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 18 – 24 ปี มีคะแนนความสุข ($\bar{x} = 29.59$) ต่ำกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 25 – 34 ปี ($\bar{x} = 31.04$) ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท มีคะแนนความสุข ($\bar{x} = 32.06$) สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงสุดระดับมัธยมศึกษา ($\bar{x} = 29.30$) กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงสุดระดับ ปวช./ปวส. หรือ อนุปริญญา ($\bar{x} = 28.34$) และกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี ($\bar{x} = 29.95$) ตามลำดับ ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้น้อยกว่า 15,000 บาทต่อเดือน มีคะแนนความสุข ($\bar{x} = 29.36$) ต่ำกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ตั้งแต่ 15,001–30,000 บาท ($\bar{x} = 31.27$) และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ตั้งแต่ 30,001–45,000 บาท ($\bar{x} = 31.74$) ตามลำดับ ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

กลุ่มตัวอย่างที่มีแฟนหรือคนรัก มีคะแนนความสุข ($\bar{x} = 31.52$) สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีแฟนหรือคนรัก ($\bar{x} = 29.61$)

กลุ่มตัวอย่างที่เปิดเผยว่าตนเองเป็นสาววาย มีคะแนนความสุข ($\bar{x} = 30.27$) สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เปิดเผยว่าตนเองเป็นสาววาย ($\bar{x} = 29.34$)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ระยะเวลาในการติดตามคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบมากกว่า 18 ชั่วโมงต่อวัน มีคะแนนความสุข ($\bar{x} = 26.18$) ต่ำกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ระยะเวลาในการติดตามคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบน้อยกว่าหรือเท่ากับ 6 ชั่วโมงต่อวัน ($\bar{x} = 29.98$) และกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ระยะเวลาในการติดตามคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบประมาณ 13 – 18 ชั่วโมงต่อวัน ($\bar{x} = 31.59$) ตามลำดับ ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

กลุ่มตัวอย่างที่พบเจอตัวจริงของคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบมากกว่า 10 ครั้งต่อปี มีคะแนนความสุข ($\bar{x} = 32.91$) สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่พบเจอตัวจริงของคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ 1 – 4 ครั้งต่อปี ($\bar{x} = 30.11$) และกลุ่มตัวอย่างที่พบเจอตัวจริงของคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบน้อยกว่า 1 ครั้งต่อปี ($\bar{x} = 29.44$) ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมอบของฝากหรือของที่ระลึกให้แก่คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ มีการความสุข ($\bar{x} = 29.60$) ต่ำกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มอบของฝากหรือของที่ระลึกให้แก่คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบทุกครั้ง ($\bar{x} = 33.86$) และกลุ่มตัวอย่างที่มอบของฝากหรือของที่ระลึกให้แก่คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบบางครั้ง ($\bar{x} = 31.09$) ตามลำดับ ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีอาการความเจ็บป่วยทางจิตเวช มีคะแนนความสุข ($\bar{x} = 30.15$) สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีอาการความเจ็บป่วยทางจิตเวช ($\bar{x} = 27.04$)

กลุ่มตัวอย่างที่มีสมาชิกในครอบครัวไม่เคยมีอาการความเจ็บป่วยทางจิตเวช มีคะแนนความสุข ($\bar{x} = 29.98$) สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสมาชิกในครอบครัวเคยมีอาการความเจ็บป่วยทางจิตเวช ($\bar{x} = 28.61$)

กลุ่มตัวอย่างที่คลั่งไคล้คูจิ้นหรือคูชิปที่ชื่นชอบในระดับต่ำ มีคะแนนความสุข ($\bar{x} = 31.30$) สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่คลั่งไคล้คูจิ้นหรือคูชิปที่ชื่นชอบในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 29.64$) และกลุ่มตัวอย่างที่คลั่งไคล้คูจิ้นหรือคูชิปที่ชื่นชอบในระดับสูง ($\bar{x} = 29.79$) ตามลำดับ ส่วนคูอื่นไม่พบความแตกต่าง

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูง มีคะแนนความสุข ($\bar{x} = 34.25$) สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองปานกลาง ($\bar{x} = 28.96$) และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ ($\bar{x} = 21.86$) นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองปานกลาง ก็มีคะแนนความสุข ($\bar{x} = 28.96$) สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ ($\bar{x} = 21.86$) ด้วยเช่นกัน

เมื่อนำตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติจากการวิเคราะห์ One - Way ANOVA หรือการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้ต่อเดือน การมีแฟนหรือคนรัก การเปิดเผยตัวตนว่าเป็นสาววาย ระยะเวลาที่ใช้ในการติดตามคูจิ้นหรือคูชิปต่อวัน ความถี่ที่พบเจอตัวจริงของคูจิ้นหรือคูชิปที่ชื่นชอบ ความถี่ที่มอบของฝากหรือของที่ระลึกให้แก่คูจิ้นหรือคูชิปที่ชื่นชอบ ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของตนเอง ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของสมาชิกในครอบครัว ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง และระดับความคลั่งไคล้คูจิ้นหรือคูชิปที่ชื่นชอบ เมื่อเทียบกับค่าคะแนนจากแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15) มาวิเคราะห์ Multiple Linear Regression หรือการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ โดยวิธี Forward ตามที่แสดงในตารางที่ 14 (Model 1) พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นปัจจัยที่สามารถทำนายความสุขเชิงอัตวิสัยของสาววายในประเทศไทยได้ร้อยละ 55.5 โดยสามารถเขียนสมการได้ว่า

$$\text{“ความสุขเชิงอัตวิสัย} = 17.914 + 0.802\text{การเห็นคุณค่าในตนเอง”}$$

ตารางที่ 14 แสดงผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression) ของคะแนนจากแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ Forward Linear Regression นำตัวแปรเข้าสู่สมการ

Model	R	R ²	Adjusted R ²	Unstandardized		Standardized	t	p-value	
				Coefficients		Coefficients			
				B	Std. E	Beta			
1	0.745	0.555	0.555						
				ค่าคงที่	17.914	0.274		65.269	<0.001***
				การเห็นคุณค่าในตนเอง	0.802	0.017	0.745	46.658	<0.001***
2	0.749	0.562	0.561						
				ค่าคงที่	16.521	0.631		26.177	<0.001***
				การเห็นคุณค่าในตนเอง	0.800	0.018	0.743	45.315	<0.001***
				ความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ซิป	0.014	0.005	0.045	2.748	0.006**
				ความเจ็บป่วยทางจิตเวช	-0.993	0.349	-0.046	-2.847	0.004**
				การมีแฟน	0.785	0.289	0.043	2.715	0.007**

p<.01, *p<0.001

ซึ่งหมายถึง เมื่อคะแนนจากแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มขึ้น 1 คะแนน คะแนนความสุขเชิงอัตวิสัยจากแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15) จะเพิ่มขึ้น 0.802 คะแนน

และเมื่อเพิ่มตัวแปรอื่น ๆ สามารถทำนาย และอธิบายความสุขเชิงอัตวิสัยของสาววัยในประเทศไทยเพิ่มเติมได้อีกเล็กน้อย เป็นร้อยละ 56.2 โดยปัจจัยที่สามารถทำนายความสุขเชิงอัตวิสัยเพิ่มขึ้น ได้แก่ ความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบ ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของตนเอง และการมีแฟน ตามที่แสดงในตารางที่ 14 (Model 2) โดยสามารถเขียนสมการได้ว่า

“ความสุขเชิงอัตวิสัย = 16.521 + 0.800การเห็นคุณค่าในตนเอง + 0.014ความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบ - 0.993ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของตนเอง + 0.785การมีแฟน”

ซึ่งหมายความว่า เมื่อกำหนดให้คะแนนความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบ ความเจ็บป่วยทางจิตเวชของตนเอง และการมีแฟนคงที่ พบว่า เมื่อคะแนนจากแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มขึ้น 1 คะแนน คะแนนความสุขเชิงอัตวิสัยจากแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15) จะเพิ่มขึ้น 0.800 คะแนน

เมื่อกำหนดให้คะแนนจากแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง ความเจ็บป่วยทางจิตเวช
ของตนเอง และการมีแฟนคงที่ พบว่า เมื่อคะแนนความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบเพิ่มขึ้น 1
คะแนน คะแนนความสุขเชิงอัตวิสัยจากแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15) จะเพิ่มขึ้น 0.014
คะแนน

เมื่อกำหนดให้คะแนนจากแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง คะแนนความคลั่งไคล้คู่
จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบ ภูมิลำเนา และการมีแฟนคงที่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาการความเจ็บป่วยทาง
จิตเวช จะมีคะแนนความสุขเชิงอัตวิสัยจากแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15) น้อยกว่ากลุ่ม
ตัวอย่างที่ไม่มีอาการความเจ็บป่วยทางจิตเวช 0.993 คะแนน

และเมื่อกำหนดให้คะแนนจากแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง คะแนนความคลั่งไคล้คู่
จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบ และความเจ็บป่วยทางจิตเวชของตนเองคงที่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีแฟน จะมี
คะแนนความสุขเชิงอัตวิสัยจากแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15) มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่มี
แฟน 0.785 คะแนน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ‘ความสุขเชิงอัตวิสัย การเห็นคุณค่าในตนเอง และทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นของสาว วายในประเทศไทย’ ครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงพรรณนา ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง (Cross-sectional Study) มี จุดประสงค์เพื่อศึกษาความสุขเชิงอัตวิสัย การเห็นคุณค่าในตนเอง และทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นของสาว วายในประเทศไทย รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยดังกล่าว โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์เป็น เครื่องมือในการศึกษา และเก็บข้อมูลจากผู้หญิงไทยที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ยอมรับว่าตนเองเป็นสาววาย และสมัครใจที่จะให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามออนไลน์ได้ ในช่วงวันที่ 17 สิงหาคม 2561 เวลา 18.00 น. ถึงวันที่ 18 สิงหาคม 2561 เวลา 18.30 น. รวมจำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 1,745 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยแบบสอบถามทั้งหมด 4 ส่วน ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบวัดทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบ แบบวัดระดับการเห็นคุณค่า ในตนเอง และแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความถี่ ค่าต่ำสุด สูงสุด ค่ามัธยฐาน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อใช้ในการบรรยายลักษณะข้อมูล สถิติอนุมาน ได้แก่ Pearson Correlation, One-way ANOVA, Chi-square test, Binary logistic regression และ Multiple linear regression เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล และวิเคราะห์ ปัจจัยทำนายค่าคะแนนแบบสอบถามต่าง ๆ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS Version 22.0

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

อายุของสาววายในประเทศไทยอยู่ในช่วง 18 – 52 ปี โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 22.63 ปี ค่ากลาง อยู่ที่ 21 ปี และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.66 ปี โดยส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ 18 – 24 ปี คิดเป็นร้อยละ 81.7

สาววายในประเทศไทยส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล คิดเป็นร้อยละ 43.4 รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 15.2

ระดับการศึกษาสูงสุดของสาววายในประเทศไทยส่วนใหญ่ คือ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 71.9 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 19.2

สาววายในประเทศไทยส่วนใหญ่มีพี่น้องจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 53.4 รองลงมาคือ ไม่มีพี่น้อง เป็นบุตรคนเดียว และมีพี่น้องจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 และร้อยละ 18.2 ตามลำดับ โดยสาววายในประเทศไทยที่มีพี่น้องส่วนใหญ่เป็นบุตรคนแรก คิดเป็นร้อยละ 48.1

สาววายในประเทศไทยส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นนิสิต-นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 61.9 รองลงมาคือ พนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 17.5

อาชีพของบิดามารดาของสาววายในประเทศไทยส่วนใหญ่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมาคือ ข้าราชการ และค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 25.6 และร้อยละ 21.6 ตามลำดับ

สาววายในประเทศไทยมีรายได้อยู่ในช่วง 0 – 500,000 บาทต่อเดือน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 13,445.25 บาทต่อเดือน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 19,623.86 บาทต่อเดือน โดยส่วนใหญ่มีรายได้น้อยกว่า 15,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 74.0 รองลงมาคือ มีรายได้ตั้งแต่ 15,001 – 30,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 20.3

งานอดิเรกหรือกิจกรรมยามว่างของสาววายในประเทศไทยส่วนใหญ่ คือ การอ่านหนังสือ อ่านฟิค หรืออ่านนิยาย คิดเป็นร้อยละ 91.8 รองลงมาคือ การดูหนัง ละคร ซีรีส์ รวมถึงการ์ตูน และการฟังเพลง หรือดูคอนเสิร์ต คิดเป็นร้อยละ 82.1 และร้อยละ 81.9 ตามลำดับ

สาววายในประเทศไทย และสมาชิกในครอบครัวส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการรักษาอาการความเจ็บป่วยทางจิตเวช คิดเป็นร้อยละ 91.0 และร้อยละ 92.1 ตามลำดับ

ระยะเวลาที่เป็นสาววายของสาววายในประเทศไทยอยู่ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ 0.08 – 35.0 ปี โดยมีค่ากลางอยู่ที่ 7 ปี ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 7.24 ปี และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.86 ปี ส่วนใหญ่เป็นสาววายมาแล้วประมาณ 5 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 54 รองลงมาคือ เป็นสาววายมาน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.7

สาววายในประเทศไทยส่วนใหญ่ไม่มีแฟนหรือคนรัก คิดเป็นร้อยละ 86.5 โดยสาววายในประเทศไทยที่มีแฟนหรือคนรักแล้วส่วนใหญ่ มีแฟนหรือคนรักเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 74.0 ของกลุ่มตัวอย่างที่มีแฟนหรือคนรักแล้วทั้งหมด ในส่วนของสาววายในประเทศไทยที่ยังไม่มีแฟนหรือคนรักนั้น ส่วนใหญ่มีความประสงค์ที่จะมีแฟนเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 61.2 ของกลุ่มตัวอย่างที่ยังไม่มีแฟนหรือคนรักทั้งหมด

สาววายในประเทศไทยส่วนใหญ่เปิดเผยตัวตนต่อหน้าผู้อื่นว่าเป็นสาววาย คิดเป็นร้อยละ 56.8 เนื่องจากมองว่าเป็นความชอบส่วนบุคคล ไม่มีเหตุผลที่จะต้องปกปิด หรือปิดบังความชอบของตนเอง

คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่สาววายในประเทศไทยส่วนใหญ่ชื่นชอบมีสัญชาติเกาหลี คิดเป็นร้อยละ 81.9 รองลงมา ได้แก่ สัญชาติไทย และสัญชาติจีน ไต้หวัน หรือฮ่องกง คิดเป็นร้อยละ 50.9 และร้อยละ 34.0 ตามลำดับ

ประเภทของคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่สาววายในประเทศไทยส่วนใหญ่ชื่นชอบ คือ นักร้องหรือนักดนตรี คิดเป็นร้อยละ 87.6 รองลงมาคือ ดาราหรือนักแสดง และนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 53.4 และร้อยละ 20.2 ตามลำดับ

สาววายในประเทศไทยส่วนใหญ่ชื่นชอบความสัมพันธ์อันดี และการปฏิบัติตัวต่อกันระหว่างคู่จิ้นหรือคู่ชิป คิดเป็นร้อยละ 94.7 และร้อยละ 91.9 ตามลำดับ

สาววายในประเทศไทยส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบโดยการเขียน หรืออ่าน Fan-Fiction และติดตามข่าวคราวทาง Social Network ต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 88.5 และร้อยละ 86.0 ตามลำดับ

สาววายในประเทศไทยใช้เวลาในการติดตามคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบต่อวันตั้งแต่ 0 - 24 ชั่วโมง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.59 ชั่วโมงต่อวัน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.79 ชั่วโมงต่อวัน และค่ากลางอยู่ที่ 3.5 ชั่วโมงต่อวัน ส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่ใช้ในการติดตามคู่จิ้นหรือคู่ชิปน้อยกว่า หรือเท่ากับ 6 ชั่วโมงต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 82.6

สาววายในประเทศไทยส่วนใหญ่ติดตามผลงานของคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 78.1

สาววายในประเทศไทยส่วนใหญ่พบเจอตัวจริงของคู่จิ้นหรือคู่ชิปน้อยกว่า 1 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 60.1 รองลงมาคือ การพบเจอตัวจริงของคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบประมาณ 1 – 4 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 31.9

สาววายในประเทศไทยส่วนใหญ่ไม่เคยมอบของฝากหรือของที่ระลึกให้แก่คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ คิดเป็นร้อยละ 79.1 รองลงมา คือ การมอบของฝากหรือของที่ระลึกให้แก่คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบนาน ๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.9

พรที่สาววายในประเทศไทยส่วนใหญ่ขอ นั้น ได้แก่ ขอให้มิโชคกลาง และร่ำรวยเงินทอง คิดเป็นร้อยละ 54.6 ของคำตอบทั้งหมด รองลงมาคือ ขอให้มีความสุข และขอให้มีความสุขภาพแข็งแรงและปลอดภัย คิดเป็นร้อยละ 42.8 และร้อยละ 42.2 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีสาววายในประเทศไทยที่ขอพรเกี่ยวกับคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบเช่นกัน โดยส่วนใหญ่ขอให้คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบได้พบเจอและมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน หรือรักกันในชีวิตจริง คิดเป็นร้อยละ 19.7 รองลงมาคือ การขอพรให้กับคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ คิดเป็นร้อยละ 16.1

ส่วนที่ 2 ข้อมูลจากแบบสอบถาม

สาววายในประเทศไทยส่วนใหญ่มีคะแนนแบบวัดทัศนคติ หรือความคลั่งไคล้ที่มีต่อคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 70.5 และสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภทย่อย โดยส่วนใหญ่มีความคลั่งไคล้เพื่อความบันเทิงในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 50.1 คลั่งไคล้แบบผูกพันยึดติดในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 54.5 และคลั่งไคล้แบบรุนแรงในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 55.1

สาววายในประเทศไทยส่วนใหญ่มีคะแนนแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 46.6 รองลงมา คือ มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูง คิดเป็นร้อยละ 37.9

สาววายในประเทศไทยส่วนใหญ่มีคะแนนแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15) อยู่ในระดับที่มีความสุขเท่ากับคนทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 38.8 รองลงมา คือ มีระดับความสุขมากกว่าคนทั่วไป จำนวน 595 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1

กล่าวโดยสรุปคือ สาวววยในประเทศไทยส่วนใหญ่มีความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบ การเห็นคุณค่าในตนเอง และความสุขเชิงอัตวิสัยในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นเกณฑ์ปกติ และเทียบเท่ากับคนทั่วไป

ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ

ทัศนคติหรือความคลั่งไคล้ที่มีต่อคู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบ มีความสัมพันธ์ทางลบกับการเห็นคุณค่าในตนเอง และความสุขเชิงอัตวิสัยของสาวววยในประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับต่ำมาก ($R = -0.176$, $p\text{-value} < 0.001$ และ $R = -0.08$, $p\text{-value} < 0.01$ ตามลำดับ) ในขณะที่ การเห็นคุณค่าในตนเองของสาวววยในประเทศไทยนั้น มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขเชิงอัตวิสัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับสูง ($R = 0.745$, $p\text{-value} < 0.001$)

ปัจจัยที่มีอิทธิพล และสามารถทำนายค่าคะแนนทัศนคติ หรือความคลั่งไคล้ที่มีต่อคู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบของสาวววยในประเทศไทย ได้แก่ ระดับการศึกษา การมีแฟน การเปิดเผยตัวตนว่าเป็นสาวววย ระยะเวลาที่ใช้ในการติดตาม ความถี่ในการติดตาม การมอบของฝากหรือของที่ระลึก ความเจ็บป่วยทางจิตเวช และระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยสาวววยที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีแนวโน้มที่จะมีระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบมากกว่าสาวววยที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป 1.75 เท่า สาวววยที่มีแฟน มีแนวโน้มที่จะมีระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบมากกว่าสาวววยที่ไม่มีแฟน 1.49 เท่า สาวววยที่เปิดเผยตนเองว่าเป็นสาวววยต่อหน้าผู้อื่น มีแนวโน้มที่จะมีระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบมากกว่าสาวววยที่ไม่เปิดเผยตัวตน 1.47 เท่า สาวววยที่ใช้ระยะเวลาในการติดตามคู่จิ้นหรือคู่ซิปมากกว่า 6 ชั่วโมงต่อวัน มีแนวโน้มที่จะมีระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบมากกว่าสาวววยที่ใช้ระยะเวลาในการติดตามน้อยกว่าหรือเท่ากับ 6 ชั่วโมงต่อวัน 2.07 เท่า สาวววยที่ติดตามคู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบทุกวัน มีแนวโน้มที่จะมีระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบมากกว่าสาวววยที่ไม่ได้ติดตามทุกวัน 3.25 เท่า สาวววยที่เคยมอบของฝากหรือของที่ระลึกให้แก่คู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบอย่างน้อย 1 ครั้ง มีแนวโน้มที่จะมีระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบมากกว่าสาวววยที่ไม่เคยมอบของฝากหรือของที่ระลึก 1.61 เท่า สาวววยที่ไม่เคยมีความเจ็บป่วยทางจิตเวช มีแนวโน้มที่จะมีระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบมากกว่าสาวววยที่มีความเจ็บป่วยทางจิตเวช 1.86 เท่า และสาวววยที่มีระดับการเห็นคุณค่า

ในตนเองต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบมากกว่าสาววายที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองปานกลางและสูง 1.66 เท่า อย่างไรก็ตาม ค่า Adjusted Odds Ratio นี้ มีข้อคำนึงในการแปลผลจากข้อจำกัดของรูปแบบการวิจัยเชิงพรรณนา จึงไม่ได้มีการควบคุมปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจเกี่ยวข้อง

ปัจจัยหลักที่มีอิทธิพล และสามารถทำนายการเห็นคุณค่าในตนเองของสาววายในประเทศไทยได้ คือ ความสุขเชิงอัตวิสัย ที่สามารถทำนายได้ถึงร้อยละ 55.5 โดยคะแนนจากแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง จะเพิ่มขึ้น 0.692 คะแนน เมื่อคะแนนจากแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15) เพิ่มขึ้น 1 คะแนน และเมื่อเพิ่มตัวแปรอื่น ๆ ได้แก่ ทศนคติหรือความคลั่งไคล้ที่มีต่อคู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบ อายุ ความถี่ที่พบเจอตัวจริงคู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบ และความเจ็บป่วยทางจิตเวช จะสามารถทำนาย และอธิบายการเห็นคุณค่าในตนเองของสาววายในประเทศไทยเพิ่มเติมได้อีกเล็กน้อย เป็นร้อยละ 57.8

ปัจจัยหลักที่มีอิทธิพล และสามารถทำนายความสุขของสาววายในประเทศไทยได้ คือ การเห็นคุณค่าในตนเอง ที่สามารถทำนายได้ถึงร้อยละ 55.5 โดยคะแนนจากแบบวัดระดับความสุขคนไทย (THI-15) จะเพิ่มขึ้น 0.802 คะแนน เมื่อคะแนนจากแบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มขึ้น 1 คะแนน และเมื่อเพิ่มตัวแปรอื่น ๆ ได้แก่ ทศนคติหรือความคลั่งไคล้ที่มีต่อคู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบ ความเจ็บป่วยทางจิตเวช และการมีแฟน จะสามารถทำนาย และอธิบายความสุขเชิงอัตวิสัยของสาววายในประเทศไทยได้เพิ่มขึ้นอีกได้อีกเล็กน้อย เป็นร้อยละ 56.2

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษานี้ พบว่า สาววายในประเทศไทยส่วนใหญ่มีความสุขเชิงอัตวิสัย และการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับปานกลาง โดยการเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์ในระดับสูง และเป็นปัจจัยที่ทำนายความสุขเชิงอัตวิสัยได้

กลุ่มตัวอย่างสาววายในประเทศไทยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18 - 24 ปี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Maltby และคณะ⁽²¹⁾ ที่ศึกษาเรื่องความคลั่งไคล้ศิลปินดารานักร้องในประเทศสหราชอาณาจักร และพบว่า ความคลั่งไคล้ศิลปินดารานั้น มักจะเกิดขึ้นในกลุ่มวัยรุ่นตอนปลายถึงวัยผู้ใหญ่

ตอนต้น เนื่องจากเป็นช่วงวัยที่กำลังค้นหาตัวตน และต้องการได้รับการยอมรับจากสังคม ตามทฤษฎีพัฒนาการทางจิตสังคม (Psychosocial Development Theory) ของ Erik Erikson⁽¹³²⁾ นอกจากนี้ ธีรวิทย์ ศรีสุตา⁽¹²⁶⁾ และสุภิญญา ทองรัตนาศิริ⁽¹²⁷⁾ ก็ได้ศึกษาแนวคิดเรื่องการรับวัฒนธรรมเป็นการศึกษาปรากฏการณ์ความนิยมของชายรักชายจากญี่ปุ่นเข้าสู่ประเทศต่าง ๆ พบว่า ผู้หญิงที่นิยมชายรักชายนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัย และผู้หญิงทำงาน ซึ่งก็สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยที่พบว่า สาววายในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นนิสิตนักศึกษา รองลงมาคือพนักงานบริษัท

ระดับทัศนคติหรือความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างสาววายในประเทศไทยส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง โดยพบว่า ส่วนใหญ่เป็นการชื่นชอบคลั่งไคล้เพื่อความบันเทิง และแบบผูกพันยึดติดระดับปานกลางถึงสูง ร้อยละ 95.5 และร้อยละ 87.8 ตามลำดับ แต่ไม่ได้คลั่งไคล้แบบรุนแรงระดับสูง ส่วนการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่างสาววาย พบว่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และประมาณหนึ่งในสามมีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูง ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับการศึกษาของ ศิริรินทร์ ต้นติเมธ⁽¹¹²⁾ และกันยารัตน์ ปลัดสิงห์ และคณะ⁽²⁶⁾ ที่ทำการศึกษเกี่ยวกับความคลั่งไคล้ และการเห็นคุณค่าในตนเอง ในกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกันกับสาววาย อันได้แก่ แฟนคลับศิลปินดาราส่งผลทางบวกต่อความรู้สึกดีใจนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างสาววายส่วนใหญ่มีคะแนนความสุขอยู่ในระดับเท่ากับคนทั่วไป เมื่อแบ่งเกณฑ์ตามที่ อภิชัย มงคล และคณะ ได้กำหนดไว้จากการศึกษาความสุข และสุขภาพจิตในบริบทของสังคมไทย⁽¹²⁰⁾ อย่างไรก็ตาม ในการศึกษาพบว่า สาววายที่มีความคลั่งไคล้แบบรุนแรงระดับสูงร้อยละ 2.6 การเห็นคุณค่าในตนเองต่ำร้อยละ 15.5 และมีความสุขน้อยกว่าคนทั่วไปร้อยละ 27.1 ซึ่งควรให้ความสำคัญในการดูแลช่วยเหลือ และวางแนวทางการส่งเสริมสุขภาพจิตต่อไป

ทัศนคติหรือความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ซิปที่ชื่นชอบนั้น มีความสัมพันธ์ทางลบกับการเห็นคุณค่าในตนเองอย่างมีนัยสำคัญในระดับต่ำ กล่าวคือ คนที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำจะมีแนวโน้มที่จะมีระดับทัศนคติหรือความคลั่งไคล้สูง คนที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงมีทัศนคติหรือความคลั่งไคล้ในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ศิริรินทร์ ต้นติเมธ⁽¹¹²⁾ Reeves RA และคณะ⁽¹²³⁾ และกันยารัตน์ ปลัดสิงห์ และคณะ⁽²⁶⁾ ที่พบว่าความคลั่งไคล้ศิลปินดารามีความสัมพันธ์ทางลบกับการเห็นคุณค่าในตนเองในกลุ่มแฟนคลับต่าง ๆ ในขณะที่ North และคณะ⁽¹²¹⁾ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ดังกล่าวและพบว่า ความคลั่งไคล้ศิลปินดาราส่งผลทางบวกต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง

และเนื่องจากในการศึกษาวิจัยนี้พบว่า ปัจจัยดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ แสดงว่า น่าจะมีปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรืออธิบายตัวแปรดังกล่าวได้ร่วมด้วย

ลักษณะพฤติกรรมต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างสาววายในประเทศไทย เช่น การเปิดเผยตัวตนว่าเป็นสาววาย การใช้เวลาในการติดตาม การมอบของฝากหรือของที่ระลึก และการพบเจอตัวจริงคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ มีความเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับระดับความคลั่งไคล้ โดยพบว่า ส่วนใหญ่ใช้เวลาติดตามคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบทุกวัน เฉลี่ยวันละ 4-5 ชั่วโมง โดยไม่ได้พบเจอตัวจริง หรือมอบของฝากหรือของที่ระลึกใด ๆ ให้ ทั้งนี้อาจเป็นได้ว่า สาววายส่วนใหญ่มีคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบเป็นชาวต่างชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักร้องนักดนตรีสัญชาติเกาหลี สอดคล้องกับการศึกษาของ วรณชุตันติวิทิตพงศ์⁽¹²⁹⁾ และ Reeves RA และคณะ⁽¹²³⁾ ระยะเวลาที่เป็นสาววายของกลุ่มตัวอย่างมีมานานพอควรโดยเฉลี่ย 7 ปี แสดงให้เห็นว่า การเติบโตของสาววายในประเทศไทยนั้น ดำเนินมาพร้อม ๆ กันกับกระแสความโด่งดังของศิลปินญี่ปุ่นเกาหลี รวมถึงเรียลลิตี้โชว์ต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดการจับคู่ระหว่างศิลปินที่ชื่นชอบในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา^(7,9,29) และเมื่อสังคมไทยยอมรับความหลากหลายทางเพศมากขึ้น จำนวนสาววายในประเทศไทยก็เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตามลำดับ โดยพบว่า ประมาณครึ่งหนึ่งเปิดเผยตัวตนต่อหน้าผู้อื่นว่าเป็นสาววาย สะท้อนให้เห็นว่า แม้สาววายจะเป็นกลุ่มคนในสังคมที่แสดงออกถึงการยอมรับของกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน⁽⁴⁾ แต่ก็มีเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นที่เปิดเผยรสนิยมความชื่นชอบของตนเองให้ผู้อื่นได้รับรู้ เพราะมองว่าเป็นสิทธิเสรีภาพทางความคิดของตนเอง ในขณะที่อีกส่วนหนึ่งไม่เปิดเผยความชอบดังกล่าว เนื่องจากไม่ต้องการถูกมองในเชิงลบจากคนที่ไม่ได้มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง หรือเห็นว่าการเป็นสาววายนั้น เป็นเรื่องที่ผิดปกติ และไม่เหมาะสม^(10,11) อย่างไรก็ตาม ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า เกือบหนึ่งในห้าของกลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในการติดตามคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบมากกว่า 6 ชั่วโมงต่อวัน และกลุ่มตัวอย่างที่ติดตามคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบทุกวันนั้น มีแนวโน้มที่จะมีความคลั่งไคล้ในระดับสูงเป็น 3.25 เท่าเทียบกับกลุ่มที่ไม่ได้ติดตามคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบทุกวัน ดังนั้นจะเห็นว่า การใช้เวลาในการเสพสื่อ และติดตามคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบมากเกินไปนั้น เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความคลั่งไคล้ที่ไม่เหมาะสม และอาจก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาได้ เช่น มีปัญหาเรื่องความสัมพันธ์ การทำงาน การเรียน อีกทั้งยังอาจส่งผลต่อความคิด ภาวะทางอารมณ์ และการใช้ชีวิตประจำวัน จึงนับเป็นเรื่องดี หากจะมีการรณรงค์ หรือเชิญชวนให้สาววายจำกัดการใช้เวลาในการติดตามคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบต่อวันอย่างพอเหมาะ โดยการให้ความรู้ความ

เข้าใจ และตระหนักถึงประโยชน์และโทษของการติดตามข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ที่มากจนเกินไป เพื่อให้สาววายในประเทศไทยมีพฤติกรรม และความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ชิปต่าง ๆ ที่ชื่นชอบในระดับที่เหมาะสม^(133,134)

ทัศนคติหรือความคลั่งไคล้ที่มีต่อคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ มีความสัมพันธ์ทางลบกับความสุขเชิงอัตวิสัยอย่างมีนัยสำคัญในระดับต่ำ เช่นเดียวกันกับการศึกษาของ Reeves RA และคณะ⁽¹²³⁾ และการศึกษาของ ศิริินทร์ ต้นติเมธ⁽¹¹²⁾ ที่อธิบายไว้ว่า ความคลั่งไคล้มีผลต่อความสุขเชิงอัตวิสัยในระดับต่ำ และมีรูปแบบความสัมพันธ์แบบไม่แท้จริง เนื่องจากสามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรอื่นที่เหมาะสมกว่า อันได้แก่ การเห็นคุณค่าในตนเอง ดังนั้น แม้ว่าบุคคลจะมีระดับความคลั่งไคล้ศิลปินในระดับใด ๆ ก็ตาม แต่หากมีการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับสูง ก็มีแนวโน้มที่จะมีความสุขเชิงอัตวิสัยสูงตามไปด้วย ในทางกลับกันหากแฟนคลับของศิลปินมีการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับต่ำ ก็จะมีความสุขเชิงอัตวิสัยต่ำด้วยเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยที่พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นปัจจัยสำคัญที่สามารถทำนายความสุขเชิงอัตวิสัยได้มาก นอกจากนี้ การศึกษาของ Hill E⁽¹³⁵⁾ และ Lyubomirsky S และคณะ⁽¹³⁶⁾ ก็พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง และความสุขเชิงอัตวิสัยนั้น มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับที่สูงมาก Bleidorn W และคณะ⁽¹³⁷⁾ และ Orth U และคณะ^(138,139) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับอายุ และการเห็นคุณค่าในตนเอง พบว่า อายุมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยเมื่ออายุมากขึ้น การเห็นคุณค่าในตนเองก็จะเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย จนกระทั่งอายุประมาณ 60 ปี และจะคงที่ไปจนถึงอายุประมาณ 70 ปี แล้วจึงค่อย ๆ ลดลงเรื่อย ๆ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยที่พบว่า อายุเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของสาววายในประเทศไทย

นอกจากการเห็นคุณค่าในตนเอง และทัศนคติหรือความคลั่งไคล้ที่มีต่อคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบแล้ว การมีแฟนหรือคนรัก ก็มีความสัมพันธ์ และเป็นปัจจัยที่สามารถทำนายความสุขเชิงอัตวิสัยของกลุ่มตัวอย่างสาววายในประเทศไทย เช่นเดียวกันกับการศึกษาของ Bao K⁽¹⁴⁰⁾, Saphire-Bernstein S⁽¹⁴¹⁾ และ Frost K⁽¹⁴²⁾ ที่พบว่า ความสัมพันธ์แบบคนรักนั้น มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขเชิงอัตวิสัย และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยดังกล่าวจะเพิ่มสูงขึ้นในกลุ่มคนที่แต่งงานแล้ว⁽¹⁴³⁾ ความเจ็บป่วยทางจิตเวช ก็เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีผลกับความสุขเชิงอัตวิสัยของสาววายในประเทศไทย โดยพบว่า คนที่ไม่เคยมีความเจ็บป่วยทางจิตเวช จะมีความสุขมากกว่าคนที่มิหรือเคยมีความเจ็บป่วย

ทางจิตเวชใด ๆ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานนโยบายความสุขสากล หรือ Global Happiness Policy Report 2018⁽¹⁴⁴⁾ ของสภาความสุขสากล (Global Happiness Council) ที่กล่าวไว้ว่า ความเจ็บป่วยทางจิตเวช ถือเป็นหนึ่งในปัจจัยหลักที่มีผลกับความสุข หรือก่อให้เกิดความทุกข์นั้นเอง งานวิจัยของ Kamkary K & Shokrzadeh S⁽¹⁴⁵⁾, Buck NS⁽¹⁴⁶⁾ และ Inman P⁽¹⁴⁷⁾ ก็พบว่า ความสุขเชิงอัตวิสัยของแต่ละบุคคลนั้น ขึ้นอยู่กับการมีสุขภาพจิตที่ดี และไม่มีอาการเจ็บป่วยทางจิตเวชใด ๆ อย่างไรก็ตาม Bergsma A และคณะ^(148,149) ได้ให้ความเห็นว่า คนที่มีความเจ็บป่วยทางจิตเวช ก็มีความสุขเชิงอัตวิสัยได้เช่นเดียวกัน

ข้อจำกัดและอุปสรรคที่เกิดขึ้นระหว่างการวิจัย

1. เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง (Cross-sectional descriptive study design) ทำในเฉพาะสาววัยที่อายุ 18 ปีขึ้นไป และสามารถเข้าถึงการทำแบบสอบถามออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ตได้ ผลการวิจัยที่ได้จึงอาจจะไม่สามารถใช้เป็นตัวแทนของกลุ่มประชากรอื่น ๆ ได้
2. แบบวัดทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นหรือคูชิปที่ชื่นชอบที่ใช้ในการศึกษาวิจัยนี้ ดัดแปลงมาจากแบบวัดทัศนคติที่มีต่อศิลปินดารารวม จึงอาจใช้ได้กับเฉพาะสาววัยในประเทศไทยที่มีคู่จิ้นหรือคูชิปที่ชื่นชอบที่มีตัวตนอยู่จริง และสามารถมีปฏิสัมพันธ์กันได้จริง ดังนั้น การศึกษาวิจัยนี้จึงเป็นการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างสาววัยในประเทศไทยที่มีคู่จิ้นหรือคูชิปที่ชื่นชอบมีตัวตนอยู่จริงอย่างน้อย 1 คู่เท่านั้น ผลการวิจัยที่ได้ จึงอาจจะไม่สามารถใช้เป็นตัวแทนของกลุ่มสาววัยที่มีคู่จิ้นหรือคูชิปที่ชื่นชอบแบบตัวการ์ตูนสองมิติ หรือสามมิติที่ไม่มีตัวตนอยู่จริงเพียงอย่างเดียว
3. งานวิจัยนี้อาศัยแบบสอบถามออนไลน์ในการเก็บข้อมูล ซึ่งผู้เข้าร่วมวิจัยบางรายมีข้อสงสัยในการตอบแบบสอบถาม รวมถึงคำถามในแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้อธิบาย และชี้แจงรายละเอียดเพิ่มเติมให้แก่ผู้เข้าร่วมวิจัยผ่านช่องทางการติดต่อที่ได้ให้ไว้สำหรับผู้ที่มีคำถาม มีข้อสงสัย หรือมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

จุดเด่นและข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. การศึกษาวิจัยนี้มีกลุ่มตัวอย่าง หรืออาสาสมัครเป็นผู้เข้าร่วมวิจัยจำนวนมาก แบบสอบถามออนไลน์ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเป็นแบบสอบถามที่สามารถใช้ได้เป็นอย่างดี และมีการส่งต่อกันไปเรื่อย ๆ ภายในกลุ่มสาววายด้วยกัน ทำให้ครอบคลุมประชากรสาววายในประเทศไทยส่วนใหญ่ที่ชื่นชอบความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้ชายอย่างทั่วถึง กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวจึงสามารถเป็นตัวแทนประชากรสาววายในประเทศไทยได้

2. ผลการศึกษาวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า สาววายในประเทศไทยมีการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับปานกลาง และมีความสุขเท่ากับคนปกติทั่วไป ดังนั้นสาววายจึงไม่ใช่กลุ่มคนที่มีความผิดปกติทางจิต ไม่พึงพอใจในเพศวิถีของตนเอง หรือเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ ซึ่งอาจนำไปใช้อ้างอิง และทำให้สังคมมีมุมมองต่อสาววายในประเทศไทยตรงตามสภาพความเป็นจริงมากขึ้น

3. จากการศึกษวิจัยพบว่า สาววายในประเทศไทยส่วนหนึ่ง มีระดับความคลั่งไคล้คู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบสูง การเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ และความสุขเชิงอัตวิสัยต่ำ ซึ่งอาจเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนาแนวทางในการส่งเสริมสุขภาพจิต ความตระหนักถึงการเห็นคุณค่าในตนเอง และความสุขเชิงอัตวิสัย เพื่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของกลุ่มสาววายในประเทศไทย รวมทั้งหาแนวทางการป้องกันทัศนคติและความคลั่งไคล้ที่ไม่เหมาะสมของสาววายในประเทศไทยต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษากลุ่มคนที่มีลักษณะเดียวกัน เช่น สาววายที่ชื่นชอบความสัมพันธ์หญิงรักหญิง หรือหนุ่มวายที่มีความชื่นชอบความสัมพันธ์หญิงรักหญิง หรือชายรักชาย เพื่อให้ครอบคลุมประชากรที่ชื่นชอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันมากขึ้น

2. อาจมีการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อพัฒนา หรือปรับปรุงแบบวัดทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ชื่นชอบ ให้ครอบคลุมคู่จิ้นหรือคู่ชิปในลักษณะสองมิติ ซึ่งเป็นคู่จิ้นหรือคู่ชิปที่ไม่มีตัวตนอยู่จริง เพื่อให้ครอบคลุม และสามารถไขผลการวิจัยเป็นตัวแทนประชากรสาววายทั้งหมดได้

3. ควรศึกษาเพิ่มเติมถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจมีความเกี่ยวข้องกับสุขภาพจิตของสาววายในประเทศไทย รวมถึงปัญหาทางสุขภาพจิตด้านอื่น ๆ เช่น ความวิตกกังวล ภาวะซึมเศร้า หรือคุณภาพชีวิต เป็นต้น

4. ควรมีการศึกษาสุขภาพจิตของสาววายในประเทศไทยในเชิงคุณภาพ เพื่อให้เข้าใจ ได้ ข้อมูลรายละเอียดปลีกย่อยต่าง ๆ มากขึ้น และสามารถนำมาวางแนวทางในการส่งเสริมสุขภาพจิต ของสาววายในประเทศไทยที่ครอบคลุมมากยิ่งขึ้นต่อไป

บรรณานุกรม

1. บุหงาตันหยง. โขเหตุผล 'คู่จิ้น' เพศเดียวกัน หนึ่งในปรากฏการณ์น่าเรียนรู้ [อินเทอร์เน็ต]. 2560 [เข้าถึงเมื่อ 9 ม.ค. 2561]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.dailynews.co.th/article/546591>
2. อรพรรณ จันทรวงศ์ไพศาล. เรื่องของ "ชาย กับ ชาย" และวรรณกรรม "วาย" กับสังคมไทย [อินเทอร์เน็ต]. 2556 [เข้าถึงเมื่อ 9 ม.ค. 2561]. เข้าถึงได้จาก: https://www.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1376894461
3. นิพนธ์ ดาราวุฒิมาประกรณ์. ประเด็นทางประชากรและสังคม “ชายรักชาย” ในประเทศไทย คือใคร มีเท่าไร ใครรู้อ่าง?. จดหมายข่าวประชากรและการพัฒนา. 2559 [เข้าถึงเมื่อ 9 ม.ค. 2561]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.newsletter.ipsr.mahidol.ac.th/index.php/component/phocadownload/category/1-popdev-download.html?download=27:population-development-vol36-no6-06>
4. อรวรรณ วิชญวรรรกุล. ผู้หญิงกับการสร้างนวนิยายชายรักชาย [วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; 2559.
5. ณิชากรีย์ เลิศวิญญโรจน์. หัวใจวาย. กรุงเทพฯ :สำนักพิมพ์บ้าน; 2560.
6. นัจฉรินทร์ เกตุสุวรรณ. ยอดคูชีรีส์วายพุ่ง เกิน 600 ล. คอชีรีส์-นิยายวายทั่วแคว้นได้แต่สังคมยังไม่ยอมรับ [อินเทอร์เน็ต]. 2560 [เข้าถึงเมื่อ 27 ธ.ค. 2560]. เข้าถึงได้จาก: <https://nisitjournal.press/2017/12/07/series-y-2017>
7. ที่มา และความหมาย “คู่จิ้น” คำนี้มีตำนานมาจากที่นี่เป็นที่แรก [อินเทอร์เน็ต]. 2559 [เข้าถึงเมื่อ 9 ม.ค. 2561]. เข้าถึงได้จาก: <http://board.postjung.com/957118.html>
8. Wikipedia. Shipping (fandom) [Internet]. 2017 [cited 2017 Dec 27]. Available from: [http://en.wikipedia.org/wiki/Shipping_\(fandom\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Shipping_(fandom))
9. ที่มา และความหมาย “คู่จิ้น” รวมมิตรคู่จิ้นที่พบเห็นได้ อดีตถึงปัจจุบัน [อินเทอร์เน็ต]. 2557 [เข้าถึงเมื่อ 9 ม.ค. 2561]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.lady108.com/29725/ที่มา-ความหมาย-คู่จิ้น-รวมมิตรคู่จิ้นที่พบเห็นได้-อดีตถึงปัจจุบัน>
10. Palademon. The escapist forums gaming discussion: Yaoi fangirls [Internet]. 2010 [cited 2018 Jan 9]. Available from: <http://www.escapistmagazine.com/forums/read/9>

233852-Yaoi-Fangirls

11. ชลาลัย แต่ศิลป์สาธิต และ ณัฐมน วงศ์คม. จิตวิทยาเบื้องหลังกระแสนิยมนิยายวายในกลุ่มผู้อ่านเพศหญิงชาวไทย. วารสารนิคัภาษาและการสื่อสาร 2560; 22(32): 125-47.
12. สิริวุฒิ รวีไชยวัฒน์. เปิดตัวตน “สาววาย” แค่อยากเห็นผู้ชายรักกัน [อินเทอร์เน็ต]. 2556 [เข้าถึงเมื่อ 9 ม.ค. 2561]. เข้าถึงได้จาก: <https://mgronline.com/qol/detail/9560000058924>
13. Suzuki K. Pornography or therapy? Japanese girls creating the YAOI phenomenon [Internet]. Society for Intercultural Comparative Studies: Princeton University; 2001 [cited 2018 Jan 8]. Available from: http://web.princeton.edu/sites/sics/01suzuki_abs.htm
14. Noh S. Reading YAOI comics: an analysis of korean girls' fandom [Internet]. 1998 [cited 2018 Jan 8]. Available from: <http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.603.9530&rep=rep1&type=pdf>
15. Pagliassotti D. Reading boys' love in the West [Internet]. 2008 [cited 2018 Jan 8]; 5(2). Available from: http://www.participations.org/Volume%205/Issue%202/5_02_pagliassotti.htm
16. Turner S. Making friends the Japanese way: exploring yaoi manga fan's online practices. Mutual Images [online] 2016; 1: 47-70.
17. O'Brien AA. Boys' love and female friendships: the subculture of yaoi as a social bond between women [thesis]. Georgia, Georgia State University; 2008.
18. Winduwati S. Enjoyment of consuming boy(s)'s love manga by young women (case studies on adolescent fujoshi of yaoi fans) [thesis]. Jawa Barat, University of Indonesia; 2014.
19. Zsila A, Pagliassotti D, Urban R, Orosz G, Kiraly O, Demetrovics Z. Loving the love of boys: motives for consuming yaoi media [Internet] 2018 [cited 2018 Dec 27]; 13(6). Available from: <https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0198895#references>

20. McLelland M, Yoo S. The international yaoi boys' love fandom and the regulation of virtual child pornography: current legislation and its implications. *Sex Res Social Policy* 2007; 4(1): 93-104.
21. Maltby J, Houran J, Lange R, Ashe D, McCutcheon LE. Thou shalt worship no other gods - unless they are celebrities: The relationship between celebrity worship and religious orientation. *Pers Individ Dif* 2002; 32(7): 1157-72. doi: 10.1016/S01918869(01)00059-9.
22. Lewis LA. *The Adoring audience: Fan culture and popular media*. London: Routledge; 1992.
23. พรรณราย ทรัพย์ะประภา. จิตวิทยาประยุกต์ในชีวิตและในการทำงาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2548.
24. อุมพร ตรังคสมบัติ. EVEREST พาลูกค้นหาความนับถือตนเอง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์; 2543.
25. รศรินทร์ เกรย์. ความสุข: การวัดเชิงอัตวิสัย. *วารสารประชากร* 2556; 4(1): 113-26.
26. กัญยรัตน์ ปลัดสิงห์, พรชนก ก้าวกิจประเสริฐ และ อัครยา แก้วเกตุ. ความสัมพันธ์ระหว่างความคลั่งไคล้ศิลปินดาราศาสตร์ การเห็นคุณค่าในตนเอง และการลอกเลียนแบบด้านพฤติกรรมในแฟนคลับวัยรุ่น [โครงการงานทางจิตวิทยาปริญญามหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2554.
27. สุรางค์รัตน์ คงศรี. ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารทางเพศและการเห็นคุณค่าในตนเองต่อความพึงพอใจทางเพศของผู้หญิงที่สมรสแล้วในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2547.
28. อภิชัย มงคล, วัชณี หัตถพนม, ภัสรา เชษฐโชติศักดิ์, วรรณประภา ชลอกกุล, ละเอียด ปัญญาใหญ่, และสุจรีต สุวรรณชีพ. การศึกษาดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทย (ระดับบุคคล). *วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย* 2544; 46(3): 209-25.
29. ศิวพร ว่องไชยกุล. คลื่นสาววาย: ชายรักชายคือลมหายใจ [อินเทอร์เน็ต]. 2556 [เข้าถึงเมื่อ 9 ม.ค. 2561]. เข้าถึงได้จาก: <https://yingcafeist.wordpress.com/tag/สาววาย>
30. นัฐธิชา เรื่องโรจน์. สาววายจับคู่จิ้น จิตผิดปกติหรือไม่? [อินเทอร์เน็ต]. 2557 [เข้าถึงเมื่อ 9 ม.ค.

- 2561]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.dailynews.co.th/article/220632>
31. กองทรัพย์-กาญจนา. เปิดใจสาวชาวจีน ทำไมต้อง 'วาย' [อินเทอร์เน็ต]. 2558 [เข้าถึงเมื่อ 9 ม.ค. 2561]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.posttoday.com/life/life/381662>
32. Sanook. ยังฟินกันม๊าย! กับนักร้อง "คู่จิ้น" ฟินกระจาย [อินเทอร์เน็ต]. 2557 [เข้าถึงเมื่อ 9 ม.ค. 2561]. เข้าถึงได้จาก: <http://music.sanook.com/80969>
33. วารสารศาสตร์ดิจิทัล มหาวิทยาลัยรังสิต. จินตนาการของสาววาย ความสุขที่รอสังคมเปิดใจยอมรับ [อินเทอร์เน็ต]. 2558 [เข้าถึงเมื่อ 9 ม.ค. 2561]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.jr-rsu.net/article/1526>
34. Drama-addict. ความสุขของสาววาย [อินเทอร์เน็ต]. 2558 [เข้าถึงเมื่อ 9 ม.ค. 2561]. เข้าถึงได้จาก: <http://drama-addict.com/2015/02/05/ความสุขของสาววาย>
35. Daily-rabbit. สาววาย คืออะไร? อะไรคือสาววาย? [อินเทอร์เน็ต]. 2559 [เข้าถึงเมื่อ 9 ม.ค. 2561]. เข้าถึงได้จาก: <https://daily.rabbit.co.th/สาววายคืออะไร>
36. ปรีดีปณต นัยนะแพทย์. การ์ตูน Y 'Yaoi' จากพื้นที่แสดงพลังของผู้หญิงสู่การเป็นสื่อบันเทิงที่เปิดกว้าง [อินเทอร์เน็ต]. 2559 [เข้าถึงเมื่อ 9 ม.ค. 2561]. เข้าถึงได้จาก: <https://thematter.co/rave/yaoi-from-then-to-now/8753>
37. ThairathTV. แฟนคลับสาว Y ฟินจัดคู่จิ้น "เวียร์-เคน" [อินเทอร์เน็ต]. 2559 [เข้าถึงเมื่อ 9 ม.ค. 2561]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.youtube.com/watch?v=m4lRg5sgIU>
38. อึ้งทีนหมี. Innovative Idea: ทำไมสาวๆ ถึงชอบคอนเทนต์วายกันเสียจริง [อินเทอร์เน็ต]. 2560 [เข้าถึงเมื่อ 9 ม.ค. 2561]. เข้าถึงได้จาก: <http://today.line.me/th/pc/article/Innovative+Idea+ทำไมสาวๆ+ถึงชอบคอนเทนต์วายกันเสียจริง-vlPz8K>
39. รวมมิตร คู่จิ้นเกย์ซูป'ตาร์ สั้นสะท้านวงการบันเทิง [อินเทอร์เน็ต]. 2556 [เข้าถึงเมื่อ 9 ม.ค. 2561]. เข้าถึงได้จาก: <https://news.sanook.com/1193767>
40. พี่เตย NUGIRL. เช็กพฤติกรรม เราเป็น "สาววาย" รีเปล่า?. [อินเทอร์เน็ต]. 2557 [เข้าถึงเมื่อ 9 ม.ค. 2561]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.dek-d.com/nugirl/35966>
41. กระแสซีรีส์วายไทยบุกตลาดเอเชีย [อินเทอร์เน็ต]. 2560 [เข้าถึงเมื่อ 9 ม.ค. 2561]. เข้าถึงได้จาก: <http://news.thaipbs.or.th/content/262184>

42. เอกนุช เชนสูงเนิน. กำเนิดสาว Y สาวช่างจิ้งหึงช่างฝัน [อินเทอร์เน็ต]. 2557 [เข้าถึงเมื่อ 9 ม.ค. 2561]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.dailynews.co.th/article/273710>
43. Bem SL. Gender schema theory: a cognitive account of sex typing. *Psychol Rev* 1981; 88: 354–364.
44. จิตวิทยาของความสัมพันธ์. ทฤษฎีเรื่องเพศโดย Sandra Böhm (GDP) 2017 [อินเทอร์เน็ต]. 2560 [เข้าถึงเมื่อ 9 ม.ค. 2561]. เข้าถึงได้จาก: <https://th.psichiatria.org/ทฤษฎีเรื่องเพศโดย-sandra-bohm-gdp>
45. ดุลยา จิตตะยโสธร. บทบาททางเพศ: ในทัศนะของนักจิตวิทยา Sex Roles: A Psychological Perspective. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย* 2551; 28(1): 195-208.
46. Freud A. *The Ego and the mechanisms of defense*. London: Hogarth and Institute of Psycho – Analysis; 1937.
47. บทวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการอ่านการ์ตูน yaoi/yuri กับทฤษฎี human sexuality [อินเทอร์เน็ต]. 2556 [เข้าถึงเมื่อ 9 ม.ค. 2561]. เข้าถึงได้จาก: <http://ffman.exteen.com/yaoi-yuri-human-sexuality>
48. Wilson B, Toku M. Boys' love, yaoi, and art education: issues of power and pedagogy. [Internet]. 2003 [cited 2018 Jan 9]. Available from: http://www.csuchico.edu/~mtoku/vc/Articles/toku/Wilson_Toku%20_BoysLove.html
49. Sampson R. Film theory 101 – Laura Mulvey: the male gaze theory [Internet]. 2015 [cited 2018 Jan 9]. Available from: <https://www.filminquiry.com/film-theory-basics-laura-mulvey-male-gaze-theory>
50. Rawlongbus. นัยแห่งการ(จ้อง)มองในนิตยสาร Significance of Gaze in Magazine (2) [อินเทอร์เน็ต]. 2559 [เข้าถึงเมื่อ 9 ม.ค. 2561]. เข้าถึงได้จาก: <https://blogazine.pub/blogs/rawlongbus/post/5679>
51. Beckett J. Guy-on-Guy: The Female Gaze [Internet]. 2017 [cited 2018 Jan 9]. Available from: <https://medium.com/@BeckettKick/guy-on-guy-the-female-gaze-caf7b01c18f2>

52. Flint H. Male vs. Female Gaze [Internet]. 2017 [cited 2018 Jan 9]. Available from: <https://www.heardtell.com/movies-and-tv/male-vs-female-gaze>
53. Jacobsson EM. A female gaze?. Stockholm: Royal Institute of Technology; 1999.
54. ศรีณย์ สิงห์ทน. การ์ตูนบอยเลิฟ (Boylove) : โลกอิสระของผู้หญิง. วารสารร่มพฤษ์ 2550; 25(3): 230-48.
55. Ainself. The language of fandom [Internet]. 2006 [cited 2018 Jan 9]. Available from: http://www.ainself.net/irony/get_medieval/fandomvocab.htm
56. McCrann G. Glossary of terms [Internet]. 2012 [cited 2018 Jan 9]. Available from: <https://macaulay.cuny.edu/eportfolios/fangirlfiles/glossary-of-terms>
57. Strange E. Kpop world terms [Internet]. 2013 [cited 2018 Jan 9]. Available from: <https://lovelychingu.wordpress.com/2013/09/17/kpop-world-terms>
58. Smith K. Why I will never stop being a shipper [Internet]. 2016 [cited 2018 Jan 9]. Available from: <https://medium.com/@fangirltherapy/why-i-will-never-stop-being-a-shipper-6cf7656e30a8>
59. Estrella K. 12 words in a geek and fangirl's dictionary [Internet]. 2016 [cited 2018 Jan 9]. Available from: <https://www.candymag.com/lifestyle/12-words-in-a-geek-and-fangirl-s-dictionary-a320-20160619-lfrm>
60. Romano A. Social justice, shipping, and ideology: when fandom becomes a crusade, things get ugly [Internet]. 2016 [cited 2018 Jan 9]. Available from: <https://www.vox.com/2016/8/7/11950648/fandom-shipping-social-justice-ideologicalwarfare>
61. Fangirl Universe Wiki. Fangirl dictionary [Internet]. 2016 [cited 2018 Jan 9]. Available from: http://fangirl-universe.wikia.com/wiki/Fangirl_Dictionary
62. Voice TV. จับกระแส 'หนังเกย์ไทย' [อินเทอร์เน็ต]. 2557 [เข้าถึงเมื่อ 9 ม.ค. 2561]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.voicetv.co.th/read/119066>
63. Jeban.com. Jeban On Air ตอน "สาววาย กับ ชายคู่จิ้น" [อินเทอร์เน็ต]. 2556 [เข้าถึงเมื่อ 27 ธ.ค. 2560]. เข้าถึงได้จาก: https://www.youtube.com/watch?v=6_jkHgCJeNc

64. Longdo Dict. คู่จิ้น [อินเทอร์เน็ต]. 2557 [เข้าถึงเมื่อ 27 ธ.ค. 2560]. เข้าถึงได้จาก: <https://dict.longdo.com/search/คู่จิ้น>
65. Sanook. จิ้น [อินเทอร์เน็ต]. 2555 [เข้าถึงเมื่อ 27 ธ.ค. 2560]. เข้าถึงได้จาก: <https://dictionary.sanook.com/search/dict-user/จิ้น>
66. Diagonal. 'คู่จิ้น' ความสัมพันธ์ที่คนรอบข้างเป็นใหญ่ [อินเทอร์เน็ต]. 2557 [เข้าถึงเมื่อ 27 ธ.ค. 2560]. เข้าถึงได้จาก: <https://pantip.com/topic/32435739>
67. บางอ้อ. อยากรู้มั้ยว่าคู่จิ้นมีที่มาจากไหนกัน? [อินเทอร์เน็ต]. 2559 [เข้าถึงเมื่อ 27 ธ.ค. 2560]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.facebook.com/bangaortv/posts/อยากรู้มั้ยว่าคู่จิ้นมีที่มาจากไหนกันตามพีไกรกับน้องดาวเรื่อง-มาถึงบางอ้อกันน/1035288893246615>
68. พีระ วรปริชาพาณิชย์. Google เผย Hanzo-McCree ครองแชมป์คู่จิ้น Overwatch ประจำปี 2017 [อินเทอร์เน็ต]. 2560 [เข้าถึงเมื่อ 27 ธ.ค. 2560]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.blognone.com/node/98673>
69. Wikipedia. Kirk/Spock [Internet]. 2015 [cited 2017 Dec 27]. Available from: <http://en.wikipedia.org/wiki/Kirk/Spock>
70. Fanlore. Shipping [Internet]. 2017 [cited 2017 Dec 27]. Available from: <https://fanlore.org/wiki/Shipping>
71. Rabbit Today. Timeline Thai Y Series [อินเทอร์เน็ต]. 2561 [เข้าถึงเมื่อ 22 ม.ค. 2562]. เข้าถึงได้จาก: <https://rabbittoday.com/articles/scoops/timeline-thai-y-series>
72. สดุดส์ปดาร์. ทีมพีรญาโกอินเตอร์! คริส-สิงโต คู่จิ้นสายวาย จัดแฟนมีตติ้งในหลายประเทศ [อินเทอร์เน็ต]. 2561 [เข้าถึงเมื่อ 22 ม.ค. 2562]. เข้าถึงได้จาก: <https://sudsapda.com/men/111678.html>
73. Newcomb TM. Personality and social change. New York: Dryden; 1854.
74. Good CV. Dictionary of education. New York: McGraw-Hill; 1973.
75. Rosenberg RJ, Hovland CI. Attitude organization and change: an analysis of consistency among attitude components. Wesport, CT: Greenwood Press; 1960.
76. Kendler HH, Kendler TS. Basic psychology. University of Michigan: Appleton-

Century-Crofts; 1963.

77. Munn NL. Introduction to psychology. Boston: Houghton Mifflin Company; 1971.

78. Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English. Attitude [Internet]. 2018 [cited 2018 Dec 18]. Available from: <https://www.oxfordlearnersdictionaries.com/us/definition/english/attitude?q=attitude>

79. สร้อยตระกูล (ติวยานนท์) อรรถมานะ. พฤติกรรมองค์การ: ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; 2541.

80. แพรภัทร ยอดแก้ว. ทัศนคติหรือเจตคติ (Attitude) [อินเทอร์เน็ต]. 2555 [เข้าถึงเมื่อ 27 ธ.ค. 2560]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.gotoknow.org/posts/280647>

81. Zimbardo P, Ebbesen EB. Influencing attitudes and changing behavior: a basic introduction to relevant methodology, theory, and applications. Reading, MA: Addison-Wesley; 1969.

82. ธงชัย สันติวงษ์. องค์การและการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช; 2539.

83. Newsom D, Carrell B. Public Relations Writing. California: Wadsworth; 1995.

84. ดารณี พานทอง. ทฤษฎีจูงใจ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง; 2542.

85. Katz D. The functional approach to the study of attitudes, Public Opin Q 1960; 24(2): 163–204. doi: 10.1086/266945.

86. McCutcheon LE, Lange R, Houran J. Conceptualization and measurement of celebrity worship. Br J Psychol 2002; 93: 67-87. doi: 10.1348/000712602162454.

87. ประเสริฐ แยมกลิ่นฟู่ง. บรรทัดฐาน [อินเทอร์เน็ต]. 2560 [เข้าถึงเมื่อ 27 ธ.ค. 2560]. เข้าถึงได้จาก: http://www.digitalschool.club/digitalschool/social2_1_1/m4_1/content/lesson2/lesson2_1_2.php

88. สุภางค์ จันทวานิช. ทฤษฎีสังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2551.

89. Thorne S, Bruner GC. (2006) An exploratory investigation of the characteristics of consumer fanaticism. Qual Market Res Int J 2006; 9(1): 51-72. doi: 10.1108/13522

750610640558.

90. Jenkins H. Textual poachers: television fans & participatory culture. London: Routledge; 1992.
91. McQuail D. Mass Communication Theory 3rd ed. London: Sage; 1994.
92. Gayle S. Fan behavior and lifespan development theory: explaining para-social and social attachment to celebrities. J Adult Dev 2011; 18(1): 1-7. doi: 10.1007/s10804-010-9100-0.
93. สุปรีดา ช่อลำไย. เครือข่ายการสื่อสารและการดำรงอยู่ของแฟนคลับชงไชย แมคอินไตย์ [วิทยานิพนธ์ปริญญาวารสารศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; 2549.
94. เจษฎา รัตนเขมากร. ศิลปินเพลงไทยและเครือข่ายการสื่อสารกับแฟนคลับ. [วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2541.
95. พีรภา สุวรรณโชติ. การสื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง และการเรียนรู้คุณค่าทางบวก จากศิลปินนักร้องเกาหลีของกลุ่มแฟนคลับ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2551.
96. Mussen PH, Conger JJ, Kagan J. Child development and personality. 3rd ed. New York: Harper & Row Publishers; 1969.
97. Sasse CR. Person to person. Illinois : Benefit Publishing; 1978.
98. Coopersmith S. The antecedents of self-esteem inventory. Palo Alto, CA: Consulting Psychologists Press; 1984.
99. McCroskey JC, Richmond VP, Stewart RA. One on one: the foundations of interpersonal communication. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall; 1986.
100. เสมอจันทร์ อະนะเทพ. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับโรค ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง กับ พฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของผู้เสพยาเสพติดทางเส้นเลือดที่ได้รับการรักษาด้วยยาเมทาโดน [วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล; 2535.
101. นงลักษณ์ บุญไทย. ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของผู้สูงอายุและความสัมพันธ์กับปัจจัยอื่น ๆ [วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล; 2535.

102. เกียรติวรรณ อมาตยกุล. Self-esteem: พลังแห่งความเชื่อมั่น. กรุงเทพฯ: ที.พี.พี.พรีน; 2540.
103. ชัยวัฒน์ วงศ์อาษา. การเห็นคุณค่าในตนเอง [อินเทอร์เน็ต]. 2556 [เข้าถึงเมื่อ 27 ธ.ค. 2560].
เข้าถึงได้จาก: <http://ns2.ph.mahidol.ac.th/phklb/knowledgefiles/Selfteem.pdf>
104. Maslow AH. Motivation and personality. 2nd ed. New York: Harper & Row Publishers; 1970.
105. Crouch MA, Straub V. Enhancement of self-esteem in adults. J Health Promot Maint 1986; 6(2): 65-78.
106. Rogers CR. Client-centered therapy: its current practice, implications, and theory. Boston: Houghton Mifflin; 1951.
107. Loudon DL, Della Bitta AJ. Consumer behavior (concepts and applications). New York: Mcgraw-Hill; 1993.
108. Veenhoven R. Inequality of happiness in nations. J Happiness Stud 1994; 6: 351-5.
109. Lyubomirsky S. Why are some people happier than other? the role of cognitive and motivational process in well-being. Am Psychol 2001; 57(7): 239-249.
110. Diener E, Christie NS, Richard EL. The evolving concept of subjective well-being: the multifaceted nature of happiness. In Recent Advances in Psychology and Aging. Amsterdam: Elsevier; 2003: 187-219.
111. Diener E. The science of well-being: The collected works of Ed Diener. NY: Springer Science and Business Media; 2009.
112. ศิริรินทร์ ดันติเมธ. ความสัมพันธ์ของความคลั่งไคล้ศิลปิน การเห็นคุณค่าในตนเอง การเผชิญปัญหา และความสุขเชิงอัตวิสัยของแฟนคลับเยาวชน [วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2559.
113. Diener E, Wirtz D, Tov W, Kim-Prieto C, Choi D, Oishi S et al. New measures of well-being: flourishing and positive and negative feelings. Soc Indic Res 2009; 39: 247-66.
114. Diener E. Frequently answered questions : a primer for reporters and newcomers

[Internet]. 1998 [cited 2018 Jan 8]. Available from: <http://labs.psychology.illinois.edu/~ediener/faq.html>

115. พัชรี ศุภดิษฐ์. อิทธิพลของการเปรียบเทียบทางสังคมและรายได้ต่อความสุขเชิงอัตวิสัย [วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2551.

116. ภมรพรรณ ยุระยาตร์. การศึกษาและพัฒนาความผาสุกทางจิตใจของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย [วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; 2554.

117. Nettle D. Happiness: the science behind your smile. Oxford: Oxford University Press; 2005.

118. Easterlin RA. Life cycle happiness and its sources: Intersections of psychology, economics and demography. *J Econ Psychol* 2006; 27: 463-82.

119. Gray RS, Rukumnuaykit P, Kittisuksathit S, et al. Inner happiness among Thai elderly. *J Cross Cult Gerontol.* 2008; 23(3): 211-24. PMID: 18389354.

120. อภิชัย มงคล, วัชณี หัตถพนม, ภัสรา เขษลัฐโชติศักดิ์, วรณประภา ชลอรกุล, ละเอียด ปัญโญใหญ่ และสุจรีต สุวรรณชีพ. ความสุขและสุขภาพจิตในบริบทของสังคมไทย. *วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย* 2544; 46(3): 227-32.

121. North AC, Sheridan L, Maltby J, Gillett R. Attributional style, Self-Esteem, and Celebrity Worship. *J Media Psychol* 2007; 9: 291-308. doi: 10.1080/1521326070128 5975.

122. Derrick J, Gabriel S, Tippin B. Parasocial relationships and self-discrepancies: Faux relationships have benefits for low self-esteem individuals. *Pers Relatsh* 2008; 15(2): 261-80. doi: 10.1111/j.1475-6811.2008.00197.x.

123. Reeves RA, Baker GA, Truluck CS. Celebrity worship, materialism, compulsive buying, and the empty self. *Psychol Mark* 2012; 29: 674-9. doi: 10.1002/mar.20553.

124. Maltby J, Day L, McCutcheon LE, Houran J, Ashe D. Extreme celebrity worship, fantasy proneness and dissociation: Developing the measurement and understanding of celebrity worship within a clinical personality context. *Pers Individ Dif* 2006; 40(2): 273-83. doi: 10.1016/j.paid.2005.07.004.

125. ลลิตา ศุภนิมิตวงศ์. พฤติกรรมการเปิดรับหนังสือการ์ตูนประเภทชายรักชาย และความพึงพอใจของวัยรุ่นหญิง (15 - 25 ปี) ในเขตกรุงเทพมหานคร. [วิทยานิพนธ์ปริญญาวารสารศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; 2550.
126. ธีรวิทย์ ศรีสุตา. การวิเคราะห์เนื้อหาและผู้อ่านการ์ตูนยาโอโย [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2548.
127. สุภิญญา ทองรัตนศิริ. การ์ตูนญี่ปุ่นในฐานะสื่อ : ศึกษาเฉพาะกรณีการ์ตูนเกย์เรื่อง N.Y.N.Y. [สารนิพนธ์วารสารศาสตรบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; 2544.
128. ภัทรนันท์ หนูนกัฏตี. แพนคลับ : กระบวนการกลุ่มและพฤติกรรมสมาชิก. [วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์; 2550.
129. วรณช ตันตวิวิทพงศ์. พฤติกรรมความคลั่งไคล้ศิลปินนักร้องเกาหลีของวัยรุ่นไทย [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2551.
130. กัลยา วานิชย์บัญชา. สถิติสำหรับงานวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3 แก้ไขและเพิ่มเติม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า; 2550.
131. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. จริยธรรมการวิจัยในคน [อินเทอร์เน็ต]. 2560 [เข้าถึงเมื่อ 21 ก.พ. 2561]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.nrms.go.th/FileUpload/AttatchFile/News/256010121923328671661.pdf>
132. Erikson EH. Identity, youth and crisis. New York: WW Norton Company; 1994.
133. Galer SS. How much is 'too much time' on social media? [Internet]. 2018 [cited 2019 Mar 19]. Available from: <http://www.bbc.com/future/story/20180118-how-much-is-too-much-time-on-social-media>
134. นิตยาภรณ์ มงคล. ดิ่ง (เกาหลี) ภาวะคลั่งคนดั่ง (Romantic Delusion) [อินเทอร์เน็ต]. 2562 [เข้าถึงเมื่อ 19 มี.ค. 2562]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.dmh.go.th/news/view.asp?id=1249>
135. Hill E. The Relationship between self-esteem, subjective happiness and overall life satisfaction [thesis]. Dublin, National College of Ireland; 2015.
136. Lyubomirsky S, Tkach C, DiMatteo MR. What are the differences between happiness and self-esteem?. Soc Indic Res 2006: 78(3): 363-404.

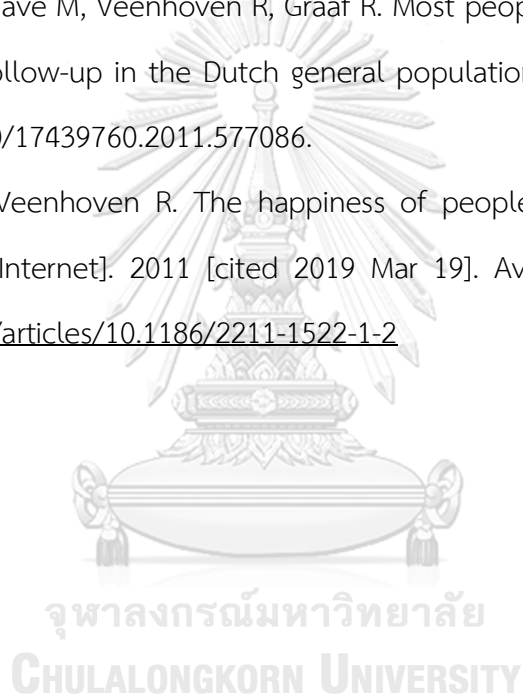
137. Bleidorn W, Arslan RC, Denissen JJ, Rentfrow PJ, Gebauer JE, Potter J et al. Age and gender differences in self-esteem — a cross-cultural window. *J Pers Soc Psychol*. 2016; 111(3): 396-410. doi: 10.1037/pspp0000078.
138. Orth U, Erol RY, Luciano EC. Development of self-esteem from age 4 to 94 years: A meta-analysis of longitudinal studies. *Psychol Bull* 2018; 144(10); 1045-80. doi: 10.1037/bul0000161.
139. Orth U, Maes J, Schmitt M. Self-esteem development across the life span: a longitudinal study with a large sample from Germany. *Dev Psychol* 2015; 51; 248-59. doi: 10.1037/a0038481.
140. Bao K. The Course of well-being in romantic relationships: predicting positive affect in dating participants. *Psychology* 2012; 3; 1091-9. doi: 10.4236/psych.2012.312A161.
141. Saphire-Bernstein S, Taylor SE. Close relationships and happiness. In: David S, Boniwell I, Ayers AC, editors. *Oxford Handbook of Happiness*, Oxford: Oxford University Press; 2013: 821-33. doi: 10.1093/oxfordhb/9780199557257.013.0060.
142. Frost K. Happiness depends on love rather than money, new study finds [internet]. 2016 [cited 2019 Mar 19]. Available from: <https://www.esquire.com/uk/life/fitness-wellbeing/news/a11987/happiness-depends-on-love-not-money-lse-study>
143. Ha TTK, Hoang NH, Yen PT. relationship between romantic love, narcissism, and subjective well-being. *Open Journal of Social Sciences* 2018; 6; 183-97. doi: 10.4236/jss.2018.69013.
144. Layard R. Mental illness destroys happiness and is costless to treat. In: *Global Happiness Policy Report 2018*, New York: Sustainable Development Solutions Network, 2018; 27-52.
145. Kamkary K, Shokrzadeh S. Investigate relations between mental health and happiness feel in Tehran youth people. *Eur J Exp Biol* 2012; 2(5); 1880-6.

146. Buck NS. Mental health and happiness [internet]. 2013 [cited 2019 Mar 19]. Available from: <https://www.psychologytoday.com/gb/blog/peaceful-parenting/201308/mental-health-and-happiness-2>

147. Inman P. Happiness depends on health and friends, not money, says new study [Internet]. 2016 [cited 2019 Mar 19]. Available from: <https://www.theguardian.com/society/2016/dec/12/happiness-depends-on-health-and-friends-not-money-says-new-study>

148. Bergsma A, Have M, Veenhoven R, Graaf R. Most people with mental disorders are happy: A 3-year follow-up in the Dutch general population. *J Posit Psychol* 2011; 6(4): 253-9. doi: 10.1080/17439760.2011.577086.

149. Bergsma A, Veenhoven R. The happiness of people with a mental disorder in modern society. [Internet]. 2011 [cited 2019 Mar 19]. Available from: <https://psywb.springeropen.com/articles/10.1186/2211-1522-1-2>

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

COA No. 602/2018

IRB No. 322/61

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย
 คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 1873 ถ.พระราม 4 เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทร. 0-2256-4493

เอกสารรับรองโครงการวิจัย

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดำเนินการให้การรับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากลได้แก่ Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guideline และ International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice หรือ ICH-GCP

ชื่อโครงการ : ความสุขเชิงอัตวิสัย การเห็นคุณค่าในตนเอง และทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นของสาววายในประเทศไทย

เลขที่โครงการวิจัย : -

ผู้วิจัยหลัก : นางสาวณิมา ธนทัตภัททน

สังกัดหน่วยงาน : ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีหบทวน : แบบแรงดัน

รายงานความก้าวหน้า : ส่งรายงานความก้าวหน้าอย่างน้อย 1 ครั้ง/ปี หรือส่งรายงานฉบับสมบูรณ์หากดำเนินโครงการเสร็จสิ้นก่อน 1 ปี

เอกสารรับรอง

1. โครงร่างการวิจัย Version 2.0 Date 21 June 2018
2. โครงการวิจัยฉบับย่อ Version 2.0 Date 21 June 2018
3. เอกสารชี้แจงข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย Version 2.0 Date 21 June 2018
4. แบบสอบถาม
5. Curriculum Vitae and GCP Training
 - Nynah Thanartatnattanon

ทั้งนี้ การรับรองนี้มีเงื่อนไขตั้งที่ระบุไว้ด้านหลังทุกข้อ (ดูด้านหลังของเอกสารรับรองโครงการวิจัย)

- Assoc.Prof. Siriluck Suppattipom, M.D.

ลงนาม *Siriluck Suppattipom*

(ศาสตราจารย์กิตติคุณแพทย์หญิงธาดา สืบหลินวงศ์)

ประธาน

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย

ลงนาม *พรเทพ รัชตะปิติ*

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรเทพ รัชตะปิติ)

กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย

วันที่รับรอง : 29 มิถุนายน 2561

วันหมดอายุ : 28 มิถุนายน 2562

ทั้งนี้ การรับรองนี้มีเงื่อนไขดังที่ระบุไว้ด้านหลังทุกข้อ (ดูด้านหลังของเอกสารรับรองโครงการวิจัย)

	คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	เอกสารชี้แจงข้อมูลคำอธิบายสำหรับ ผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย	AF 09-04/5.0
			หน้า2/4

เหตุผลความเป็นมา

ในโลกปัจจุบัน คนเรามีอิสรเสรีภาพในการแสดงออกมากขึ้นกว่าเมื่อก่อน มีการรื้อถอน และประกอบสร้างความคิดใหม่ ๆ มาเป็นความคิดหลักของสังคมแทนความคิดเก่า ๆ และมุมมองเก่า ๆ ที่ใช้กันมา สิ่งที่สังคมในอดีตเคยเห็นว่าแปลกและไม่ยอมรับ ก็ถูกปรับเปลี่ยนให้มีความหมายที่ต่างออกไป มีการประกอบสร้างความจริงเกี่ยวกับสิ่งนั้นขึ้นมาใหม่ จนกลายเป็นสิ่งธรรมดาสามัญที่เห็นว่า ‘มันคือเรื่องจริง’ แทน ซึ่งก็หมายรวมถึงเรื่องการเปิดใจยอมรับความหลากหลายทางเพศได้มากขึ้น โดยเฉพาะความสัมพันธ์แบบชายรักชายที่แม้ว่าเดิมจะเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นทุกยุคทุกสมัย แต่ก็ดูเหมือนว่าจะเป็นเรื่องที่ผิดปกติ และขัดกับค่านิยมของสังคมสมัยใหม่ที่เริ่มมีการแบ่งเพศสถานะอย่างชัดเจน

ช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา การเปิดรับความหลากหลายทางเพศนั้น ดำเนินมาพร้อมกันกับการเติบโตของสาววาย หรือกลุ่มคนที่ชื่นชอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันโดยเฉพาะชายรักชาย และการมีอยู่และเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วของสาววาย ก็มีส่วนทำให้สังคมเปิดพื้นที่ให้กับความหลากหลายทางเพศมากขึ้น เพราะการมีอยู่ของสาววายมักจะผูกโยงอยู่กับความรักระหว่างชายรักชาย จนอาจเรียกได้ว่า ‘ที่ใดมีชายรักชาย ที่นั่นก็มีสาววายเช่นเดียวกัน’ แต่ในขณะที่สังคมไทยมีมุมมองที่ดีขึ้นต่อคนรักเพศเดียวกัน สาววายก็ยังคงเป็นกลุ่มคนที่ได้รับความเคลือบแคลงสงสัย และไม่เข้าใจจากสังคมเช่นเดิม

หลายคนมองว่าการชื่นชอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันของสาววายนั้น เป็นสิ่งที่ผิดปกติ และไม่สมควร แม้สาววายจะให้ความเห็นว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเพียงทัศนคติ ทัศนียม และความพึงพอใจส่วนบุคคล แต่สังคมภายนอกก็ยังคงมองว่าความชอบที่ผิดเพี้ยนไปจากค่านิยมปกตินี้ เป็นผลมาจากความไม่พึงพอใจในตัวตน และเพศวิถีของสาววาย อย่างไรก็ตาม นายแพทย์ทวี ตั้งเสรี ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ทรงคุณวุฒิกรมสุขภาพจิตในปัจจุบัน ได้เคยกล่าวไว้ว่า ‘พฤติกรรมลักษณะนี้เป็นเพียงความชอบส่วนตัวของแต่ละบุคคลเท่านั้น ไม่ถือว่าเป็นความผิดปกติทางจิตแต่อย่างใด’

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

วัตถุประสงค์หลักจากการศึกษาในครั้งนี้ คือ เพื่อศึกษาความสุขเชิงอัตวิสัย การเห็นคุณค่าในตนเอง และทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้น ของสาววายในประเทศไทย รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยดังกล่าว จำนวนผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย คือ 405 คน

วิธีการที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

หากท่านให้ความยินยอมที่จะเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะขอส่งแบบสอบถามออนไลน์ ซึ่งทางผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นโดยใช้ Google Form ให้แก่ท่านผ่านโพสท์ที่ชี้แจงรายละเอียดทั้งหมด ซึ่งก็รวมถึงลิงก์หรือที่อยู่ (link or address) ที่ท่านจะสามารถเข้าถึงแบบสอบถามออนไลน์นี้ได้ โดยท่านจะต้องเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม และแบบ

	คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	เอกสารชี้แจงข้อมูลคำอธิบายสำหรับ ผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย	AF 09-04/5.0
			หน้า3/4

ประเมินทั้งหมดด้วยตนเอง แบบสอบถามทั้งหมดนี้ จะใช้เวลาในการตอบประมาณ 30-50 นาที โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนด้วยกัน ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป จำนวน 26 ข้อ ใช้เวลาประมาณ 10-15 นาที

ส่วนที่ 2 แบบวัดทัศนคติที่มีต่อคู่มือ/คู่มือที่ชื่นชอบ จำนวน 33 ข้อ ใช้เวลาประมาณ 10-15 นาที

ส่วนที่ 3 แบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง จำนวน 25 ข้อ ใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที

ส่วนที่ 4 แบบวัดระดับความสุขคนไทย จำนวน 15 ข้อ ใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที

ทางเลือกอื่น

ท่านมีสิทธิ์ในการตอบรับ หรือปฏิเสธที่จะเข้าร่วมการศึกษาวินิจฉัยในครั้งนี้ รวมถึงสิทธิ์ในการเลือกที่จะไม่ตอบแบบสอบถามในข้อที่ทำให้ท่านรู้สึกไม่สบายใจ และบอกเลิกการเข้าร่วมวิจัยได้ทันที โดยไม่มีผลใด ๆ ต่อท่าน

ความรับผิดชอบของอาสาสมัครผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย

เพื่อให้งานวิจัยนี้ประสบความสำเร็จ ผู้ทำวิจัยใคร่ขอความความร่วมมือจากท่าน โดยจะขอให้ท่านปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้ทำวิจัยอย่างเคร่งครัด รวมทั้งแจ้งข้อสงสัย หรือความผิดปกติต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับท่านระหว่างที่ท่านเข้าร่วมในโครงการวิจัยให้ผู้ทำวิจัยได้รับทราบ

ความเสี่ยงที่อาจได้รับ

ความเสี่ยงจากการเข้าร่วมวิจัยครั้งนี้มีเพียงเล็กน้อย คือ อาจจะทำให้ท่านเสียเวลา หรือไม่สะดวกระหว่างที่ท่านเข้าร่วมในโครงการวิจัย

ประโยชน์ที่อาจได้รับ

ท่านอาจไม่ได้รับประโยชน์ใด ๆ จากการเข้าร่วมในการวิจัยครั้งนี้ แต่ข้อมูลที่ท่านได้ให้กับโครงการวิจัย จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาทัศนคติและสุขภาพจิตของสาววาย ผลการศึกษาวินิจฉัยจะช่วยทำให้สังคมเข้าใจสาววายมากขึ้น และหาแนวทางในการส่งเสริมสุขภาพจิตของสาววายในประเทศไทยต่อไป

คำตอบแทนสำหรับผู้เข้าร่วมวิจัย

ไม่มี

การเข้าร่วมและการสิ้นสุดการเข้าร่วมโครงการวิจัย

การเข้าร่วมในโครงการวิจัยครั้งนี้เป็นไปโดยความสมัครใจ หากท่านไม่สมัครใจจะเข้าร่วมการศึกษาแล้ว ท่านสามารถถอนตัวได้ตลอดเวลา การขอถอนตัวออกจากโครงการวิจัยจะไม่มีผลต่อท่านแต่อย่างใด

	คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	เอกสารชี้แจงข้อมูลคำอธิบายสำหรับ	AF 09-04/5.0
		ผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย	หน้า4/4

การปกป้องรักษาข้อมูลความลับของอาสาสมัคร

ข้อมูลที่สามารถนำไปสู่การเปิดเผยตัวท่าน จะได้รับการปกปิดและจะไม่เปิดเผยแก่สาธารณชน ในกรณีที่ผลการวิจัยได้รับการตีพิมพ์ ข้อมูลส่วนตัวของท่านจะต้องได้รับการปกปิดอยู่เสมอ

สิทธิของผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย ท่านจะมีสิทธิดังต่อไปนี้

1. ท่านจะได้รับทราบถึงลักษณะและวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้
2. ท่านจะได้รับการอธิบายถึงความเสี่ยงและความไม่สบายที่จะได้รับจากการวิจัย
3. ท่านจะได้รับการอธิบายถึงประโยชน์ที่ท่านอาจจะได้รับจากการวิจัย
4. ท่านจะมีโอกาสได้ซักถามเกี่ยวกับงานวิจัยหรือขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
5. ท่านจะได้รับทราบว่าการยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ท่านสามารถถอนตัวจากโครงการเมื่อไรก็ได้ โดยผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัยสามารถถอนตัวจากโครงการโดยไม่ได้รับผลกระทบใด ๆ ทั้งสิ้น
6. ท่านจะได้รับทราบข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย
7. ท่านจะได้โอกาสในการตัดสินใจว่าจะเข้าร่วมในโครงการวิจัยหรือไม่ก็ได้ โดยปราศจากการใช้อิทธิพล

บังคับข่มขู่ หรือการหลอกลวง

หากท่านไม่ได้รับการชดเชยอันควรต่อการบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นโดยตรงจากการวิจัย หรือท่านไม่ได้รับการปฏิบัติตามที่ปรากฏในเอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในการวิจัย ท่านสามารถร้องเรียนได้ที่ คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตึกอานันท์มหิตล ชั้น 3 โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ถนนพระราม 4 ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์/โทรสาร 0-2256-4493 ในเวลาราชการหรือ e-mail : medchulairb@chula.ac.th

การลงนามในเอกสารให้ความยินยอม ไม่ได้หมายความว่าท่านได้สละสิทธิ์ทางกฎหมายตามปกติที่ท่านพึงมี

ขอขอบคุณในการร่วมมือของท่านมา ณ ที่นี้

.....

แบบสอบถามสำหรับการวิจัย

- ความสุขเชิงอัตวิสัย การเห็นคุณค่าในตนเอง และทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นของสาววายในประเทศไทย -

คำชี้แจง แบบสอบถามสำหรับการวิจัยประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1	แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป จำนวน 26 ข้อ
ส่วนที่ 2	แบบวัดทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้น/คูชิปที่ชื่นชอบ จำนวน 33 ข้อ
ส่วนที่ 3	แบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง จำนวน 25 ข้อ
ส่วนที่ 4	แบบวัดระดับความสุขคนไทย จำนวน 15 ข้อ

ส่วนที่ 1 : แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง และ กรอกข้อมูลลงในช่องว่าง

- ท่านอายุ ปี
- ภูมิลำเนาของท่าน

☐ กรุงเทพฯ และปริมณฑล	☐ ภาคเหนือ	☐ ภาคใต้
☐ ภาคกลาง	☐ ภาคตะวันออก	☐ ภาคตะวันตก
☐ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
- ระดับการศึกษาสูงสุดของท่าน

☐ ประถมศึกษา	☐ มัธยมศึกษา	☐ ปวช./ปวส. หรือ อนุปริญญา
☐ ปริญญาตรี	☐ ปริญญาโท	☐ ปริญญาเอก
- ท่านมีพี่น้องทั้งหมด (รวมตัวท่าน) คน โดยท่านเป็นบุตรลำดับที่
- อาชีพของท่าน

☐ นิสิต-นักศึกษา	☐ พนักงานบริษัท	☐ ข้าราชการ
☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	☐ ค้าขาย	☐ รับจ้าง
☐ ธุรกิจส่วนตัว	☐ Freelance	☐ บุคลากรทางการแพทย์
☐ ว่างาน	☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)	
- อาชีพของบิดามารดาของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ว่างาน	☐ พนักงานบริษัท	☐ ข้าราชการ
☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	☐ ค้าขาย	☐ รับจ้าง
☐ ธุรกิจส่วนตัว	☐ Freelance	☐ บุคลากรทางการแพทย์
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)		

7. ท่านมีรายได้ต่อเดือนประมาณ บาท

8. งานอดิเรก หรือกิจกรรมยามว่างของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ดูหนัง/ดูละคร/ดูซีรีส์	☐ ฟังเพลง/ดูคอนเสิร์ต	☐ เดินเล่น/Shopping
☐ วาดรูป/ระบายสี	☐ ร้องเพลง/เล่นดนตรี	☐ แต่งเพลง/แต่งนิยาย
☐ ติดตามข่าวสารบ้านเมือง	☐ ติดตามข่าวสารดารา/ศิลปิน	☐ ติดตามข่าวสารของคนอื่นๆ
☐ เล่นเกมส์/แคสเกมส์	☐ พบปะสังสรรค์กับเพื่อน	☐ ไปเที่ยวต่างจังหวัด/ต่างประเทศ
☐ ออกกำลังกาย/เล่นกีฬา	☐ ปลูกต้นไม้	☐ อ่านหนังสือ/อ่านฟิค/อ่านนิยาย
☐ ไหว้พระ/ทำบุญ	☐ นอนพักผ่อน	☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

9. ท่านมีแฟน หรือ คนรัก หรือไม่

- มี (โปรดระบุเพศคนรักของท่าน)
- ไม่มี (โปรดระบุเพศคนรักที่ท่านต้องการ)

10. ท่านเป็นสาววายมาเป็นระยะเวลาทั้งสิ้น ปี เดือน

11. ท่านเปิดเผยว่าตัวท่านเองเป็นสาววายต่อหน้าผู้อื่นที่ไม่ได้เป็นสาววายด้วยกันหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ใช่ (โปรดระบุเหตุผล)
- ไม่ใช่ (โปรดระบุเหตุผล)

12. คู่จิ้น/คู่ชิปทั้งหมดที่ท่านชื่นชอบ (ตอบได้มากกว่า 1 คู่)

.....

.....

.....

13. รวมจำนวนคู่จิ้น/คู่ชิปทั้งหมดที่ท่านชื่นชอบ คู่

14. สัญชาติของคู่จิ้น/คู่ชิปทั้งหมดที่ท่านชื่นชอบ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ไทย	☐ เกาหลี	☐ ญี่ปุ่น
☐ จีน/ไต้หวัน	☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)	

15. ประเภทของคู่จิ้น/คู่ชิปที่ท่านชื่นชอบ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ นักร้อง/นักดนตรี	☐ ดารา/นักแสดง	☐ เน็ตไอดอล
☐ นายแบบ/Fashion Icon	☐ นิสิตนักศึกษา เช่น ChulaCuteBoy, TUSexyBoy, ช้างเผือกอยู่ในป่า	
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)		

16. คู่จิ้น/คู่ชิปที่ท่านชื่นชอบมากที่สุดในขณะนี้ คือ

17. เหตุผลในการชื่นชอบคู่จิ้น/คู่ชิปของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ชื่นชอบผลงาน และความสามารถของพวกเขา ชื่นชอบรูปร่างหน้าตา และลักษณะภายนอกของพวกเขา
- ชื่นชอบความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันของพวกเขา ชื่นชอบการกระทำและการปฏิบัติตัวต่อกันของพวกเขา
- เพื่อที่จะได้มีกิจกรรมทำร่วมกับเพื่อน/แฟน เพื่อที่จะได้พบกับเพื่อนใหม่ ๆ
- เพื่อเป็นการผ่อนคลายความเครียด เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาต่าง ๆ
- เพื่อเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต ตามกระแสสังคมในปัจจุบัน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

18. ท่านใช้เวลาในการติดตามคู่จิ้น/คู่ชิปที่ท่านชื่นชอบผ่านทางสื่อต่าง ๆ ประมาณ ชั่วโมง ต่อ วัน

19. ท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับคู่จิ้นที่ท่านชื่นชอบ ดังต่อไปนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- เป็นสมาชิก Official Fanclub เป็นสมาชิก Fansite เขียน/อ่าน Fan-Fiction
- ถ่ายภาพ/วิดีโอ ทำ OPV แพลหรือส่งต่อข่าวอัปเดตต่าง ๆ
- เข้าร่วมกิจกรรม Meet & Greet ไปรับ-ไปส่งที่สนามบิน ไปให้กำลังใจตามตารางงานต่าง ๆ
- ติดตามข่าวคราวทาง Social Network อื่น ๆ (โปรดระบุ)

20. ความถี่ที่ท่านติดตามผลงานของคู่จิ้น/คู่ชิปที่ท่านชื่นชอบ

- ทุกวัน 4-5 วัน ต่อ สัปดาห์ 2-3 วัน ต่อ สัปดาห์
- 1 วัน ต่อ สัปดาห์ น้อยกว่า 1 วัน ต่อ สัปดาห์

21. ความถี่ที่ท่านพบเจอตัวจริงของคู่จิ้น/คู่ชิปที่ท่านชื่นชอบ

- มากกว่า 10 ครั้ง ต่อ ปี 8-10 ครั้ง ต่อ ปี 5-7 ครั้ง ต่อ ปี
- 1-4 ครั้ง ต่อ ปี น้อยกว่า 1 ครั้ง ต่อ ปี

22. ท่านมอบของฝากหรือของที่ระลึกให้แก่คู่จิ้นที่ท่านชื่นชอบ

- ทุกครั้ง บางครั้ง นาน ๆ ครั้ง ไม่เคย

23. ในช่วงระยะเวลา 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา มีเหตุการณ์ที่ทำให้ท่านมีความสุขหรือความทุกข์มากกว่าปกติหรือไม่

- ไม่ใช่ ใช่ (โปรดระบุ)

24. คนในครอบครัวของท่านเคยได้รับการรักษา (พบแพทย์ หรือ ทานยา) อาการความเจ็บป่วยทางจิตเวชหรือไม่

- ไม่ใช่ ใช่ (โปรดระบุ)

25. ท่านเคยได้รับการรักษา (พบแพทย์ หรือ ทานยา) อาการความเจ็บป่วยทางจิตเวชหรือไม่

- ไม่ใช่ ใช่ (โปรดระบุ)

26. หากท่านสามารถขอพรได้ 3 ข้อ ท่านจะขออะไร

.....

.....

ส่วนที่ 2 : แบบวัดทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้น/คู่ชิบที่ชื่นชอบ

คำชี้แจง ขอให้ท่านอ่านข้อความแต่ละข้อโดยละเอียด และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นที่ท่านชื่นชอบมากที่สุด ดังนี้

ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เมื่อท่านไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความดังกล่าว
ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องค่อนข้างไม่เห็นด้วย	เมื่อท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว
ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องไม่เห็นด้วย และเห็นด้วยพอ ๆ กัน	เมื่อท่านไม่เห็นด้วย และเห็นด้วยพอ ๆ กันกับข้อความดังกล่าว
ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องค่อนข้างเห็นด้วย	เมื่อท่านค่อนข้างเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว
ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องเห็นด้วยอย่างยิ่ง	เมื่อท่านเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความดังกล่าว

ข้อความ	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย และเห็นด้วยพอ ๆ กัน	ค่อนข้างเห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ถ้าฉันมีโอกาสได้พบกับคู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบ พวกเขาจะรู้ทันทีว่าฉันเป็นแฟนคลับตัวจริงของพวกเขา					
2. ฉันคิดว่า คู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบมีความผูกพันต่อกันเป็นพิเศษที่ไม่สามารถบรรยายเป็นคำพูดได้					
3. ฉันเฝ้าคิดถึงเรื่องราวในชีวิตของคู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบตลอดเวลา					
4. ฉันพร้อมที่จะสละชีวิตเพื่อปกป้องคู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบ					
5. ฉันและเพื่อนชอบพูดคุยกันเรื่องกิจกรรมต่างๆที่คู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบทำ					
6. เมื่อมีสิ่งที่ดีเกิดขึ้นกับคู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบ ฉันจะรู้สึกเหมือนว่ามันเกิดขึ้นกับตัวฉันเอง					
7. ฉันคิดว่า คู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบมีรหัสลับในการสื่อสารกันเป็นส่วนตัวโดยที่คนอื่นไม่มีทางรู้					
8. การทุ่มเทความสนใจให้คู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบ ทำให้ฉันหนีจากปัญหาชีวิตของตนเองได้ชั่วคราว					
9. ฉันมีภาพของที่ระลึกของคู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบ ซึ่งฉันมักจะเก็บไว้ในที่เดียวกันตลอดเวลา					
10. ถ้าคู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบลองใช้ยาอันตรายที่ถูกกฎหมายเพื่อทำให้รู้สึกสบายใจขึ้น ฉันก็จะลองใช้ยานั้น					

ข้อความ	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย และ เห็นด้วย พอ ๆ กัน	ค่อนข้างเห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
11. ในสายตาของฉัน คู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบทำทุกอย่างได้ดีสมบูรณ์แบบ					
12. ถ้าคู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบประสบความสำเร็จ ฉันจะรู้สึกประสบความสำเร็จไปกับพวกเขาด้วย					
13. ความสุขของฉัน คือ การที่ได้ดู อ่าน หรือฟังเสียงคู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบ					
14. ฉันคิดว่าคู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบ คือ เนื่อคู่ของกันและกัน					
15. ฉันมักจะคิดถึงคู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบบ่อยๆ แม้ในเวลาที่ไม่ได้ตั้งใจจะนึกถึง					
16. ถ้าคนใดคนหนึ่งในคู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบตาย ฉันจะรู้สึกเหมือนอยากตายตามไปด้วย					
17. ฉันชอบพูดคุยกับคนที่ชื่นชอบคู่จิ้นคู่เดียวกันกับฉัน					
18. เมื่อมีสิ่งที่ไม่ดีเกิดขึ้นกับคู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบ ฉันจะรู้สึกเหมือนเกิดขึ้นกับตัวเอง					
19. การได้เรียนรู้เรื่องราวในชีวิตของคู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบเป็นเรื่องสนุกมาก					
20. ถ้าฉันต้องการความช่วยเหลือ ฉันคิดว่า คู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบยินดีที่จะให้ความช่วยเหลือฉันทันที					
21. ฉันพยายามทุกวิถีทางที่จะได้เรียนรู้นิสัยส่วนตัวของคู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบในทุกๆ เรื่อง					
22. ถ้าฉันโชคดีได้พบกับคู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบ และพวกเขาขอให้ฉันช่วยทำบางสิ่งที่ไม่ดีกฎหมาย ฉันคิดว่าฉันอาจจะทำ					
23. แคได้อยู่ใกล้ๆ กับคนที่ชื่นชอบคู่จิ้นคู่เดียวกันกับฉัน ฉันก็มีความสุขได้					
24. ถ้าคนใดคนหนึ่งในคู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบประสบความล้มเหลวหรือสูญเสียบางอย่าง ฉันก็รู้สึกสูญเสียตามไปด้วย					
25. ถ้าฉันบุกไปหาคู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบถึงบ้านโดยไม่ได้รับเชิญ พวกเขาจะดีใจที่ได้พบกับฉันอย่างแน่นอน					

ข้อความ	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย และ เห็นด้วย พอ ๆ กัน	ค่อนข้างเห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
26. ถ้าคู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบพบฉันในร้านอาหาร พวกเขาจะจำฉันได้ และเชิญให้ฉันนั่งคุยกับพวกเขาในร้าน					
27. ถ้ามีคนให้เงินฉันเพื่อทำอะไรก็ได้ที่ฉันชอบ ฉันจะนำเงินนั้นไปซื้อของใช้แล้วที่เป็นส่วนตัวของคู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบ					
28. เมื่อฉันอยู่ท่ามกลางคนหมู่มาก ฉันชอบดู และชอบฟังคนอื่นๆ พูดถึงคู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบ					
29. ถ้าคู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบถูกกล่าวหาว่าทำผิดกฎหมาย ฉันคิดว่าต้องเป็นเรื่องไม่จริง					
30. ช่วงเวลาที่ฉันรู้สึกสนุกสนาน ก็คือการติดตามข่าวคราวของคู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบ					
31. ข่าวเกี่ยวกับคู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบ เป็นสิ่งที่ช่วยให้ฉันหนีจากโลกส่วนตัวที่วุ่นวายได้					
32. ฉันรักคู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบตั้งแต่เริ่มรู้จักพวกเขา					
33. คงจะวิเศษมาก ถ้าฉันได้เห็นคู่จิ้นที่ฉันชื่นชอบ อยู่ในห้องด้วยกันสองต่อสองตลอดเวลาสัก 2-3 วัน					

ส่วนที่ 3 : แบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง

คำชี้แจง ขอให้ท่านอ่านข้อความแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบตามที่ท่านคิดว่าข้อความนั้น ๆ ตรงกับความรู้สึกของท่าน

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1. ฉันเป็นคนที่ไม่หวั่นไหวกับปัญหาที่เข้ามาในชีวิต		
2. ฉันไม่มั่นใจถ้าจะต้องพูดต่อหน้ากลุ่มคน		
3. มีหลายอย่างในตัวฉันที่ฉันไม่ชอบ และอยากจะเปลี่ยน		
4. ฉันมั่นใจในการตัดสินใจของฉัน		
5. ฉันเป็นคนที่ใครๆก็อยากอยู่ด้วย		
6. เวลาอยู่บ้านฉันเป็นคนเจ้าอารมณ์		
7. ฉันต้องใช้เวลานานมากในการปรับตัวยอมรับกับสิ่งใหม่ๆในชีวิต		
8. ฉันเป็นที่ชื่นชอบของเพื่อนวัยเดียวกัน		
9. ครอบครัวของฉันจะคำนึงถึงความรู้สึกของฉันเสมอ		
10. ฉันล้มเลิกความตั้งใจได้ง่าย		
11. ครอบครัวของฉันตั้งความคาดหวังที่สูงเกินไปสำหรับฉัน		
12. ชีวิตฉันมีแต่ความยากลำบาก		
13. ชีวิตฉันมีแต่ความยุ่งเหยิงวุ่นวาย		
14. ฉันมักจะมีความคิดเห็นที่ทำให้ผู้อื่นคล้อยตามได้		
15. ฉันรู้สึกว่าคุณค่าตัวเองไม่มีอะไรดี		
16. มีหลายครั้งที่ฉันรู้สึกอยากจะหนีไปให้พ้นๆ		
17. ฉันรู้สึกว่าฉันทำงานได้ไม่ดีพอ		
18. เปรียบเทียบกับคนทั่วไปแล้ว ฉันเป็นคนหน้าตาไม่ดี		
19. ฉันสามารถพูดในสิ่งที่ฉันอยากจะพูดได้		
20. ครอบครัวของฉันเข้าใจฉัน		
21. ใครๆ ก็พากันชื่นชมคนอื่น แต่ไม่เคยเห็นฉันอยู่ในสายตา		
22. ฉันรู้สึกว่าครอบครัวสร้างความกดดันให้ฉัน		
23. ฉันมักจะท้อแท้ใจกับสิ่งที่ฉันทำอยู่		
24. ฉันไม่ชอบตัวเอง ฉันอยากเป็นคนอื่น		
25. ฉันไม่สามารถเป็นที่พึ่งของใครได้		

ส่วนที่ 4 : แบบวัดระดับความสุขคนไทย

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่มีข้อความตรงกับตัวท่านมากที่สุด

คำถามต่อไปนี้จะถามถึงประสบการณ์ของท่านในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา ให้ท่านสำรวจตัวท่านเอง และประเมินเหตุการณ์ อารมณ์หรือความคิดเห็นและความรู้สึกของท่านว่าอยู่ในระดับใด และตอบลงในช่องคำตอบที่เป็นจริงกับตัวท่านมากที่สุด โดยคำตอบจะมี 4 ตัวเลือก คือ

ไม่เลย หมายถึง ไม่เคยมีเหตุการณ์ อารมณ์ ความรู้สึก หรือไม่เห็นด้วยกับเรื่องนั้น ๆ

เล็กน้อย หมายถึง เคยมีเหตุการณ์ อารมณ์ ความรู้สึกในเรื่องนั้น ๆ เพียงเล็กน้อยหรือเห็นด้วยกับเรื่องนั้น ๆ เพียงเล็กน้อย

มาก หมายถึง เคยมีเหตุการณ์ อารมณ์ ความรู้สึกในเรื่องนั้น ๆ มาก หรือเห็นด้วยกับเรื่องนั้น ๆ มาก

มากที่สุด หมายถึง เคยมีเหตุการณ์ อารมณ์ ความรู้สึกในเรื่องนั้น ๆ มากที่สุด หรือเห็นด้วยกับเรื่องนั้น ๆ มากที่สุด

ข้อความ	ไม่เลย	เล็กน้อย	มาก	มากที่สุด
1. ฉันรู้สึกว่าคุณชีวิตของฉันมีความสุข				
2. ฉันรู้สึกภูมิใจในตนเอง				
3. ฉันต้องไปรับการรักษาพยาบาลเสมอ ๆ เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตและทำงานได้				
4. ฉันพึงพอใจในรูปร่างหน้าตาของฉัน				
5. ฉันมีสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเพื่อนบ้าน				
6. ฉันรู้สึกประสบความสำเร็จและความก้าวหน้าในชีวิต				
7. ฉันมั่นใจที่จะเผชิญกับเหตุการณ์ร้ายแรงที่เกิดขึ้นในชีวิต				
8. ถ้าสิ่งต่าง ๆ ไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ฉันจะรู้สึกหงุดหงิด				
9. ฉันสามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวันต่าง ๆ ด้วยตัวฉันเอง				
10. ฉันรู้สึกเป็นสุขในการช่วยเหลือผู้อื่นที่มีปัญหา				
11. ฉันมีความสุขกับการริเริ่มงานใหม่ ๆ และมุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จ				
12. ฉันรู้สึกว่าชีวิตของฉันไร้ค่า ไม่มีประโยชน์				
13. ฉันมีเพื่อนหรือญาติพี่น้องคอยช่วยเหลือฉันในยามที่ต้องการ				
14. ฉันมั่นใจว่าชุมชนที่ฉันอยู่อาศัยมีความปลอดภัยต่อฉัน				
15. ฉันมีโอกาสได้พักผ่อนคลายเครียด				

จดหมายขออนุญาตใช้แบบวัดทัศนคติที่มีต่อศิลปินดาราศา (Celebrity Attitude Scale - CAS)

ที่จว. ๒๓๘ /2560

ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

16 กุมภาพันธ์ 2561

เรื่อง ขออนุญาตใช้แบบวัดทัศนคติที่มีต่อศิลปินดาราศา (Celebrity Attitude Scale - CAS)

เรียน นางสาวอัครยา แก้วเกตุ และคณะ

ด้วย นางสาวณิมา ธนทัตน์ทนน นิสิตหลักสูตร วท.ม. สาขาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง ความสุขเชิงอัตวิสัย การเห็นคุณค่าในตนเอง และทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นของสาววายในประเทศไทย ซึ่งใช้แบบวัดทัศนคติที่มีต่อศิลปินดาราศา (Celebrity Attitude Scale - CAS) พัฒนาโดย นางสาวอัครยา แก้วเกตุ และคณะ ในการเก็บข้อมูล โดยมี รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิงศิริลักษณ์ ศุภพิติพร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ ใคร่ขออนุญาตให้นางสาวณิมา ธนทัตน์ทนน ใช้แบบวัดทัศนคติที่มีต่อศิลปินดาราศา (Celebrity Attitude Scale - CAS) เพื่อประโยชน์ในการทำวิจัยเรื่องดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตด้วยจักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวณิมา ธนทัตน์ทนน)

นิสิต วท.ม. สาขาสุขภาพจิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิงศิริลักษณ์ ศุภพิติพร)
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์สุขเจริญ ตั้งวงษ์ไชย)
หัวหน้าภาควิชาจิตเวชศาสตร์

ภาควิชาจิตเวชศาสตร์

โทร. 022564298 เบอร์โทรนิสิต 063-9699535

อีเมลตอบรับ และอนุญาตให้ใช้แบบวัดทัศนคติที่มีต่อศิลปินดาราร

จาก นางสาวอัศรยา แก้วเกตุ และคณะ

ขออนุญาตใช้แบบวัดทัศนคติที่มีต่อศิลปินดาราร พัฒนาโดย นางสาวอัศรยา แก้วเกตุ และคณะ

Inbox x MDCU x

Nynah Thanartatnattanon เรียน คุณอัศรยา แก้วเกตุ และคณะ ขอนำส่งจดหมายขออนุญาตใช้แบบวัดทัศนคติที่มีต่อ... Feb 20 ☆

Praew Akaraya <kaakaraya@gmail.com> Feb 20 ★
to me, Kanyarat ▾

Thai > English Translate message Turn off for: Thai x

เรียน คุณณิศา ธนทัตน์ทนน

ตามที่ ท่านได้จัดทำหนังสือเลขที่ จว.238/2560 เรื่อง ขออนุญาตใช้แบบวัดทัศนคติที่มีต่อศิลปินดาราร (Celebrity Attitude Scale - CAS) มายังคณะผู้จัดทำแบบสอบถาม นั้น

คณะผู้จัดทำ มีความยินดีและไม่ขัดข้องหากท่านจะใช้แบบวัดทัศนคติที่มีต่อศิลปินดาราร (Celebrity Attitude Scale - CAS) เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความสุขเชิงอัตวิสัย การเห็นคุณค่าในตนเอง และทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นของสาววายในประเทศไทย" และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยดังกล่าว

ขอแสดงความนับถือ

อัศรยา แก้วเกตุ และคณะ
098-9293650

จดหมายขออนุญาตใช้แบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง

ที่จว. 2A0 /2560

ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

1b กุมภาพันธ์ 2561

เรื่อง ขออนุญาตใช้แบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง

เรียน นางสาวศรีรัตน์ จิรนนทนากกร (นางสาวสุรางค์รัตน์ คงศรี)

ด้วย นางสาวณิณา ธนทัตน์ทนน นิสิตหลักสูตร วท.ม. สาขาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง ความสุขเชิงอัตวิสัย การเห็นคุณค่าในตนเอง และทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นของสาววายในประเทศไทย ซึ่งใช้แบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง พัฒนาโดย นางสาวศรีรัตน์ จิรนนทนากกร (นางสาวสุรางค์รัตน์ คงศรี) ในการเก็บข้อมูล โดยมี รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิง ศิริลักษณ์ สุขปีติพร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในกรณี ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ ใคร่ขออนุญาตให้นางสาวณิณา ธนทัตน์ทนน ใช้แบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง เพื่อประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตด้วยจักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวณิณา ธนทัตน์ทนน)

นิสิต วท.ม. สาขาสุขภาพจิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิงศิริลักษณ์ สุขปีติพร)
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์สุขเจริญ ตั้งวงษ์ไชย)
หัวหน้าภาควิชาจิตเวชศาสตร์

ภาควิชาจิตเวชศาสตร์

โทร. 022564298 เบอร์โทรนิสิต 063-9699535

จดหมายตอบรับ และอนุญาตให้ใช้แบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง

จาก นางสาวศรีรัตน์ จิรนันทนาการ

1084 ซ.ทองอุไร ถ.รามอินทรา 67
แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน
กรุงเทพฯ 10230

12 มีนาคม 2561

เรื่อง อนุญาตให้ใช้แบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง

เรียน นางสาวณิศา ธนทัศน์ทนน

อ้างถึง หนังสือที่จว. 240/2560 ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561

ตามหนังสือที่อ้างถึง เพื่อขออนุญาตใช้แบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเองที่ดิฉันได้พัฒนาขึ้น เพื่อท่านนำไปใช้เก็บข้อมูลวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความสุขเชิงอัตวิสัย การเห็นคุณค่าในตนเองและทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นของสาววายในประเทศไทย" นั้น

ในการนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาวิจัย ดิฉันมีความยินดีอนุญาตให้ท่านนำแบบสอบถามวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเองที่ได้สร้างขึ้น ดังกล่าวไปใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัย โดยมีการอ้างอิงชื่อผู้แต่งตามที่ปรากฏในวิทยานิพนธ์ ตามรูปแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด และดิฉันมีความยินดีที่จะรับทราบผลการศึกษา เมื่อท่านได้ดำเนินการวิจัยเสร็จสิ้นแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สุกฤษณี จิรนันทนาการ

(นางสุรางศรีรัตน์ จิรนันทนาการ)

จดหมายขออนุญาตใช้เครื่องมือดัชนีชี้วัดความสุขคนไทยฉบับ 15 ข้อ (THI-15)

ที่จว. ๕๓๙ /2560

ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

16 กุมภาพันธ์ 2561

เรื่อง ขออนุญาตใช้เครื่องมือดัชนีชี้วัดความสุขคนไทยฉบับ 15 ข้อ Thai Happiness Indicators (THI -15)

เรียน อธิบดีกรมสุขภาพจิต

ด้วย นางสาวณิศา ธนรัตน์ทนน นิสิตหลักสูตร วท.ม. สาขาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง ความสุขเชิงอัตวิสัย การเห็นคุณค่าในตนเอง และทัศนคติที่มีต่อคู่จิ้นของสาววายในประเทศไทย ซึ่งใช้ดัชนีชี้วัดความสุขคนไทยฉบับ 15 ข้อ Thai Happiness Indicators (THI -15) พัฒนาโดย นายแพทย์อภิชัย มงคล และคณะ ในการเก็บข้อมูล โดยมี รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิงศิริลักษณ์ ศุภปีติพร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ ใคร่ขออนุญาตให้นางสาวณิศา ธนรัตน์ทนน ใช้ดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย ฉบับ 15 ข้อ Thai Happiness Indicators (THI -15) เพื่อประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตด้วยจักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

— นิสิต ธนรัตน์ทนน —

(นางสาวณิศา ธนรัตน์ทนน)

นิสิต วท.ม. สาขาสุขภาพจิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิงศิริลักษณ์ ศุภปีติพร)
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์สุขเจริญ ตั้งวงษ์ไชย)
หัวหน้าภาควิชาจิตเวชศาสตร์

ภาควิชาจิตเวชศาสตร์

โทร. 022564298 เบอร์โทรนิสิต 063-9699535

จดหมายตอบรับ และอนุญาตให้ใช้เครื่องมือดัชนีชี้วัดความสุขคนไทยฉบับ 15 ข้อ (THI-15)
จากนายสมัย ศิริทองถาวร (รองอธิการบดีกรมสุขภาพจิต)

ที่ สร ๐๘๒๘/๑๒๖๐

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข
ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๑ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง การอนุญาตใช้เครื่องมือดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย ฉบับ ๑๕ ข้อ Thai Happiness Indicators (THI - ๑๕)
เรียน คณะบดีภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์

อ้างถึง หนังสือภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ ที่ จว.๒๓๘/๒๕๖๐ ลว. ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

ความหนังสือที่อ้างถึง ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ขออนุญาตใช้เครื่องมือดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย ฉบับ ๑๕ ข้อ Thai Happiness Indicators (THI - ๑๕) เพื่อ
ใช้เป็นเครื่องมือ ในการเก็บข้อมูล ประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความสุขเชิงอัตวิสัย การเห็นคุณค่าใน
ตนเองและทัศนคติที่มีต่อผู้อื่นของสาววายในประเทศไทย" ของ นางสาวณิณา ธนศักดิ์ทอน นิลิต วท.ม. สาขา
สุขภาพจิต เป็นผู้เก็บข้อมูล นั้น

กรมสุขภาพจิต ยินดีอนุญาตให้ นิลิต รวยดังกล่าว ใช้เครื่องมือดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย ฉบับ
๑๕ ข้อ เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมัย ศิริทองถาวร)
รองอธิบดีกรมสุขภาพจิต
ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสุขภาพจิต

สำนักส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพจิต
โทรศัพท์ ๐๒ ๕๕๐ ๘๓๗๕
โทรสาร ๐๒ ๕๕๙ ๕๕๙๙

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาว ธิณา ธนทัตน์ทพนน
วัน เดือน ปี เกิด	3 ตุลาคม 2532
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2555 ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี สาขาการบัญชี (นานาชาติ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2557 ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สาขาการเงินและการธนาคาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2562 ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่อยู่ปัจจุบัน	111/52 หมู่บ้านเดอะแกรนด์ พระราม 2 หมู่ที่ 6 ตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร 74000 E-mail: t.nynah@gmail.com

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY